

LUMITILANTEEN DOKUMENTOINTIA

[JANUARY 7, 2008](#) [PSCHILDT](#) [1 COMMENT](#)

Talvella 2007 lunta oli edes hiukan pysyvämmän Etelä-Espoossa noin 12.1. – 22.3. välisen ajan.

Talvella 2008 lunta tuli hiukan pysyvämmän oloisesti 6.1. – katsotaan miten käy ...

ONE THOUGHT ON “LUMITILANTEEN DOKUMENTOINTIA”

1.

Pirkko

[JANUARY 13, 2008 AT 12:43 PM](#)

... kävi: lumi sulii viikossa pois, eli ei ollut vielä tänä talvena pysyväksi lumeksi tästä.

VISTA-AIKAAN

[JANUARY 10, 2008](#) [1 COMMENT](#)

Ostin sitten alennusmyyntien innoittamana oman kannettavan. Kaikissa television sisustusohjelmissa, joissa sisustetaan työtiloja, vaihdetaan aina pöytätietokoneet kannettaviin – joten pitihän sitä panostaa sisustukseen! Ja onhan pöytäkoneella kieltämättä vähän vaikea hyödyntää langatonta lähiverkkoa ... Koneen ominaisuuksia ei enää nykyisin paljon tarvitse pohtia, taitavat useimmissa malleissa olla kaikki tarvittavat asiat, kuten nyt vaikka kirjoittava DVD-asema tai WLAN-tuki. Sen sijaan nykyisin voi jo käyttää energiaa koneen ulkonäön valintaan – sisustusohjelmien valkoiset koneet houkuttelivat hetken, mutta muutamassa kaupassa esillä olleiden valkoisten kannettavien likaisen harmaan näppäimistöt muistuttivat realiteeteista. Kokemus on myös opettanut, että omasta koneesta ei kannata maksaa ylimääräistä, hieno kone vanhenee parissa kolmessa vuodessa siinä missä halvempikin malli – joten siis, Anttilan tarjouksesta HP:n DV6647.

Koneen käyttöönotto sujui ... kohtuullisesti ... Yhteys langattomaan (piilotettuun) lähiverkkoon onnistui vasta tiistaina kun kone tuli kotiin maanantaina. Office 2003 asennus tyssäsi omituiseen virheeseen, joka sitten ratkesi lopulta Microsoftin keskusteluryhmiä kelaamalla. Muita omia ohjelmia, joita minulla oli ollut käytössä olivat [MyLifeOrganized](#) ja HandySafe. Näistä HandySafe asentui ongelmitta, mutta MyLifeOrganized odottaa vielä korjausta tuotetuestaan (plussaa: vastasivat kysymykseeni nopeasti, onnistuivat toistamaan kuvaamani ongelman ja antoivat toivoa korjauksesta siihen). Eli 3 lisäohjelmaa – ja 2 ongelmaa ...

Oheislaitteet sentään kaikki asentuivat jokseenkin ongelmitta: skanneri/tulostin ja USB-levyt.

Vista on sen verran XP:tä erilainen, että kun yrittää jotain tehdä nopeasti, niin hermostuminen on lähellä, kun ei löydä mitään Explorerilla, kun ei keksi mihin on piilotettu Map network drive tai mistä löytyy Run ... mutta kaipa siihen on vähitellen vaan opittava ja totuttava, onhan tässä jo aikoinaan selvitty näistäkin: CP/M, DOS, Windows 95, Windows 98, Windows XP, MacOSiä ja mitä niitä nyt on ollut. Jotkut Vistan mukana tulevista Gadgeteista vaikuttivat jopa ihan kivoilta työpöydällä, vaikka vanhanaikainen kellotaulu.

ONE THOUGHT ON "VISTA-AIKAAN"

1. **Pirkko**

[JANUARY 13, 2008 AT 12:41 PM EDIT](#)

... jottei tietokoneen käyttöönotosta jäisi liian ruusuista kuvaa, niin listattakoon vielä pari enemmän askartelua vaatinutta kohdetta:

Zen Stonen lataamisessa käytettävä Creative Lite -ohjelma hyödyntää Gracenotea CD-levyjen tietojen saamiseen. Mutta, ensimmäinen yritys tästä tyssäsi "Socket erroriin", jonka selvittämiseen tuli sitten käytettyä Symantecin Chat-palvelua (luultavasti Intiaan!), mutta ei sieltäkään kovin hyviä neuvoja tullut, mutta lopulta nettiä selaamalla löytyi ohje päivittää Norton versioon 2007 ja kun sitten sen sai tehtyä, niin musiikin rippaaminen Zen Stonellekin taas onnistui. Mutta aikaa kului ...

Lisäksi Canonin MP460:n skannauspuolen toimimaan saaminen vaati parikin asennusyritystä ennen kuin toimivat versiot löytyivät ja skannaus toimi. Näissä askareissa kuluikin sitten pääosa sateista lauantaista, mutta ehkä nyt kone on jo siltä osin kunnossa kun sitä kuvittelen käyttäväni!

EI IHAN VIELÄKÄÄN INTIAN KUVIA ...

[JANUARY 15, 2008](#)

... lupailin joillekin ainakin, että saamme parin viikon sisällä valikoiman kuvia Pohjois-Intian reissultamme nettiin, mutta parhaiden valinta ja käsittely noin 1000 kuvasta kestää hiukan arvioitua kauemmin. Ainakin jos vapaa-ajasta näinä viikkoina on myös kilpaillut uuden tietokoneen käyttöönotto ... ja kesäloman ensimmäisen matkan suunnittelu ja varaaminen. Mutta, kyllä niiden kuvienkin käsittely vielä valmistuu, eli palaa asiaan – jos olit niitä etsimässä!

Joko muuten tiesit mitkä ovat [maailman seitsemän uutta ihmettä](#)? Taj Mahal on yksi niistä. Muut onkin sitten vielä näkemättä, paitsi Colosseum.
(Maailman 100 ihmettä -kirjan luettelemista kohteista on sentään nähty 24 jo.)

ANNETTE MESSENGER JA HELIKOPTERI

JANUARY 19, 2008

Sateinen ja myrskyinen tammikuinen viikonloppu ei houkutellut ulkoilemaan (mitä nyt sen “pakollisen” lenkin). Kävimmekin sitten museossa, Emmassa katsomassa ensi viikonloppuna päättyvän Annette Messengerin näyttelyn. Ennen tätä emme olekaan tainneet nähdä vaikka kirjoista ja pehmoleluista tehtyä taidetta. Tai täytettyjen eläimien ja pehmolelujen “yhdistämistä” – pidin erityisesti isosta installaatiosta, jossa lukuisia erilaisia täytettyjä lintuja ja muita eläimiä oli täydennetty pehmoeläintyylisillä “päähineillä”. Myös valkoinen huone, jossa roikkui katosta mustia “hämähäkkejä”, jotka liikkuvat hiukan ilmavirtojen mukaan oli hieno. Ja huone, joka näytti siltä, kuin ullakolla tallessa olleiden muistojen lajittelu olisi kesken keskellä lattiaa. Kuvia Annette Messengerin töistä Googlen kuvahauulla [tästä](#).

Lasse kävi perjantai-iltana hakemassa Verkkokaupasta pienen helikopterin – ja jo muutaman tunnin harjoittelun jälkeen sen lennättäminen ympäri olohuonetta onnistui melko usein – muutama lento tosin aina välillä päättyi jonkinlaiseen “onnettomuuteen”.

POHJOIS-INTIAN KIERTOMATKA

JANUARY 22, 2008 PSCHILDT 6 COMMENTS

Tässä linkit 4 kuva-albumiin, joihin Intian kuvat jaoin:

[Delhi](#)

[Taj Majal ja Agra](#)

[Jaipur](#)

[Varanasi](#)

Osallistuimme siis Aurinkomatkojen Pohjois-Intian kiertomatkaan (ohjelma kohdassa Kiertomatkan ohjelma) – pakettimatka tuntui oikealta vaihtoehdolta ensimmäistä kertaa Intiaan lähdeittäessä, etenkin kun aikaa perillä oli rajallisesti ja halusimme käydä useammassa paikassa. Ja pääosin olimmekin toteutukseen ihan tyytyväisiä.

Kiertomatkan hotellit olivat hyviä, Delhissä jopa [loistokkaita](#) ja matkaan kuuluneet retket kattoivat melko hyvin “kaiken”. Jos jotain olisi voinut muuttaa, niin olisimme sisällyttäneet matkaan ehkä hiukan vähemmän linnoituksia, temppeleitä ja tarinoita hindujumalista – ja vastaavasti hiukan enemmän Intian nykyisyyttä ja tulevaisuutta. Mutta aamiaisella oli tarjolla intialaisia päivälehtiä (in English), joista sai jonkinlaisen käsityksen nykyisyydestä ja omatoimiretkenä kävimme mm. oppaan kanssa katsastamassa Varanasin yliopiston campusaluetta. Jätimme myös basaarialueilla kiertelyn vähemmälle – ja kävimme, tarkoituksella, katsomassa mm. Delhissä uusia ostoskeskuksia. Erityisesti kirjakaupat houkuttelivat – englanninkieliset kirjat maksoivat tyypillisesti 4-6 euroa. Kotimatalla lentokoneessa oli lopulta tarjolla Bollywood -elokuvakin, vaikka ryhmästämme ei tälle retkelle löytynyt riittävästi osallistujia, että se olisi järjestetty.

Matkan [reittinä](#) oli siis Helsinki – Delhi – Agra (Taj Mahal) – Fatehpur Sikri – Jaipur – Delhi – Varanasi ja Sarnath – Delhi (tai tarkemmin Gurgaon) – Helsinki. Finnairin suorat lennot Delhiin ja takaisin olivat tunnin tarkkuudella ajallaan ja menomatalla onnistuimme saamaan itsemme vuodetuoleihin jopa, ylellistä. Delhi – Varanasi -välit lennettiin Kingfisherillä, muut välit kuljettiin Intiassa turistibussilla. Välimatkat eivät kilometreinä olleet kovin pitkiä (pisimmät välitkin alle 300 km) – mutta liikenne Intiassa on sellaista, että keskinopeus jää alle 50 km/tunti, joten tulihan sitä istuttua jokunen tunti bussissa.

Yksi yleisimpiä kysymyksiä Intian matkaamme liittyen oli, että saimmeko vatsataudin. Me selvisimme ongelmitta – mutta n. joka kolmas ryhmästämme kärsi siitä jossain vaiheessa. Ja taisimme olla ryhmän varovaisimpia: vain pullovettä, mukaanlukien hampaiden pesu, ei raakoja vihanneksia tai hedelmiä, poislukien banaanit ja muutamat muut hedelmät, jotka itse kuorimme ja desinfiointigeeliä käsiin monta kertaa päivässä. Onneksi intialainen ruoka tarjoaa myös paljon hyvin kypsennettyjä vaihtoehtoja ja maukasta naan-leipää, joten vaikka salaattit jäivät väliin, niin emme toki kärsineet nälkää! Naudanlihaa Intiassa ei kuitenkaan tarjota – jopa McDonaldsien vaihtoehtoista (55 rupiaa = 1 euro) puuttuu naudanlihahampurilainen, kanaa ja kalaa olisi ollut tarjolla, mutta emme kokeilleet.

Ilmat suosivat – Pohjois-Intiassa oli vuodenvaihteessa päivälämpötilat 20..25 astetta. Myöhemmin illalla ja aikaisin aamulla (auringonnousu Ganges-joella, lähtö hotellilta 5:30!) tarvitsi hiukan lämmintä päälle, mutta iltapäivällä saattoi oleilla vaikka hotellien uima-altailla (jos aikaa sille jäi). Koko matkamme aikana ei tainnut sataa pisaraakaan – paikalliset olisivat kyllä sitä toivoneet, Pohjois-Intiassa on ilmeisesti ollut liian kuivaa jo pitkään, jopa niin, että Taj Mahal on kuulemma uhattuna, kun sen takana kulkevassa joessa ei enää oikein ole vettä, jonka takia joen penkat uhkaavat romahtaa ja sen myötä sitten ehkä koko mahtava mausoleumi valuisi joen penkkaa kohti.

Tavaroita ostimme melko niukalti: muutaman pashminahuivin, joitakin miesten paitoja ja joitakin koriste-esineitä. Pidin pääni kylmänä esimerkiksi [sarien](#) osalta – sellaisia tilaisuuksia, jossa sellaisen voisin päälleni myöhemmin pukea olisi kuitenkin ollut ehkä elämässäni vain yksi tai kaksi, joten en halunnut sellaista vaatehuonetta täyttämään. En myöskään ole silkkikankaiden ystävä muutenkaan – joten miksi olisin niitä sitten ostanut Intiastakaan. Palveluita sen sijaan kulutimme enemmän: pesetimme vaatteita hotelleissa, vuokrasimme auton (ja kuljettajan!) kun sellaista tarvitsimme ja kun internet-yhteys jossain hotellissa ei käynnistynyt heti ensi yrittämällä, niin hotellista löytyi IT-asiantuntija, henkilökohtaisesti, paikalle viidessä minuutissa! Taj Mahal, joka oli kimmokkeeni lähteä Intiaan, on nyt siis nähty. Koko Intiaa ei toki voi väittää nähneensä alle kahdessa viikossa. Goa on luultavasti ihan erilaista Intiaa. Samoin vaikka Chennai. Mutta tämän verran Intiaa tällä kertaa – ja luultavasti pitkäksi aikaa. Ei siksi, että Intiassa matkakohteena olisi ollut mitään vikaa, ihan mielenkiintoinen ja paikoitellen hyvinkin eksoottinen maa Intia on – mutta kun maailmassa on vielä [yli 200 maata](#) kokonaan näkemättä, niin ...

Lue muuten myös jo matkan aikana tuoreeltaan kirjoittamamme pienet jutut [Delhistä ja Agrasta](#), [Jaipurista](#) ja [Varanasista](#), jos et niitä aikaisemmin tullut lukeneeksi. Tässä myös linkki yhteen kuvaukseen matkasta Pohjois-Intiaan – samoja paikkoja, mutta erona mm. siirtyminen junalla Agrasta Varanasiin siinä missä me lensimme Varanasiin.

6 THOUGHTS ON "POHJOIS-INTIAN KIERTOMATKA"

1. **Indivue**

JANUARY 25, 2016 AT 11:54 AM

Olen samaa mieltä, että pakettimatka lienee paras vaihtoehto ensimmäiselle Intian matkalle, varsinkin jos kokemattomana yksin matkustaa. Intiasta Goa, ja Goasta erityisesti Etelä-Goa, on lähes vastakohta Delhin, Agran ja Jaipurin kokemuksille. Taj Mahal on mielestäni parhaimmillaan auringonlaskun tai auringonnousun aikaan. Varanasissa en ole vielä päässyt käymään ja olikin kiva lukea kokemuksistanne!

2. **Pirkko**

AUGUST 28, 2016 AT 2:08 PM

Kiitos Indivue! Juuri näiltä näkymin emme taida Intiaan palata – vaikka noin olisikin, että Goa on ihan eri juttu kuin Pohjois-Intia. Niin on varmaan, lukemani perusteella, myös esimerkiksi Kerala, mutta näinhän isossa maassa aina on, eri puolilla maata on aika erilaista, useimmiten.

1. **Seppo Järvinen**

JANUARY 3, 2018 AT 12:35 PM

Tukka putkella pitkin Intiaa. Intiaa ei opi tuntemaan yhdessä ihmisiässä, sanoi kunnon baski, jesuiittaisä Uncle Mike minulle neljäkymmentä vuotta sitten Ahmedabadissa leprasairaalan pihalla. Totta, Intia on kuin sipuli, sitä saa kuoria loputtomiin. "Seuraa lippua" eli matkajohtajan johdolla on turvallisinta tai sitten makoilla viikko, pari Goan rantojen turistighetossa. Intiaa joko vihaa tai rakastaa – tai kumpaakin yht'aikaa. Intia on piikiven kova maa 400 miljoonalle köyhälle, jotka eivät tiedä, mistä seuraavan päivän riisikupposensa saavat. Nousevalla keskiluokalla on hirveä hinku päästä ylempään keskiluokkaan. Viis kerjäläisistä! Ei noilla järjestetyillä matkoilla Intian todellisuudesta näe mitään. Ihastellaan kohta ilmansaasteisiin tuhoutuvan marmorisen Taj Mahalin kauneutta, ei vahingossakaan matkusteta junalla kansanluokissa. Ikivanhoja kivikasoja ja kulttuurien kirjoa Intiassa riittää tukehtumispisteeseen saakka. Jos jonkilaista rauhaa Intiasta etsii, niin suosittelen Keralaa. Majoitus meren rannalla home-stay paikassa on kuin kodissa asuisi ja matkabudjetti kestää. Viikon-parin reissuilla ei ole mitään virkaa, paitsi pikavisiitteinä. On oltava pari-kolme kuukautta. Jos intialaisesta saat ystävän, hän on sitä elämän loppuun saakka. Ja intialaiset ovat lämpimiä ihmisiä, toisin kuin me pakkasen jäädyttämät härmäläiset. Intian kävijät voi jakaa kahteen luokkaan: niihin, jotka käyvät vain kerran, eivätkä palaa ja niihin, joilla Intia on sydämessä alati ja kaipuu kuuntelemaan meren laulua yksinäisellä hiekkarannalla.

3. **Pirkko / Meriharakka**

JANUARY 4, 2018 AT 9:53 PM

Kiitos kommentistasi! Toki ymmärrän, ettei isosta maasta näe parissa viikossa paljoakaan, etenkin kun tuolla matkalla "pakenimme" järjestään maan kaaosta

aina yöksi hyviin hotelleihin ja kaaos jäi muurien toiselle puolelle. Sittemmin päädyin työn puolesta tekemään yhteistyötä intialaisten kanssa ja näin käytännössä miten täysin osaamattomat miehet päätyvät esimiesasemiin siinä missä osaavat naiset eivät etene urallaan. Tuohon vielä lisättynä kaikki uutiset siitä, miten tuo yhteiskunta kohtelee naisia ja olen päättänyt kiertää maailmaa kaikkialla muualla, mutten enää Intiassa – se ei ole minua varten. Meren laulua ja hiekkarantoja on niin monessa muussakin maassa.

1. **Seppo Järvinen**

JANUARY 5, 2018 AT 12:32 PM

Tota mitä kerroit intialaisten naisten asemasta. On niin, että sinä päivänä kun Intian naiset lakkaavat raatamasta tämän “maailman suurimman demokratian” hyväksi, Intia romahtaisi. Olen ollut myös avustustehtävissä Intiassa ja tiedän tasan tarkalleen Mother Indian kasvojen pimeän puolen. Suhteeni Intiaan on kaksijakoinen: rakastan ja vihaan tuota suunnatonta ihmisten mannerta. Jossakin vaiheessa – tarpeeksi Intiaa kierrettyään – tulee vaihe, jolloin saa tarpeekseen “ihmeiden” ja kivikasojen pälistelystä ja asettuu niille seuduille, joista löytää rauhan – joogaamista en harrasta – puolet näistä joogeista ovat huijareita. Jokaisella oma Intiansa. Minulla se on Kerala, vuoriston kaukainen ortodoksiluostari sekä meri backwatersien äärellä. Mutta. Jo ensimmäinen Intian matkani – Unicefin järjestämä – opetti minulle, että tämä maailma on yhteinen kotimme. Luen pathaillaan Royn toista Intian romaania. Suosittelen. intiasta olen kirjoittanut neljä kirjaa, mutta kukapa niitä lukisi. Namaste!

4. **Pirkko**

JANUARY 6, 2018 AT 11:28 AM

Kiitos edelleen kommentistasi! Toki jokainen saa pitää mistä maailmankolkasta haluaa ja matkustaa miten haluaa – meille vaan Intia ei erityisesti kolahtanut ja haluamme kiertää maailmaa laajalti, joten harvoin päädymme kertaamaan samaa kohdetta moneen otteeseen.

VISTA JA PHOTOS SCREENSAVER

JANUARY 25, 2008 PSCHILDT 1 COMMENT

Kun olin hankkimassa uutta tietokonetta ja tiesin sen myötä joutuvani siirtymään uuteen Vista-käyttöjärjestelmään, niin suhtauduin siihen etukäteen hieman epäilevästi ... lähinnä mietin yhteensopivuutta muiden vielä XP:tä käyttämien koneiden kanssa ja käyttämäni ohjelmien toimivuutta Vistassa. En kuitenkaan (naivia ?!) ensimmäiseksi ajatellut sitä, etteikö Vista sinänsä toimisi ... no, nyt muutaman viikon kokemuksella alkaa myös kertyä harmillisesti tietoa siitä, että mistä aikaisemmin toimivista asioista joutuu Vistan myötä luopumaan: Photos Screensaver, josta olen pitänyt, estää Vistassa tietokoneen pysymisen Sleep-tilassa – joten sitä ei voi käyttää, jos haluaa öisin tietokoneenkin “vain” nukkuvan. Microsoft tarjoaa [“ratkaisuksi”](#) parametrien

virittämistä siten, että Sleep -kytkeytyy aina päälle ennen näytönsäästäjää, mikä upea ratkaisu, siinähan ehtii sitten näkemään montakin valokuvaa. Sigh.

ONE THOUGHT ON "VISTA JA PHOTOS SCREENSAVER"

1. Pirkko

JANUARY 25, 2008 AT 6:33 PM

Jos tähän keräisi listaa Vistan ongelmista sisältäen myös "yhteensopimattomuusongelmat", niin aikaisemmin käyttämästäni MyLifeOrganized -ohjelmasta ei löytynyt Vistassa ongelmitta toimivaa versiota. Piti sitten siirtyä takaisin käyttämään Outlookin Tasks -osiota ...

MUNKANAVA

FEBRUARY 1, 2008

Petteri Järvinen kommentoi Talouselämässä television digitalisointia taas kerran ja tunnistin heti itseni ko. artikkelin kuvaamasta katsojatyypistä ajansiirtäjät – lainaus artikkelista: "Mutta minkälaisia katsojia ajansiirtäjät ovat? He ohittavat mainokset napin painalluksella ja saattavat katsoa koko ohjelman pikakelauksella, tai ainoastaan alku- ja loppukohtaukset."

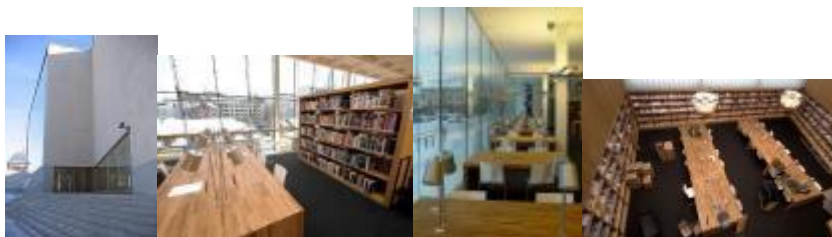
Tallentavan digiboxin myötä television katseluni on todellakin muuttunut siihen suuntaan, että muutamaa suomenkielistä Ylen lähettämää draamasarjaa lukuunottamatta harvoin tulee enää katsottua mitään ohjelmaa suoraan. Vähintäänkin katson ohjelmia sen verran myöhässä, että voin ajansiirrolla ohjelmia katsellessani kelata mainostauot ohi.

Mitä sitten Munkanavaltani tulee vuoden 2008 alussa: Kotimaista draamaa: Harvoin tarjolla, Kotikatu. Ulkomaista draamaa: [Num3rot](#) (mukaan ujutettu tiedeopetus!), Perhesiteet (lisää Calista Flockhartia entiselle Ally McBeal -fanille), Greyn anatomia (täytyyhän sitä nyt jotain sairaalasarjaa seurata), Gilmore Girls (tulee sopivaan aikaan sunnuntain alkuillasta), ja FST5:lta taas jatkuva Virussota (tässäkin mukaan ujutettu tiedeopetus). Luonto-ohjelmia tarjonnan mukaan – juuri nyt lyhyt [Galapagos-sarja](#). Sisustus- ja stailausohjelmat (T.i.l.a., Inno, Pientä pintaremonttia) – mutta nämä juuri Petteri Järvisen kuvaamalla tavalla, muutoskohde ennen (3 minuuttia), muutoskohde jälkeen (3 minuuttia), koko ohjelma yleensä alle 10 minuutissa.

Ja sitten uusia elokuvia, jos en ole sattunut niitä jo aikaisemmin elokuvateatterissa tai DVD:ltä näkemään. Lisäksi katson ajoittain vanhoja sarjoja DVD:ltä – niitä on kiva kerrata ja niistä saa yleensä kivasti elokuvaa lyhyemmän sohvalta löhöily tauon juuri silloin kun haluaa – juuri nyt olen huvitellut muinaisella [Pieni talo preerialla](#) -sarjan puhtoista elämää seuraamalla, kun sarja sattui käsiini joltain lentokentältä edullisesti (tekstittämättä, luonnollisesti, niin menee tuokin löhöily kielenopiskelun piikkiin).

VIKKONLOPPURETKI OUDOIMMASTA PÄÄSTÄ?

FEBRUARY 3, 2008 PSCHILDT 1 COMMENT

Kävimme lauantaina päiväretkellä Turussa. Retken päätarkoitus, ehkä, oli tarkastaa Turussa vuokralla oleva asuntomme vuokralaisen siinä vaihtuessa (itse asiassa vuokralainen vaihtui jo kuukausi sitten, mutta olimme silloin matkoilla ja kun luotimme uuteen vuokralaiseen, veljentyttäreemme, täydellisesti, niin delegoimme varsinaisen tarkastuksen hänelle siinä vaiheessa). Mutta, olihan se mielenkiintoista käydä asunnossa 1½ vuoden tauon jälkeen – ja nähdä miten Tiia on sinne kotiutunut.

Sukulaisivierailu ei ehkä kuitenkaan ole kovin outo tapa viettää viikonloppua – mutta vierailimme Turussa myös uudessa [kirjasto](#)talossa. Muutamalla edellisellä kerralla kun olemme Turussa käyneet olemme “huomanneet” talon sunnuntaisin, mutta silloinhan sinne ei päässyt sisään, nyt pääsi. Hieno, itse asiassa ihan upea, rakennus! Tosin minua olisi erityisesti uteloittanut kirjaston vanha osa, jossa vietin paljon aikaa lapsuudessani ja nuoruudessani – satutunneista alkaen ja lukusaleihin lukioaikana päätyen, mutta se avataankin vasta myöhemmin tänä vuonna. Eli täytynee tehdä tänä vuonna vielä toinenkin kirjastoretki Turkuun!

Lounaan nautimme ravintola [Paninissa](#), josta olemme parilla aikaisemmalla kerralla pitäneet, eikä se pettänyt nytkään – suosittelemme tätäkin siinä missä kirjastoa.

ONE THOUGHT ON “VIKKONLOPPURETKI OUDOIMMASTA PÄÄSTÄ?”

1. **Eero**

FEBRUARY 4, 2008 AT 8:42 PM

Heips! Panini on myös yksi minun suosikkipaikoistani:-) Kiva kun vieraspaikkakuntalaisetkin ovat sen löytäneet //Eero

YLISTYS MINNEOLALLE

FEBRUARY 6, 2008 PSCHILDT 2 COMMENTS

Nyt niitä taas saa! Hedelmiähän “pitäisi” syödä. Pienessä perheessämme, jossa ruokakaupassa käydään harvoin (ja jossa toinen on omenille allerginen), niin kelvollisia hedelmävaihtoehtoja ei tunnu olevan liiemmälti. Banaani on ok. Tavalliset mandariinit ovat usein kuivahkoja ja välillä niissä on siemeniä ... Samoin appelsiinit, hankalia kuoria ja usein kuivahkoja. Nektariinit, persikat ja aprikoosit olisivat hyviä, mutta ne pilaantuvat turhan nopeasti. Samoin rypäleet. Joten jäljelle jää banaanit, purkkihedelmät, pakastemarjat – ja tähän aikaan vuodesta minneolat – tuo loistava

citrushedelmä, helppo kuoria kuin mandariini, ei siemeniä ja aina mehukas! Tervetuloa minneola-kausi!

PREVIOUS POST [Viikonloppuretki oudoimmasta päästä?](#) NEXT POST [Kevättä helmikuussa](#)

2 THOUGHTS ON “YLISTYS MINNEOLALLE”

1. **Vicki Li**

FEBRUARY 8, 2008 AT 9:32 PM

Minneolista ei ole kokemusta, mutta jotkut ovat ristiineet minut RVA. Hunajapomeloksi. Pomelokausi on ikävä kyllä ohi, mutta palanee taas joulukuussa.

2. **Jaakko**

FEBRUARY 19, 2008 AT 9:02 PM

Ylistykseesi voisit vielä lisätä, ettei tarvitse käyttää silmätippoja sillä happamat Minneolit kostuttavat kuivemmatkin silmät!

KEVÄTTÄ HELMIKUUSSA

FEBRUARY 10, 2008

Muutamana edellisenä vuonna olen dokumentoinut talven taittumista seuraamalla lumipeitteen häviämistä pohjoisen puolen pihaltamme. Nyt alkaa jo näyttää siltä, että saattaa olla, että tänä talvena ei tule mitään lumipeitettä, joka pysyisi yli muutaman päivän. Mutta etelän puoleisella pihallamme kukkivat lumikellot ja krookukset ovat yrittäneet ylös jo useamman viikon ajan!

No, onhan se kevät muutenkin tulossa, [Venemessut](#) ovat alkaneet ja eilen kävin katsastamassa ensimmäisen kevätmuotinäytöksen. (Hain tähän linkkiä Glorian muotikäyttöön, mutta sitä etsiessäni törmäsin tähän, joka vaikutti paljon hauskemmalta – ja itse asiassa, ystäväni kanssakin vaihdoimme aiheesta muutaman lauseen jo alkuviikosta!)

WONDERFUL WORLD

FEBRUARY 14, 2008

Ystävänpäivää ajatellen ajattelin muistuttaa muidenkin mieleen pari vanhaa laulua (jotka aluksi tapasin sekoittaa toisiinsa), nimittäin Sam Cooken Wonderful World

vuodelta 1958 ja Loius Armstrongin What a Wonderful World vuodelta 1967.
Erityisesti Sam Cooken kappaleen [lyriikka](#) sopii ihan oikeasti myös ystävänpäivään:
But I do know that I love you,
And I know that if you love me too,
What a wonderful world this would be.
Hyvää Ystävänpäivää!
(Tämän jutun linkit vievät YouTubeen – ja pitävät heti avautuessaan ääntä!)

ONNITTELUT 4-VUOTIAALLE!

FEBRUARY 15, 2008 PSCHILDT 2 COMMENTS

Osallistuin töissä eilen tilaisuuteen **Digital Identity – How to develop and protect it**, jossa mm. [Esko Kilpi](#), [Janne Jalkanen](#) ja muutama Nokian turva- ja tietoturvahenkilö keskustelivat aiheesta hiukan eri lähtökohdista ja näkökulmista. Yksi moneen kertaan sivuttu aihe oli Facebook, sen mahdollisuudet ja sen turvallisuus ja turvattomuus, mutta myös blogeja ja wikejä sivuttiin. Janne Jalkanen esitteli omia identiteettejään netissä, joita oli kymmeniä. Omalta osaltani niitä ei sentään taida löytyä kuin tämä blogi, profiilit Facebookissa ja LinkedInissä, aktiviteettini Huuto.netissä ja alle viisi sähköpostiosoitetta. Turvallisuuteen liittyen tilaisuudessa pohdittiin mm. eroavaisuuksia siinä, että monet ihmiset kautta aikojen ovat mielellään kertoneet itsestään noin kaiken, jos heistä on haluttu tehdä juttu Kuka on kukin -kirjaan – ja näissä kirjoissa tiedot säilynevät vielä pitempään kuin netissä. Pohdittiin myös sitä, että itse kunkin internet-historia ei ole omassa hallinnassa – myös muut voivat kirjoittaa Sinusta asioita nettiin – ja puhujat suosittelivatkin, että kannattaa ajoittain googlata itseään, jotta myös itse tietäisi mitä netissä Sinusta on! Tilaisuus käsitteli myös sitä, että meillä voi olla useita identiteettejä netissä, jotka voivat ainakin jossain määrin olla toisistaan erillään, työidentiteetti, henkilökohtainen identiteetti, ehkä vielä tiettyihin harrastuksiin liittyviä identiteettejä.

Tämä blogi täyttää tänään 4 vuotta – ja edustaa siis henkilökohtaista identiteettiäni. Tai henkilökohtaista identiteettiämme, onhan tämä minun ja Lassen yhteinen blogi, vaikka minä tätä enimmäkseen kirjoitankin, Lassen osuus painottuu enemmän tekniseen toteutukseen.

Nettifiksuutta tässä blogissa on näinä vuosina edustanut taustalla oleva ajatus, että kaikki minkä kirjoitat, on julkista ja myös työtoverisi ja asiakkaasi saattavat päätyä sitä lukemaan. Ja muista ihmisistä olen käyttänyt korkeintaan etunimiä – ystävät ja sukulaiset toki tietävät useimmiten kenestä on kyse, mutta emme ainakaan merkittävässä määrin tule blogia kirjoittaessamme kirjoittaneeksi muiden ihmisten internet-historiaa.

Kuluneen neljän vuoden aikana blogiimme liittyen olen kuullut yhdestä tietoturvaan liittyvästä ongelmasta: Veljentyttäreemme kuva poimittiin sivuiltamme IRC-galleriaan jonkun kuvitteellisen henkilön kuvaksi. Hänen ystävänsä sitten sattui sen näkemään ja kertoi hänelle asiasta, joka otti yhteyttä IRC-galleriaan, josta sitten poistivat kuvan. Ehkei iso asia, mutta tapahtumahetkellä iso asia nuorelle veljentyttarellemme.

Neljä vuotta bloggaamista siis takana – ja tarkoitus jatkaa eteenpäin, myös tällä digitaalisella identiteetillä.
Kiitos kaikille lukijoillemme – niille, jotka tiedämme ja tunnemme ja myös niille, jotka päätyvät tätä lukemaan sattumalta.

Saa kommentoida – vaikka onnitella “päivän sankaria”!

2 THOUGHTS ON “ONNITTELUT 4-VUOTIAALLE!”

1. **Eero**

FEBRUARY 15, 2008 AT 9:11 PM

Heips,

Mielestäni kivat sivut ja sivuilla tulee vierailtua enemmän tai vähemmän aktiivisesti. Toisinaan kirjoitat aika avoimesti omasta elämästäsi.... Voisiko kirjoituksia laajentaa eri näkökulmiin. Lukisin mielelläni Sinun kannanottojasi “päivänpolttaviin” asioihin.

Onnittelut 4-vuotiaalle:-)

//Eero

2. **Jaakko**

FEBRUARY 19, 2008 AT 8:58 PM

Moi ja onneksiolkoon 4v!

Kiva sivujasi on lukea, vaikka osaltani on jäänyt satunnaiseksi. Kommentoinnit jäävät tosin vähiin, johtuneeko Eeron mainitsemasta syystä, ettet kommentoi paljoa päivänpolttavia asioita.

VIIMEINEN TYÖPÄIVÄ KEILANIEMESSÄ

FEBRUARY 19, 2008

... tältä erää ainakin.

Yksikkömme muuttaa huomenna Nokia-talon remontin alta [Pitäjänmäkeen](#) ja vaikkakin saattaa olla mahdollista, että remontin jälkeen (vuoden 2010 alussa) pääsisimme

muuttamaan takaisin Keilaniemeen, niin yritysmaailmassa mikään ei ole varmaa noin pitkällä suunnittelujänteellä.

Minulle henkilökohtaisesti muutto on kurja juttu – työmatkani pitenee nykyisestä alle 10 minuutista 30 minuutin pintaan ja joudun taas kerran Turuntien ja/tai Kehä I:n ruuhkiin. Onneksi sain sentään oman parkkipaikan Pitäjänmäestä, kun paikoitustilanne siellä yleisesti ottaen on kuulemma huono. Julkista liikennettä taas Iirislahdesta Pitäjänmäelle ei järkevin ehdoin ole – pakollinen vaihto ja kävelymatkat alussa, välissä ja/tai lopussa tarkoittaisivat lähes tunnin matkaa suuntaansa. (Tosin en Keilaniemeenkään työsuhteautoilijana ole bussilla mennyt kuin kai kaksi kertaa, mutta teoriassa se oli mahdollista, samoin kuin pyöräily tai kävely).

Mutta – onhan niitä ollut pahempiakin työmatkoja konsulttivuosina, kuten vaikka **Katajanokalle** tai **Vallilaan, Viikistä** tai **Summasta** puhumattakaan. Toimistopäivät **Spektrissä** tai **Innopolissa** Pohjois-Tapiolassa olivat kuitenkin harvinaisempia ...

Pikkala Siuntiossa oli muuten matkan pituudesta huolimatta ihan ok – saatoimmehan yhden talven verran Lassen kanssa kulkea työmatkat yhdessä

GREAT PACIFIC GARBAGE PATCH

FEBRUARY 20, 2008

Pysähdyin itsekkin hetkeksi Tyynellä merellä lilluvaa valtaisaa muovijätelauttaa käsittelevien uutisten äärellä jokin aika sitten – nyt ystäväni tytär näyttää [blogissaan](#) käsitelleen aihetta, joten viittaanpa tässä “vain” siihen. Mutta siis Yhdysvaltojen pinta-alaa suurempi jätelautta! ... Levälautat kesäisellä Saaristomerellä ... Lumeton talvi Etelä-Suomessa ... taitaa olla nykyisten teini-ikäisten maailma kolmenkymmenen vuoden kuluttua erilainen kuin minun sukupolveni maailma.

PAKOLAISENA AFRIKASSA

FEBRUARY 24, 2008 PSCHILDT 1 COMMENT

Kävimme perjantaina Aleksanterin teatterissa katsomassa Kassandra-ryhmän näytelmää Zambesi. Näytelmän oivallus on kuvata pakolaisten asemaa ja elämää kääntämällä asetelma siten pääläelleen, että Eurooppa onkin kaaoksessa ja ihmiset täältä lähtevät hakemaan turvaa Afrikasta, Zambesista. Niin myös suomalainen perhe (hammaslääkäri-isä, pankinjohtaja-äiti, perheen kaksi tytärtä, josta vanhempi on sotilas ja äidinäiti – niin ja nuoremman tyttären Teuvo-marsu).

Ensimmäisiä loistavia oivalluksia kulttuurieroista sisältyy perheen kuvaukseen itsestään: meitä on isä, äiti, 2 tytärtä ja marsu. Entä tämä vanhempi nainen? Isoäiti ei kuulu perheeseen, mutta marsu kuuluu! Näytelmä käy läpi suomalaispakolaisten elämänkaaren Zambesissa – nuoret mukautuvat ja löytävät jotenkin paikkansa uudessa yhteiskunnassa, samoin isoäiti, mutta hammaslääkärille ja pankinjohtajalle ei löydy paikkaa eivätkä he oikein opi uutta kieltäkään.

Hammaslääkärin kohtaloa miettiessään katsoja oikeasti miettii, että eikö

kielitaitovaatimuksista voisi joustaa – mutta jos vaikka voisiko, kelpuuttaisiko afrikkalainen valkoisen hammaslääkärin (lue, kelpuuttaisiko suomalainen somalilaisen hammaslääkärin)? Jos suomalaiselle oikeustieteen kandidaatille ja pankinjohtajalle ei löydy töitä Afrikassa, niin olisiko somalialaiselle pankinjohtajalle tarjolla pankinjohtajan töitä Suomessa?

Näytelmä kuvaa hyvin myös pakolaisten huolta siitä, että miten pitkäksi aikaa me saamme jäädä tänne, ensin yhdeksi yöksi, sitten tilapäisellä oleskeluluvalla vuodeksi ja lopulta pysyvästi – miten rakennat tulevaisuuttasi tyhjästä kun et edes tiedä miten kauan saat olla täällä? Naisten ja miesten aseman erilaisuus Suomessa ja Afrikassa näkyy myös – kun vanhemman tyttären avioliitto purkautuu, jää lapsen huoltajuus isälle, kuten ”täällä” on tapana. Mitenkähän suomalaiset sosiaaliviranomaiset huomioivat maahanmuuttajien lähtömaan kulttuurin – luultavasti kantavana ajatuksena on, että maassa maan tavalla, myös täällä.

Kokonaisuutena näytelmä oli mielestäni loistava – ja samoilla linjoilla taisi olla täysi katsomokin perjantai-iltana Aleksanteriteatterissa. Moni taisi myös lähteä illan esityksestä kostein silmin sen herättämien tunteiden vallassa. Ainoa mieleeni jäänyt kohta, joka mielestäni jotenkin esityksessä tökki, oli vanhimman tyttären esiintyminen yhdessä kohtauksessa burkhassa, vaikka olikin menossa naimisiin kristityn miehen kanssa – toki maa oli kai pääosin islamilainen, mutta syy Mirkan hetkelliseen burkhaan pukeutumiseen ei oikein auennut meille.

ONE THOUGHT ON "PAKOLAISENA AFRIKASSA"

1. Pirkko

FEBRUARY 24, 2008 AT 11:00 AM

Teuvo-marsukin eli sitten pakolaisena Zambesissa 5 vuotta ennen (luultavasti) tapaturmaista kuolemaansa.

AVOMERIPURJEHDUS ON HAASTAVAA, MUTTA ANTOISAA

FEBRUARY 25, 2008

Veljeni Eero osallistui viime keväänä siirtopurjehdukseen Ranskasta Turkuun ja kirjoitti [matkasta yhteenvedon](#) Turun Pursiseuran sivuille – ja lisäksi tarjosimme hänelle "tilaa" näillä sivuilla [matkapäiväkirjalle](#).

Eeron juttu kilpapurjehduksesta matkaveneellä julkaistiin muuten Navigare -lehden viimeisessä numerossa (1/2008) – jutun voit lukea myös netissä (alkaa sivulta 96).

BLOGGAAMISESTA

IMAGE FEBRUARY 28, 2008 PSCHILDT 1 COMMENT

ONE THOUGHT ON "BLOGGAAMISESTA"

1. Tiia

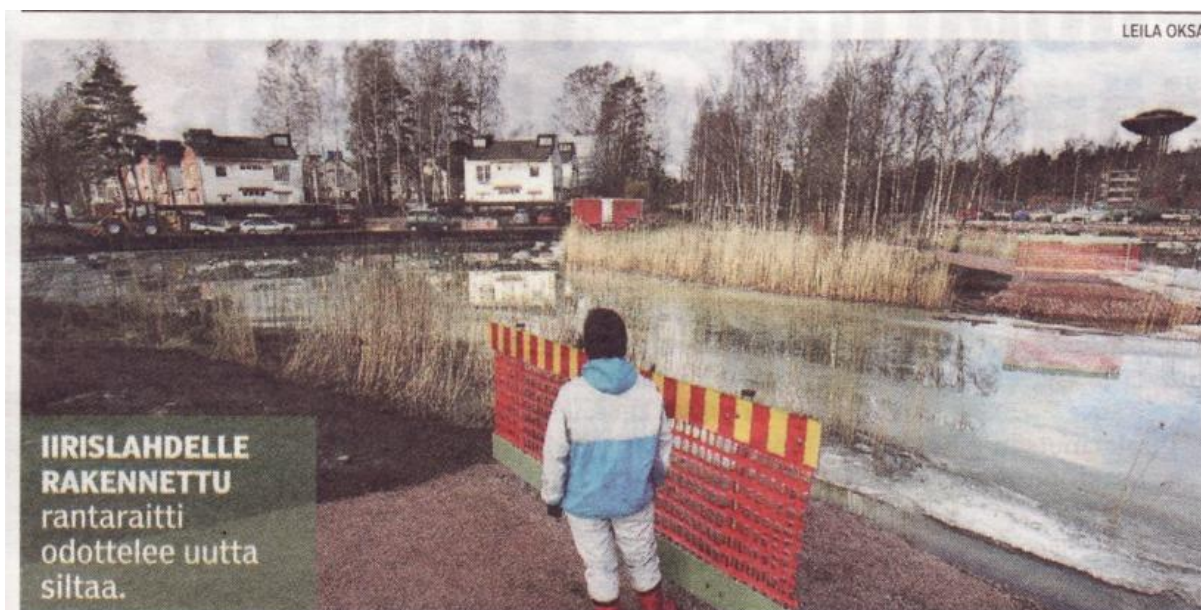
MARCH 11, 2008 AT 2:31 PM

Aika hyvä juttu bloggaamisesta, kun se tuntuu olevan meidän suvussa tällainen lisääntyvä ilmiö. Mahtaakohan tämä sarjakuva pitää meidän suvun kohdalla paikkaansa, toivotavasti ainakaan kaikkien kohdalla ei.

RANTARAITISTA, TAAS KERRAN

MARCH 1, 2008

Kaupunkilehti Vartti kertoi kuluneella viikolla, että Rantaraitti-kiistasta julkaistaan kirja! Vielä kun näkisi sen paljon puhutun sillan noita kävelytien pätkiä yhdistämässä – tällä hetkellä tilanne on vähintäänkin huono, kun ihmiset kävelevät tienpätkän päähän ja kun eivät pääse yli, pyrkivät oikaisemaan taloyhtiöiden pihojen läpi, mitä taas on pyritty estämään mitä erilaisimmilla rumilla muoviaidoilla ja vaneriviritelmillä. Niistä päästäneen eroon vasta kun silta on paikallaan.

Rantaraittisodasta kirja

ESPOON kaupungin tekninen keskus julkaisee lähiviikkoina kirjan, johon on koottu Iirislahden rantaraittisodan lehtiartikkelit, kirjeenvaihto ja tehdyt päätökset.

Kirja sai alkunsa **Pentti Aallon** harrastuksesta koota Espoo-aiheisia lehtileikkeitä. Juuri eläkkeelle jäänyt Aalto oli töissä kaupungin tonttiy-

sikössä ja seurasi asiaa myös viran puolesta.

Ajatus dokumenttien julkaisusta kirjana tuli teknisestä keskukselta. Kaupungininsinööri **Martti Tieaho** on yksi kirjan allekirjoittajista.

– Iirislahden kysymyksessä erilaiset arvot ottivat mitaa toisistaan. Lehdissä jul-

kaistussa materiaalissa asiaa pohdittiin monelta kantilta, mikä tekee siitä säilyttämisen ja julkaisemisen arvoista.

Noin 130-sivuisesta kirjasta otetaan 500 kappaleen painos, ja tarkoitus on jakaa sitä kirjastoihin. Myyntiin kirja ei näillä näkymin tule.

Suvi Hurri

OUTO ILMIÖ – HETKELLISESTI (?) LUNTA ESPOOSSA

MARCH 2, 2008 PSCHILDT 1 COMMENT

Nappasin varoksi ilmiöstä oikein kuvan.

ONE THOUGHT ON “OUTO ILMIÖ – HETKELLISESTI (?) LUNTA ESPOOSSA”

1. **admin**

MARCH 15, 2008 AT 5:59 PM

Myös tämä lumi oli menneisyyttä viikossa, eli toistaiseksi talvella 2008 on Etelä-Espoossa ollut lunta 2x 1 viikko.

PIRKAN HIIHTO

MARCH 4, 2008 PSCHILDT 2 COMMENTS

Maaliskuun ensimmäisenä viikonloppuna hiihdetään Niinisalosta Tampereelle 90 km pitkä [Pirkan hiihto](#). On hiihdetty jo 54 kertaa. Tänä vuonna asia tuli veljeni kanssa puheeksi, kun lumesta vielä viikkoa ennen tapahtumaa ei Etelä-Suomessa tuntunut olevan tietoakaan, mutta myös tänä vuonna Pirkan hiihto pystyttiin hiihtämään. Ei minä en hiihtänyt – eikä veljenikään tänä vuonna, vaikka joskus onkin kyseiset 90 km

hiihtänyt. Mutta isäni, [Erik A. Heino](#), hiihti, yli 30 kertaa, vuosina 1960 – 1994, parhaimmillaan 6,5 tunnin aikaan. Pirkan hiihto kuului erottamattomana osana meidän lasten talveen, kerran vuodessa herätys Turussa oli jo aamukahdelta ja lähdimme, koko perhe, ajamaan Niinisaloon, jossa isä lähti matkaan aamun hämärissä (ja usein kovassa pakkasessa!). Niinisalosta muu perhe siirtyi autolla mm. Jämille, Vatulaan, Kyröskoskelle, Lintuharjulle, Rokkakoskelle, Julkujärvelle ja lopulta maaliin isää vastaanottamaan. Ensimmäisinä vuosina me lapset peuhasimme lumessa matkan varrella isää odotellessa, myöhemmin äidin jo kuoltua huoltojoukkoihin liittyi lasten puoliset. Tiukimman kisan isä tapasi käydä ystävänsä Aapon kanssa – ja hänen tyttärensä onkin vanhin lapsuudestani asti säilynyt ystäväni, jonka kanssa edelleen ajoittain pidämme yhteyttä. Taisimme jo alle kouluikäisinä käydä siinä ladunvarressa myös lapset huoltojoukoissa omaa “kilpailuamme”

2 THOUGHTS ON “PIRKAN HIIHTO”

1. **Pirkko**

MARCH 5, 2008 AT 12:04 PM

Paitsi hiihtokertoja, omaa ja voittajien aikoja, isä oli myös tilastoinnut lähdön lämpötiloja Niinisalossa ja vuosina 1960 – 1994 lämpötila lähdössä vaihteli nollasta -23 asteeseen. Yhtenäkin vuotena ei lämpötilan aamun hämärissä ilmeisesti sentään ollut plussan puolella.

2. **Eero**

MARCH 5, 2008 AT 9:11 PM

Isäni oli tarkka tilastomies ja siksi ajattelin hieman oikaista Pirkan kommenttia liittyen isäni Pirkan Hiihdon nopeimpaan aikaan. Todellisuudessa isäni paras hiihto ajoittui vuodelle 1968 loppuajan ollessa 7.17.29 mikä on sen aikaiset olusuhteet ja välineet huomioon ottaen kunnioitettava aika. Pirkan mainitsema 6,5 tunnin aika toteutui 1990 mutta ko. vuosi oli poikkeuksellisen vähäluminen ja hiihto hiihdettiin poikkeuksellisesti lyhennettynä (70km) kiertäen kahdeksikon lähdön ja maalin ollessa Jämillä. Todettakoon vielä, että pisimpään isäni vietti aikaa ko. taipaleella vuonna 1994

kun isäni kanssa yhdessä hiihimme isäni viimeiseksi jääneen hiihdon aikaan 10.44.46 minun toimiessani koko matkan henkilökohtaisena huoltomiehenä reppu selässä isäni tukena.

HAMSTERIPAKOLAISIA SUOMEEN?

MARCH 8, 2008

Seuraavia uutisia lukiessa tuli mieleen, että pitäisikö aktivoitua ja organisoida vietnamilaisille hamstereille turvapaikkoja Suomesta

Vietnamin viranomaiset yrittävät saada maan kasvavan hamsterikannan kuriin. Jyrsijän hallussapidosta tai myynnistä voi saada ensi viikosta lähtien jopa 1200 euron sakon, kertoi englanninkielinen Vietnam News -lehti. Lehden mukaan Vietnamin maatalousministeriö kielsi hamstereiden maahantuonnin viime kuussa. Eläinten pelätään villiintyessään levittävän tauteja ja tuhoavan satoja. Nopeasti sikiävät hamsterit ovat yleistyneet nopeasti varsinkin nuorten lemmikkinä. Niitä salakuljetaan Vietnamiin lähinnä Kiinasta ja Thaimaasta. Hamstereiden torihinnat ovat jo pudonneet 13 eurosta 6,5 euroon.

(MTV3-STT-AFP)

Enää ei kuulu hanoilaisen lähiökodin yössä juoksupyörän ääntä, sillä pimeän pienet vipeltäjät, lemmikkihamsterit ovat joutumassa viralliseen pannaan. Vietnamin viranomaiset ovat nimittäin kieltäneet kokonaan hamstereiden omistamisen sekä myymisen. Kieltoa he terästävät noin 1 200 euron sakoilla, mikä on kaksi kertaa vietnamilaisen keskipalkan verran. Syynä täyskieltoon ovat hamstereiden levittämät taudit. BBC:n mukaan hamsterit ovat viime aikojen ehdoton lemmikkihitti Vietnamin. Niiden muutenkin vahvaa suosiota on lisännyt kiinalainen rotan vuosi.

HS

P.S. Ilmeisesti olemassaolevia hamstereita ei kuitenkaan ole tarkoitus tappaa kaikkia kerralla, kertoo samainen Vietnam News -lehti muutama päivä myöhemmin.

IMPRESSIONISTEJA

MARCH 11, 2008

Kävimme viime viikonloppuna lähes avajaisruuhkassa taas kerran Emmassa – tällä kertaa katsomassa Claude Monet'ta ja muita impressionisteja. Näyttelyn nimenä on 12 x Claude Monet ja suomalaisia impressioita ja kun luin 10 suomalaistaiteilijan nimelistaa, niin jäin miettimään, että tässä listassa on jotain omakohtaisempaa kuin vain tunnettujen suomalaisten taiteilijoiden nimiä. Ja niinpä sitten kotona tarkastin isäni taidekokoelmasta ennen sen hajottamista tehtyä luetteloa ja kuvakokoelmaa ja sieltä löytyikin teoksia kolmelta näistä suomalaistaiteilijoista, eli voisi sanoa, että olen

viettänyt lapsuuteni ja nuoruuteni näiden taiteilijoiden teosten ympäröimänä.
(Yksikään näistä töistä ei kuitenkaan päätynyt oman kotimme seinälle – sen sijaan yksi Claude Monet -juliste on ollut seinällämme “aina”).
Tässä lapsuudenkodissani olleet Elin Danielsonin, Magnus Enckellin ja Verner Thomen työt:

Ja tässä kotonamme oleva Claude Monet -juliste (Argenteuil):

P.S. Impressionisteja kävimme katsomassa myös Turussa kesällä 2005. Ja Elin Danielsonia Didrichsenin Taidemuseossa maaliskuussa 2007.

SYSTEEMITYÖLÄINENKIN ON IHMINEN

MARCH 13, 2008

[Sytyke ry](#):n eilen ilmestyneessä lehdessä oli mukana myös artikkelini Facebookista. Jos et ole jäsen (etkä saa siis lehteä), niin älä sure, juttu on jokseenkin sama kuin tässä blogissa jo aikaisemmin julkaisemani [Facebook-juttu](#).

RANTARAITTIA RAKENNETAAN SEPETLAHDESSA

MARCH 15, 2008

Sepetlahden venesataman vieressä on rantaraitti jo raivattu pieneen metsikköön. Nuottaniemen puolella on ainoastaan polun paikka merkitty.

PÄÄSIÄISSUUNNITELMIA

MARCH 19, 2008

Monet tuntuvat viettävän näitä viikkoja ennen tai jälkeen pääsiäisen laskettelukeskuksissa koti- tai ulkomailla – mutta omalta osaltamme pääsiäismatkailumme suuntautuu “vain” Tukholmaan: intialaista ruokaa Silja Symphonylla ja sukulaistapaaminen Tukholmassa. Lisäksi ehkä leikkaamme oksat etupihan pajustamme – tämä on taas se joka toinen vuosi, jolloin tuo puun pienennystyö pitää tehdä, jotta mahdumme taloomme kulkemaan! Ja ehkä kummityttäreemme, kampaajaopiskelija, tulee jossain vaiheessa käymään ja leikkaamaan meidän molempien hiukset. Ja eiköhän jokunen kodin koristeeksi hankituista suklaisista pääsiäispupuista tai tipuistakin tule syötyä ...

TERVEISIÄ TUKHOLMASTA!

MARCH 23, 2008

Melkein vuosi pääsikin vierähtämään [edellisestä kerrasta](#), mutta nyt on taas kerran tarkastettu, että Tukholma on paikallaan. Aamupäivällä Tukholmassa kävimme joissakin kaupoissa, yritin mm. ostaa Asicsin lenkkitossuja koossa US10.5/27.0cm/UK8.5 – mutta yhtä huonolla menestyksellä kuin Suomessa, valmistaja kun (virheellisesti) väittää tuon koon vastaavan kokoa 42.5 (vaikka se siis vastaa kokoa 41) niin kaupat eivät ota sitä valikoimiinsa, ilmeisesti ei myös Helsinkiä isommassa kaupungissa, joten pitänee taas tänäkin keväänä turvautua tilauttamaan tossut johonkin kauppaan maahantuojaan kautta. Ostin myös Biblioteksgatanilta Jackpotin Support School Children in Bangladesh -paidan, joita ei vielä ainakaan tunnu Suomessa olevan tarjolla. Iltapäiväksi matkustimmekin sitten Hammarby Sjöstadiin, jossa tapasimme Lassen veljen Yrjön perheineen. Tapasimme Hammarby Sjöstadissa Lassen ehdotuksesta – joku vuosi sitten ohitimme tämän uuden ekokaupunginosan purjeveneellä Hammarbyn kanavan puolelta ja jäi uteloittamaan, että minkälainen kaupunki on sitä sen kaduilta päin katsoen. Hammarby Alleelta löytyi hyvä ruokapaikka (**Kina Thai Garden**), jossa söimme yhdessä lounaan. Matkalla Sickla Uddenin ja takaisin Sickla Kajsta tutustuimme myös meille uuteen [Tvärbanaan](#). Tallinkin osuus pääsiäismatkasta ei yllättänyt ainakaan positiivisesti. Lähtöselvitys ruuhkautui kun koneet temppuiliivat ja Intia-teemasta huolimatta intialaista ruokaa ei juuri ollut tarjolla – tai sitä oli tarjolla vain valitsemalla koko menu ja vain joissakin ravintoloissa. Aamiainen buffet-ravintolassa oli juuri niin levoton ja tasoton kokemus, kun ennenkin – toisena aamuna jätimmekin sitten aamiaisen laivalla jo kokonaan väliin. Meille kahdelle yksilöllisesti järjestetty viinin maistelu -tilaisuus (osa matkapakettiamme) oli sentään ihan ok! Ja saivatpahan myytyä meille jo aikaisemmin ostettujen viinipullojen lisäksi pari viinipulloa lisää

SAMMUTA VALOT LAUANTAINA 29.3. KLO 20-21!

MARCH 27, 2008 2 COMMENTS

(Kuvasta aukeaa tapahtuman nettisivu <http://www.earthhour.org> – mutta hitaasti – taitaa olla sivulla lauantain ympärillä paljon kävijöitä.)

Viime vuonna maaliskuun lopulla ehdotettiin, että [sulje tietokoneesi](#) yhdeksi päiväksi. Tänä vuonna maaliskuun lopussa tavoitellaan valojen sammuttamista tunniksi lauantai-iltana. Tätä kampanjaa tukevat monet yhteisöt ja yritykset, mm. Espoon kaupunki ja vaikka Nokia. Harkitse Sinäkin voisitko viettää osan lauantai-iltaa kynttilänvalossa tunnelmoiden, vaikka! P.S. (30.3.) Jäi sitten meiltä tämä väliin, kun olimme kylässä lauantai-iltana – ja sinä aikana kotona ajastimella olevat valomme olivat kyllä normaalisti päällä, ei huomattu kytkeä ajastimia pois ... Eikä kylässäkään ihan kynttilänvalossa oleiltu, mutta juustofondue, valkoviini ja ystävien seura oli ihan hyvää!

2 THOUGHTS ON “SAMMUTA VALOT LAUANTAINA 29.3. KLO 20-21!”

1. [Saksan kirjeenvaihtaja](#)

MARCH 27, 2008 AT 9:00 PM

Loput 31 miljoona tuntia vuodessa voikin sitten hyvillä mielin kuluttaa sähköä normaalisti. Jostain syystä ei tunnu kauhean tehokkaalta ilmastonmuutoskampanjalta. Mutta onhan se kiva, jos ihmisten tietoisuus lisääntyy. Vaikka eipä ne kynttilätkään ilmastonmuutosneutraaleja taida olla..

No, ajatus on kaunein!

2. [Yrjö](#)

MARCH 30, 2008 AT 4:23 PM

Ei näyttänyt hyvältä meidän seudulla. Olimme ainoa talo meidän kadulla jossa ei valot palaneet. Vaikka kuningaskin sammutti lamput Tukholman linnassa.

PAJU ENNEN JA JÄLKEEN MAALISKUUSSA 2008

MARCH 30, 2008

Ja elämä [toistaa](#) itseään ...

ELÄKÖÖN LÄHIKAUPPA!

APRIL 1, 2008 3 COMMENTS

Asumme kävelymatkan päässä Isosta Omenasta ja niinä päivinä viikossa, joina en tee etätöitä, ajan Sellon ohi kotimatkallani – mutta siitä huolimatta teen useimmiten ruokaostokset Haukilahden pienessä K-kaupassa, K-Sorsakivessä. Ei inhottavia parkkihalleja, ei hehtaarikaupalla ruokakauppaa, jota pitää kiertää löytääkseen tarvitsemansa – ja auton saa aina alle 50 metrin etäisyydelle kaupan ovesta. Tosin joskus joutuu hiukan joustamaan kauppalistassa – pienessä kaupassa ei ehkä ole juuri tänään juuri sitä, mitä olit hakemassa, mutta mieluummin suppeampi valikoima tuoremehuja kuin hehtaarihalli! Ja pari suosikkituotettani kauppias on lisännyt valikoimiin, kun vaan olen huomannut pyytää. Hinnatkin saattavat olla korkeammat – mutta sillä saakin sitten myös rauhallisen ja miellyttävän kaupassa käyntikokemuksen.

JOS OLISI tilaa, Risto Sorsakivi laajentaisi hedelmä- ja vihannesosastoa.

Pullopojasta kauppiaaksi

VARTIN KYSYMYKSET kauppias Risto Sorsakivelle, jonka perhe on pitänyt 40 vuotta kaupaa Haukilahdessa

1. Miten kauppanne on muuttunut?

– Tuotemäärä on moninkertaistunut, aukiolo on pidentynyt ja tietokonekassajärjestelmät helpottavat työtä. Ennen monet hinnat piti muistaa ulkoa. Palvelu ja asiakaslähtöisyys ei ole muuttunut, siksi olemme sitkeästi hengissä.

2. Onko asiakas muuttunut?

– Elämä on tullut nopeampoiseksi. Ennen käytiin ostoksilla pari kertaa viikossa, nyt halutaan tuoretta joka päivä. Päivittäin kyetä 500 asiakasta, keskiostos on 20 euroa.

3. Miksi kauppaasi pärjää?

– Meillä on palvelutiski, josta saa itse jauhettua jauhelihaa, karitsanlihaa, tuoretta tonnikalaa ja susheja. Jopa valmista perunamuusia on kaupan, koska sitä toi-

votaan! Meillä saa henkilökohtaista palvelua.

4. Mikä on ensimmäinen muistosi kaupasta?

– Isä piti Helsingissä liha-kauppaa, jossa notkuin pieninä mukana. Tulin tänne kesätoihin 14-vuotiaana pullopojaksi kirjoittamaan palautuskuitteja.

5. Miten tuotteet ovat muuttuneet?

– Tuorepuoli on kehittynyt valtavasti. Ennen oli vain appelsiini- ja omenakeko, nyt on omenasorttejaakin kahdeksan. Lihan jalostusaste on noussut, vain luonon menee kaupaksi. Ennen ruhot tulivat kokonaisina meille. Pakasteita on tullut hurjasti lisää.

6. Mikä ruoka ei enää maistuisi?

– Veri ja siansorkat eivät kuulu valikoimaan, mutta niitäkin tilataan joskus. Ko-

konainen kala ei käy kaupaksi. Alkuaikoina meiltä sai ostaa irtomaitoa omaan kannuun.

7. Millainen henkilökunta si on?

– Huomioimme aina asiakkaan. Meitä on 12, enemmän kuin tämän kokoisessa kaupassa yleensä. Jos jonoa tulee, muka tahansa menee kassalle. Meillä on hyvä tiimi ja pitkät työsuhteet, lihamestari jäi juuri eläkkeelle 20 vuoden jälkeen.

8. Mikä on lempityösi kaupassa?

– Hoidin vuosikausia hedelmä- ja vihannestiskiä. Toki teen kaikkia hommia päivittäin ja vielä talonmiehen hommat päälle.

9. Minkälainen on pikku-kauppojen tulevaisuus?

– Tämän koon kauppojen tulevaisuus on hyvä. Myynti on noussut hurjasti, markki-

Rummuttava kauppias

- töissä K-market Sorsakivessä vuodesta 1975
- perheyhteyksessä mukana sisko ja veljentytär
- käy töissä kuutena päivänä viikossa
- aikoo olla töissä vielä noin seitsemän vuotta
- soittaa rumpuja omassa rhytm and blues -bändissä

nointi on parantunut ja hinnat ovat lähellä kilpailijaa. Alle 400 neliön kauppa saa olla suunniteltuin auki.

10. Mitä ehdit tehdä vartissa?

– Tervehtiä asiakasta, täyttää hyllijä, olla kassalla ja vaihtaa palaneen lampun.

Reija Ypyä
reijayypya@sanoma.fi

3 THOUGHTS ON “ELÄKÖÖN LÄHIKAUPPA!”

1. Jukka

APRIL 4, 2008 AT 9:31 PM EDIT

Olen täysin samaa mieltä, minäkin inhoan jättikauppoja. Pienempien kauppojen suosiminen myös säilyttää palvelut siedettävällä etäisyydellä. Tosin kestokulutustavaroita ostaessa ajautuu väkisin melko isoihin kauppoihin kun se hinta....

2. **Marjatta**

[APRIL 5, 2008 AT 5:48 PM EDIT](#)

Minäkin kannatan myös lähikauppaa. Teen aina ruokaostokseni omassa lähikaupassani ja sieltä saa kyllä ostettua kaikki tarpeelliset. Sitä paitsi se on ekologista, kun ei autolla ajeta kymmeniä kilometrejä ostoskeskuksiin.

3. **Matias**

[APRIL 8, 2008 AT 11:32 AM EDIT](#)

Viime vuosikymmenellä vajaa kymmenen vuotta mainitun Haukilahden Sorsakiven K-kaupan naarissa asuneen en voi kuin yhtyä aiempiin kommentteihin.

Espoossa kävelymatkan päässä oleva hyvä lähikauppa on todellista luksusta, joka tuntuu vain vähenevän.

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN JUHLALLINEN TOHTORIPROMOOTIO 2.4.2008

[APRIL 2, 2008](#)

Teknillisen korkeakoulun [tohtoripromootiossa](#) promovoitiin myös kummipoikamme

Henri. Itse [väitöstilaisuudesta](#)han on jo aikaa, mutta promootioitahan ei järjestetä joka vuosi, joten vaikka Henri perheineen asuu nykyisin Lontoossa, niin tähän juhlaan kannatti tulla vähän kauempaakin.

ASICSIN TOSSUT SITTEEN LÖYTYIVÄT ...

APRIL 5, 2008

Valittelin joku viikko sitten kun Suomesta ei 41-kokoisen jalan omaava nainen tunnu saavan juoksutossuja. Myyjät tarjoavat miesten tossuja ymmärtämättä, että niiden lestit ovat leveämpiä kuin naisten malleissa ... ja sisäänostajat ostavat vain pieniä kokoja, kun eivät ymmärrä, että Aasiassa tossuun lätkäisty koko 42,5 ei todellakaan ole täkäläinen koko 42,5. Mutta, onneksi elämme globaalissa maailmassa, jossa netistä löytyy ja posti tuo. Tossut löytyivät sitten saksalaisesta nettikaupasta ja tulivat kotipostiin alle viikossa – ja hinta postikuluineen jäi vielä alle vaikka toissa-aamuksen Hesarin etusivulla olleesta Stadiumin “tarjoushinnasta”. Täytyy laittaa tämä [nettiosoite](#) visusti talteen – niin ei tarvitse tehdä jatkossakaan huk Kareissuja täkäläisiin urheiluliikkeisiin ...

RANTARAITIN SILTA IIRISLAHDESSA

APRIL 10, 2008

Espoon kaupunki esitteli asukastilaisuudessa 9.4. suunnitelman tulevasta sillasta. Yllä havainnekuvia sillasta, jonka alituskorkeudeksi suunnitellaan tässä vaiheessa 3 metriä, pituus salmen ylittävältä osalta 18 metriä ja kokonaispituus melkein 50 metriä. Ei kuullosta ihan pieneltä sillalta, mutta kuulemma esteettömyys-, turvallisuus- ja talvikunnossapitovaatimukset johtavat tällaiseen moottoritien ramppia muistuttavaan rakennelmaan. Avattavasta läppäsillastakin käytiin tilaisuudessa keskustelua, mutta huoltotarve on ilmeisesti myrkkyä nykymaailmassa – samoin kuin ajatus siitä, että talvikunnossapitoa voisi tehdä muulla tavalla kuin isoilla koneilla. Eli – saanemme sitten tällaisen sillan, joka näiltä näkymin on tarkoitus rakentaa lokakuun ja vapun (2009) välisenä aikana. Ja veronmaksajat saavat, paitsi sillan, myös n. 200 000 euron laskun siitä. Espoon kaupungin sivuilla myös [hiukan hankkeesta](#).

SAIL FAST TEAM

APRIL 13, 2008

Veljeltäni tuli perjantaina (11. huhtikuuta!) viesti, että S/Y Meriharakka on laskettu veteen ja eilen lauantaina purjehduskausi sitten alkoi. Syksyn 2006 (jolloin myimme osuutemme siitä) jälkeen vene onkin muokkaantunut koko ajan enemmän kilpailuveneeseen suuntaan – tänä talvena siitä on jo poistettu Artinalle tyypillinen kiinteä pleksikupukin ja korvattu se normaalilla sprayhoodilla.

Tulevana kesänä S/Y Meriharakan kilpailuja voikin seurata omasta Sail Fast Teamin blogista <http://www.sailfastteam.blogspot.com/>.

TALVIHARRASTUKSISTA KESÄISEMPIIN

APRIL 15, 2008

Sunnuntaina kävimme viimeisen kerran tältä erää kuntosalilla – luovumme 1½ vuoden jälkeen jäsenyydestä kesäksi. (Joka kesä jäsenyydestä ei voikaan luopua, kun sali edellyttää vuosijäsenyyttä, vähintään 12 kk, mutta joka toinen kesä voi!) – joten nyt on sitten ulkolajien vuoro.

Lauantaina kävimme teatterissa, matineanäytöksessä katsomassa Villisorsaa – ja jotenkin keskellä kaunista lauantaipäivää hiukan pölyttynyttä Ibseniä katsoessa tuli myös sellainen olo, että seuraava teatterikäynti on vasta marraskuun sateilla ...

MAINIOITA MATKAMUISTOJA

APRIL 19, 2008

Never put off 'til tomorrow
what you can avoid altogether

Eat right, stay fit,
die anyway

I smile a lot because I have
no idea what's happening

Oheiset “päivän mietelauseet” ovat viime kesän lomareissulla Jersey saaren eläintarhan (Durrell Wildlife) matkamuistokaupasta ostetuista pienistä magneettilehtiöistä, joita olemme käyttäneet jääkaapin ovessa kauppalistoina. Kohta lehtiöt ovat loppu – mutta ajattelin dokumentoida ne tänne, koska ne edustivat matkamuistoja parhaimmillaan!

Ensi kesänä muuten sattumalta (?) vierailemme osittain samoilla seuduilla kun viime kesän Bretagne – Jersey –

Guernsey -matkalla: Elokuussa risteilemme Kristina Reginalla Edinburghista Pohjois-Irlantiin ja Irlantiin ja Scilly-saarien kautta taas Bretagneen!

VÄSTÄRÄKKI JA MUITA KEVÄÄN MERKKEJÄ

APRIL 23, 2008

Kevään ensimmäisen västäräkin näin eilen (22.4.) Nuottaniemen rannalla. Sen jälkeen kun ryhmäni joutui muuttamaan evakkoon Keilaniemestä Valimoon olen valinnut mahdollisuuksien mukaan etätyön yleensä parina päivänä viikossa ja joskus näinä päivinä rytmitän päiväni siten, että aloitan aikaisin, pidän pitemmän tauon keskellä päivää (ja käyn vaikka naapurin rouvan kanssa reippaalla kävelyllä) – ja jatkan sitten taas iltapäivää tarvittaessa hiukan pitempäänkin. Näin siis eilenkin, keväisessä auringonpaisteessa! (Kevään ensimmäisen peipposen näin Iirislahdessa muistaakseni 8.4.). Keväällä [2005](#) vastaavat havainnot olivat muutaman viikon myöhemmin... Niitä muita kevään merkkejä – ostin uuden uimapuvun! Tsekkasin kevyesti yhtenä lauantaina keskustan Stokkan ja Sokoksen valikoimat ja totesin ne olemattomiksi – hakukriteereinä minulla oli kokouikkari ja väritoivomuksena vaatimattomasti, että ei ainakaan musta. Eipä tuottanut mitään ... netti sitten tuotti – ja valitsemani uikkari tuli Englannista muutamassa päivässä Iirislahteen ja osoittautui olevan ihan ok. Vaikuttaakin siltä, että 180 cm pitkälle ja kengänkoon 40½ omaavalle henkilölle netti alkaa olla entistä varteenotettavampi vaihtoehto ... löytyy riittävän pitkiä lahkeita ja vartalon osalta riittävän pitkiä uimapukuja!

GENERAL ACCOUNTING SERVICES - RYHMÄ VIRKISTÄYTYI ...

APRIL 25, 2008

... pari viikkoa sitten [Kaisankodissa](#). Ohjelmassa oli pallojumppaa, hauskoja (?) ryhmäkilpailuja ja lopuksi turvehunajasauna koko ryhmälle.

VAPPUA!

APRIL 30, 2008

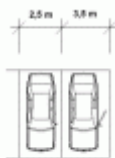
Aloitamme vapun seuraamalla kohta 100-vuotiaan Havis Amandan lakitusta Kauppatorilla, jatkamme sieltä ystävien luo vappuillalliselle – ja sieltä sitten huomenna vappulounaalle **Krakovaan**. Viikonloppureissua varatessamme mielessämme oli räntäsateinen vappu Suomessa vs. keväinen viikonloppu hiukan etelämpänä, mutta nyt näyttääkin melkein siltä, että Suomessa saattaa olla keväisemmät kelit kuin Puolassa, mutta ei aina voi voittaa! Ja eiköhän niihin puutarhatöihin Suomessa ehdi vielä viikon tai parinkin päästä.

MAALLIKKOTILINTARKASTAJA JA AUTOPAIKKOJA

MAY 7, 2008

Pienellä (13 asuntoa) asunto-yhtiöllämme ei ole nettisivuja – eikä se ehkä ole tarpeenkaan, koska pienessä yhtiössä melkein kaikki osallistuvat esimerkiksi yhtiökokouksiin. Eilen pidetyssä kevätyhtiökokouksessakin paikalla oli edustajat 10 asunnosta (valtakirjat huomioiden 12 asunnosta). Rantaraittiin liittyvien ajoittain kiivaidenkin keskustelujen jälkeen kokous oli tällä kertaa pitkälti tavanomainen kevätyhtiökokous, jossa käsiteltiin edellisen ja tulevan vuoden lukuja. Hallituskin säilyi entisellään – mutta jos 13 taloudesta valitaan 5 hallituksen jäsentä, isännöitsijä, tilintarkastaja ja varatilintarkastaja, niin näistä on 8 jo “käytetty” – ja jos huomioidaan joidenkin asukkaiden toive olla osallistumatta luottamustehtäviin iän tai muun elämäntilanteen takia, niin mahdollisuudet vaihtaa hallituksen jäseniäkin alkavat olla rajallisia.

Tilintarkastaja kuitenkin vaihtuu – otin sitten vastaan tarjotun haasteen toimia yhtiömme tilintarkastajana kuluvana vuotena (ja ehkä niinä tulevinakin vuosina, joina maallikkotilintarkastajat taloyhtiöissä vielä ovat sallittuja).

Kuluvan vuoden korjausbudjetista isoin osa on menossa autokatosten muutostöihin – nyt taloyhtiömme pihalla on 13 katettua paikkaa, mutta autojen leveyden kasvettua yksi niistä ei ole enää käyttökelpoinen ja katosrakennelmia on tulevana kesänä tarkoitus laajentaa siten, että pihalle saadaan edelleen 13 katettua autopaikkaa, mutta nyt 2,5 metriä leveinä (nykyiset paikat ovat 2,25 metriä leveitä). Myös pyörien säilytyksestä keskusteltiin, mutta näiden osalta päätettiin vain ehdottaa asukkaille olemassaolevan

yhteisen varaston siivoamista turhasta romusta (ja muusta kuin renkaista, pyöristä tai yhteisistä työkaluista), jotta pyörille saataisiin sinne enemmän tilaa.

KEVÄÄN 633. MERIHARAKKA?

MAY 7, 2008

Tänään näin sitten ensimmäisen kerran tänä keväänä meriharakka-pariskunnan Westendin rannassa, mutta Lasse näki niitä näillä rannoilla kuulemma jo viime viikolla.

Tämä Hesarin strippi aiheesta oli muuten aika osuva.

WINETASTING

MAY 9, 2008

Näiden viikkojen “tapahtumaruuhiin” (Vappu, Krakovan matka, asunto-osakeyhtiön yhtiökokous) osui vielä TTK 100 vuotta juhlatilaisuuksien tiimoilta järjestetty viinien maistelutilaisuus TTK Sahalla eilen. Winetasting -tilaisuutena tämä [Chateau Carsin](#)in tilaisuus oli sikäli positiivisesti erilainen kuin vaikka joku kuukausi sitten Silja Linella meille järjestetty tilaisuus, että tässä käytiin läpi myös eri ruokien makujen vaikutusta viinien makuun. Opimme esimerkiksi, että pippuripihville pariksi sopisi hyvin roseviini ja että omena kannattaa jättää pois juustotarjottimelta, jos tarjolla on myös viiniä. Tai että nuorehkojen Bordeaux-alueen viinien kanssa tarjottavan pihvin on syytä olla korkeintaan mediumiksi paistettu, jotta tanniinihapot saavat kaipaamansa raa’an proteiinin pihvilihasta, ei syöjän syljestä.

Tilaisuus oli paitsi hauska, myös kaupallinen, eli maisteltuja viinejä voi tilata kotiin (laatikoittain), mutta emme vielä ainakaan ole tilausta tehneet.

HIUSALAN PERUSTUTKINNOSTA

MAY 12, 2008

Näin lakkiaisten ja koulun päättäjien aikaan hiukan myös ammatillisen koulutuksen sisällöstä, esimerkkinä parturi-kampaajan perustutkinto, jota sisarentyttäreni Satu

opiskelee Turussa.

Parturi-kampaajaksi opiskelu kestää 3 vuotta ja koostuu 120 opintoviikosta (90 ov ammatillisia opintoja, 20 ov yleisaineita (äidinkieli, kielet, matemaattiset aineet) ja 10 ov valinnaisia opintoja). 4 päivää viikossa opiskellaan ammattiin ja päivä viikossa yleisiä aineita.

Tukan leikkaamista harjoitellaan ensin harjoituspäihin, jotka ovat aluksi pitkähiuksisia, ja joista sitten leikataan hiukan kerrallaan, jotta pää säilyisi käytettävissä pitkään. Ensimmäisenä vuotena (joka Sadulla on loppumaisillaan) leikataan porrastuksia, ehjää rakennetta ja kerrostuksia. Värjäysten puolella aloitetaan kevytväreistä ja jatketaan hapeteväreihin.

Myös lappu- ja huppuraitoja ja vaalennuksia harjoitellaan jo ensimmäisenä vuotena, samoin hiuspohjan hoitoja. Permanentti lienee yksi haastavimmista töistä ja tästä Satu kertoikin jossain vaiheessa, että koetta, jolla testattiin, että kuka oppilaista saa tehdä asiakkaalle permanentin luokasta yli 15 prosenttia ei läpäissyt ensimmäisellä yrittämällä (Satu läpäisi!).

Opiskelijat aloittavatkin asiakaspalvelun koululla jo ensimmäisenä opiskeluvuotena. Ensimmäiset harjoitusasiakkaat ovat opiskelijoiden tuttavapiiristä (esimerkiksi pikkusisko!), mutta myöhemmin opiskelijat tekevät töitä myös tuntemattomille asiakkaille, jotka varaavat koululta ajan ja maksavat palvelusta. Opiskelijat eivät saa palkkaa tehdystä työstä (vaikka asiakkaat niistä maksavatkin), mutta niinpä hinnat ovatkin alhaisia, kattaen lähinnä käytetyt tuotteet. Teoriassa opiskelijat itsekin voivat olla työn kohteena – mutta tämä onnistuu vain, jos koulusta on (tällä luokalla) vapaata sopivaan aikaan. Harjoitusasiakkaiden löytäminen on joskus haastavaa – esimerkiksi permanenttiin halukkaita ei nykyisten opiskelijoiden ikäluokassa juuri ole!

UIT – TAAS KERRAN

MAY 16, 2008

Johkaannuin sitten eilen töiden puolesta Linnanmäelle katsomaan UIT:n tämän kesäistä esitystä [Kymmenen sketsiä, jotka muuttivat maailman](#).

Huomasin ennen esitystä, kun seurueessamme on paljon minua nuorempia, että UIT tai Peacock eivät monellekaan olleet tuttuja asioita – siinä missä se minulle sentään vielä on käsite. Mutta edellisestä kerrasta oli minullakin aikaa – ja mielikuvat viimeisistä näkemistäni esityksistä sellaisia, että en omalla rahalla tämän vuotista esitystä ollut ajatellut mennä katsomaan, mutta päädyin nyt sitten kuitenkin katsomoon.

Vain muutama sketsi ilahdutti – Krisse Salmisen jutustelu diaesityksen lomassa oli Krisse Salmista ja myöskin Krissen tekemä rippikoululeiriläisen elämää kuvaava sketsi oli kiva. Maahanmuuttajanäyttämömiehen jutustelu samoin. Lopuista en sitten paljon puhuisi – paitsi kun olivat niin huonoja, että jäivät siksi mieleen (tosin monista ei saanut puheesta edes selvää). Eiköhän rautakauppavitsit ole jo koluttu riittävän loppuun. Ilkka Kanerva on niin monella tapaa mennyttä aikaa – myös vitsien kohteena. Tai pölyttynyt Austin Powers - hahmo pieruhuumorineen – hanurista tosiaan! Joten, en suosittelen, en ainakaan omalla rahalla!

Krisse Salmisen

PURJEHTIMISESTA PUUTARHANHOITOON

MAY 20, 2008

Viime kesänä (ensimmäinen kesä ilman osuutta purjeveneestä!) aloimme naapurin kukkapenkin ja Bretagnessa näkemiemme hortensioiden innoittamana miettiä, että jos vaikka tekisimme jotain puutarhallemme. Kun lähtökohtana oli vain, että vanha, aivan liian isoksi kasvanut syreenipensas saa lähteä ja että hortensiat ovat mukavan näköisiä, niin pyysimme avuksi Pirkon puutarhuriystävän, joka sitten tekikin talven mittaan suunnitelman perennapenkistä. Syreenipensas (kantoineen!) kaivettiin ylös jo viime syksynä ja tänä keväänä päästiin sitten istutushommiin.

Kuvan suunnitelmasta toteutettiin tässä vaiheessa vasta kuvan ylälaidan lyhyen sivun osuus – siis ikkunoidemme alla oleva osuus. Tuota pensasaidan vierelle menevän osuuden toteutusta harkitsemme ensi vuonna – on sen verran ihan fyysisestikin rankkaa tuo nurmikäntä muuttaminen perennapenkiksi!

SIILIT TULIVAT TAAS

MAY 24, 2008

Parina iltana uuteen perennapenkkiimme ovat käyneet tutustumassa myös siilit – mitä nyt kinastelultaan ehtivät, vaikka eiköhän sitä maapähkinämurskaa riittäisi molemmillekin. Ainakin siitä päätellen, että siilien jälkeen siitä riittää vielä pihan hiirillekin (jotka puolestaan ovat testanneet perennapenkin soveltuvuutta juoksuradaksi).

25. JA 18. KERTA

MAY 25, 2008

Pirkko juoksi sunnuntaina Naisten kympin 18. kerran. Itse tapahtuma täytti 25 vuotta.

TIETÄJÄNTIELTÄ IIRISLAHTEN 10 VUOTTA SITTEEN

MAY 28, 2008

Näinä päivinä tulemme asuneeksi nykyisessä asunnossamme 10 vuotta. Miten me sitten tänne päädyimme? Asuimme syksystä 1982 kevääseen 1998 Pohjois-Tapiolassa, Tietäjäntieltä ja kesällä 1997 aloimme jossain määrin tosissamme kierrellä mahdollisia muita asuntoja – Tietäjäntieltä lähdön syinä sen viereen noussut toimistokompleksi (Spektri), sen ja Kalevalantien lisääntynyt liikenne ja toisen kunnollisen autopaikan puuttuminen.

Polku Iirislahteen kulki suunnilleen seuraavasti (vanhoista päiväkirjamerkinnöistä poimittuna):

Heinäkuu '97: **Nuottaniemessä** tutustumassa rakennettaviin taloihin, Nuottaniemi alueena ei kuitenkaan oikein innostanut.

Syyskuu '97: asuntojen

katsastamista **Koukkuniemessä**, **Haukilahdessa** ja **Lehtisaaressa**. Turhan monessa asunnossa oli vanhoja uima-altaita, joihin emme oikein innostuneet

Lokakuu '97: **Louhentiellä** tarjolla atrium-asunto, mutta tilojen jakaantuminen kahteen taloon ei sittenkään innostanut. **Kaskenkaatajantiellä** asunto, josta ei olisi saanut hyvää edes remontilla, koska pohjaratkaisu oli niin omituinen. Sijainti tosin olisi ollut kiva, mutta autopaikkoja vielä huonommin kuin Tietäjäntieltä. Katsastimme myös yhden asunnon **Riippakoivuntieltä**.

Marraskuu '97: Jotain **Hakamäntiellä** ja Haukilahdessa ... innostuksemme alkaa vähän hiipua, Tietäjäntien asunto on itse asiassa moneen muuhun verrattuna aika hyvä!

Helmikuu '98: Kuoretie? Liinasaarenkujalle rakennettava yhtiö Westendissä? Ja lopulta: 24.2. katsomassa **Iirislahdessa** yhtä taloa, illalla vain ulkoa päin ja sitten 25.2. sisältä.

Tarjouksen teimme perjantai-aamuna 27.2. – ja se hyväksyttiin perjantai-iltana – ja täällä sitä sitten ollaan. Kaupat teimme 13.3.1998 ja ensimmäisen yö uudessa kodissa nukuttiin 30.5.1998.

Irislahdessa toteutui kymmenen vuoden takaisista kriteereistämme ympäristön hiljaisuus – täällä ei kuule aamulla ohi ajavaa bussia vaan linnunlaulua. Autopaikkojen osalta tilanne parani ehkä hiukan ... mutta edelleen joskus ihmettelemme miten ostimme asunnon kolmessa tasossa kun koko ajan haimme yksitasoista!

KIRJOITA BLOGIA – ELÄT PIDEMPÄÄN!

MAY 29, 2008

Näin ainakin Markkinointi&Mainonta -lehden [juttu](#) väittää.
Riittäisiköhän tämä bloggaminen – voisi lopettaa lenkkeilyn ...

VAPPUVIIKONLOPPU PUOLASSA

MAY 30, 2008

Emme olleet aikaisemmin käyneet Puolassa ja pienimuotoinen kysely Puolaa tuntevien tuttavien keskuudessa “tarjosi” Krakovaa yli sodassa tuhotun Varsovan – siis Krakovaan.

Ensivaikutelma Krakovasta: vehreä hevosten ja lohikäärmeiden kaupunki (jälkimmäiset tosin vain patsaina ja matkamuistokojujen pehmoleluina). Krakovassa kiertelimme Vanhaa kaupunkia, istuimme katukahviloissa ja katsastimme kauppvoja uusissa ostoskeskuksissa. Wawelin alueella turisteja oli tosi paljon, mutta sielläkin aurinkoisesta ulkoilmakahvilasta löytyi tilaa. Hintataso Krakovassa oli ehkä keskimäärin 20..30% alle Helsingin, mutta taksi lentokentältä ja jotkut merkkivaatteet olivat hyvinkin Suomen hintatasoa.

Yhden päivän käytimme Auschwitz-Birkenaun keskitysleirialueeseen tutustumiseen. Käsittämättömän tehokas tappokone, joka tappoi ja tuhkasi yli miljoona ihmistä – ihmismääristä sai jonkinlaisen käsityksen vaikka huoneellisesta hiusharjoja uhrien jäljiltä. Ostin Auschwitzin kirjakaupasta Miklos Nyiszlin kirjan I was Doctor Mengele's Assistant ja luin sen samantien – krematorion raunioiden näkemisen jälkeen Sonderkommandojen ryhmässä työskennelleen lääkärin kertomus elämästä leirillä tuntui kovin elävältä.

Tarjolla olisi myös ollut Krakovan maratoni sunnuntaina, mutta sateisessa säässä päätimme jättää sen väliin

Tässä linkki [valokuviin](#).

SUOMEN HINTATASOSTA – TAAS YKSI ESIMERKKI

JUNE 2, 2008

Halusin uusia aurinkolaverimme – ja halusin valkoiset, keveät ja helposti liikuteltavat sellaiset. Plantagen/Jysk -tasoinen tarjonta ei oikein innostanut – valkoinen valkoisella markiisi kankaalla toteutettuna tuntui epäkäytännölliseltä vaihtoehdolta ja löysin sitten nettiä selaamalla hyvántuntuisen vaihtoehdon, joka tosin tuntui hiukan kalliilta, kun halusin lavereita kaksin kappalein ja niiden käyttökerrat per kesä jäävät kuitenkin aika vähiin. Joten jäin miettimään. Sitten jonakin iltana selasin taas vaihtoehtoja netistä ja ajattelin tsekata, että löytyisikö näitä samoja lavereita halvemmalla – ja löytyihän niitä, eBay Shopista, 2 kpl noin samaan hintaan kuin [suomalaisesta nettikaupasta](#) yksi! Suomesta tilattuna hinta olisi ollut 2×199 euroa + 25 euroa toimituskulut ja toimitusaika 5-7 viikkoa (tarkistin jopa, että näin on), Saksasta tilattuna kahden hinta oli 230 euroa + 15 euroa toimituskulut ja toimitusaika 5-7 päivää (ei viikkoa). Valitsin sitten jostain syystä (!) tuon saksalaisen vaihtoehdon ja sain laverit viime perjantaina, ongelmitta DHL:llä kotiovelle. No, suomalaisesta kaupasta ostoksen olisi voinut tehdä suomen kielellä ja maksaa varmaan suomalaisella pankkikortilla – Saksasta ostaminen vaatii hiukan kielitaitoa ja luottokortin – mutta, silti, 178 euron hintaero oli kyllä aika huikea, hinta Suomesta ostettaessa olisi ollut lähes kaksinkertainen!

KUUMAILMAPALLOLENTO

JUNE 5, 2008 PSCHILDT 1 COMMENT

Kolmas kerta toden sanoo ... parin viikon ajan yritimme päästä kuumailmapallopennolle, mutta vasta eilen ilmat suosivat ja pääsimme lentämään lyhyen matkan Mäntsälästä etelään. Lisää kokemuksesta myöhemmin (ensi viikon Kreetan loman jälkeen), mutta tässä nyt kuitenkin linkki lennon reittiin (poistettu palvelun poistuttua) ja lentokorkeuteen.

ONE THOUGHT ON “KUUMAILMAPALLOLENTO”

1. **Harri Holopainen**

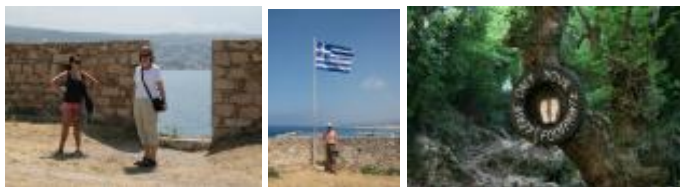
JUNE 5, 2008 AT 9:55 PM

moi! mielenkiintoista dataa – kiitoksia

t.harri

RETHYMNONISSA

JUNE 11, 2008

Kesäloman (Petran kesäloman) aloitusloma Kreetalla on sujunut lämpimissä ilmoissa-hiukan yllättäen ehkä auringossa oleminen tai uiminen ei olekaan useimpina päivinä maittanut muutamaa tuntia enempää lähes 30 asteen kuumuudessa – sen sijaan olemme sitten retkeilleet. Sunnuntaina vuokrasimme auton ja kävimme tutustumassa saaren etelärannikkoon, mm. Matalan hippiluoliin. Tiistaina kävelimme Milin rotkon (n. 3 km) ylhäältä alas, välillä aika hurjaa polkua pitkin (tappiot: yksi valkoinen tennari muuttui kuraan astumisen jäljiltä ruskeaksi). Ja tänään keskiviikkona osallistuimme Aurinkomatkojen maaseuturetkelle: tippukiviluola, oliiviöljytehdas, keramiikkapaja ja Arkadin luostari. Huomenna onkin sitten jo viimeinen lomapäivä täällä Rethymnonissa!

RANTARAITIN SILLASTA IIRISLAHDESSA TAAS KERRAN

JUNE 14, 2008

Aamuinen Helsingin Sanomat kertoi, että kumoamalla Espoon kaupunginhallituksen päätöksen, jonka mukaan Iirislahden Rantaraittipäätöksestä ei saa valittaa, Hallinto-oikeus palauttaa rantaraittikysymyksen takaisin Espoon kaupunginhallitukselle. Eli viimeistään syksyllä kaupunginhallitus keskustellee taas kerran sillasta Iirislahdessa ... ja taitaa taas kaikki vaihtoehdot olla mahdollisia ...

Syyskuun 21. päivä myös Iirislahdessa lienee kuitenkin silloin juostavan Rantamaratonin takia ponttoonisilta.

RETHYMNONISTA

JUNE 14, 2008 PSCHILDT 1 COMMENT

Aurinkomatkojen matkan palautelomake piti vielä täyttää paperilomakkeelle – ei ollut nettilomaketta tarjolla

Joitakin vapaamuotoisia kommentteja matkastamme tässäkin, palautelomakkeen innoittamana.

Hotellimme, Bio Suite, sijaitsi lähellä rantaa ja kävelymatkan päässä vanhasta keskustasta – sijainti oli siis ihan oiva. Pieni kaksiomme oli 2 aikuiselle ja 13-vuotiaalle

ihan riittävä – kylpyhuone olisi hiukan tilavampana ollut paremmin toimiva. Buffetaamiainenkin tarjosi riittävästi vaihtoehtoja koko viikoksi (paitsi 13-vuotiaalle, jolle klo 10 päättyvä aamiainen taisi olla aivan liian aikainen ateria lomalla). Erityisesti kreikkalainen jogurtti hunajan kera oli hyvää! Tylsin asia hotellissa oli mielestäni, että se ei mitenkään yrittänyt estää itsekkäiden (tyhmien?) lomailijoiden tapaa varata pyyhkeellä aurinkotuoleja klo 6 – 18, vaikka olisivat paikalla päivästä ehkä pari tuntia! Ehkä olemme sitten useimmiten lomailleet hiukan paremmissa hotelleissa, joissa hotelli on tarjonnut allaspyyhkeet ja samalla ohjannut ihmiset järkevään käyttäytymiseen altaalla, mutta ei täällä.

Rannalla aurinkotuoleista piti maksaa 14 euroa per päivä (3 henkeä) – summa ei ollut suuri, mutta kun useimmiten viivyimme rannallakin vain pari tuntia, niin se tuntui hiukan epäoikeudenmukaiselta. Niin uima-altaalla kuin rannalla oleilu oli ”rakennettu” sen ajatuksen varaan, että auringossa sitten ollaan koko päivä, mutta meille se oli liian tylsä tapa viettää päivä.

Aurinkomatkojen retkitarjontaa kokeilimme yhden retken verran – ja kyseinen maaseuturetki oli järjestelyiltään ihan toimiva. Niin tulon kuin lähdön bussikuljetukset sen sijaan venyivät pitkiksi kun käydään läpi kaikki hotellit – vähän tuli ikävä omatoimimatkailun omatoimisia lentokenttäkuljetuksia, etenkin tulomatkalla. Yhtenä päivänä vuokrasimme auton (Hyundai Matrix automaattilla) suoraan hotellilta hintaan 70 euroa (ilmeisesti ilman kaskovakuutusta, kuten myöhemmin huomasimme, ihmetellessämme kun vuokrauksen hinta oli vain puolet Aurinkomatkojen tarjoaman vastaavan auton hinnasta) – mutta onneksi mitään ei sattunut ... vaikka tiet olivatkin kiemuraisia ja mäet välillä hyvinkin jyrkkiä.

Hintataso Rethymnonissa oli kohtuullinen, hotelliaamiaisen lisäksi ruokiin ja juomiin kului seurueeltamme n. 80 euroa päivässä. Sandaalikauden kunniaksi teetin jalkahoidon ja kynsien lakkauksen – hinta 15 euroa (taitaa olla kolmasosa Espoon hintatasosta). Feikkilaukkuja ja -lompakoita ja vaatteita oli tarjolla halvalla – mutta ne olivat siis feikkejä. Matalia, mutta siroja, sandaaleja oli tarjolla paljon, toisin kuin Suomessa, joten niitä piti ostaa, hinta per sandaalipari 15-25 euroa.

Luottokortilla maksaminen Kreetalla kysyi hermoja – sen verran vaikeaksi se useimmissa paikoissa tehtiin (ilmeinen yritys saada asiakas tarjoamaan käteistä kortin sijaan) – eli käteistä vaan mukaan reilusti Kreetalle! Ja taas kerran ihmettelin Aurinkomatkojen tapaa vaatia melko isot retkimaksut käteisellä – eikö jo olisi aika siirtyä näissäkin korttimaksuihin! Tosin muitakin reliikkejä näkyi vielä matkanjärjestäjän toiminnassa: parin päivän vanhat uutisfaksit taitavat kohta olla mennyttä aikaa kun netistä voi katsoa vaikka päivittäin Suomen televisiouutiset. (Mutta jotenkin, matkanjärjestäjät usein painottavat menneisyyttä, historiaa, ihastellaan keramiikantekijöitä tai koruseppiä – pidetään katse tiukasti idyllisessä menneisyydessä, eikä katsota niinkään tulevaisuuteen tai uusiin asioihin ja mahdollisuuksiin.)

Tässä matkan fakta/palauteisuus – matkakertomusta ja kuvia hiukan myöhemmin.

ONE THOUGHT ON “RETHYMNONISTA”

1. **Mia Hietala**

[JUNE 16, 2008 AT 9:43 PM](#)

Kotiuduimme Rethymnonista 12.6., oli ihana loma. Meitä ei lainkaan häirinnyt käteisellä maksaminen; maassa maan tavalla. Rannallekin menimme pyyhkeiden päälle makoilemaan, se oli ilmaista ja sopi meille parissa tunnissa kyllästyville. Asuimme Ideonissa, joka oli sijainniltaan huippu ja muutenkin mukava hotelli, suomalaisia ei ollut meidän lisäksi kuin yksi toinen perhe.

Pyyhkeitä näimme myös allasosastolla joidenkin tuolien päällä aamusta iltaan, mutta ajattelin että jos muuten olisi ollut täyttä, olisin siististi viikannut k.o. pyyhkeet ja mennyt makoilemaan "varattuun" aurinkotuoliin! Nämä "varausjärjestelmät" kun ovat niin typeriä, etenkin jos k.o. henkilöä ei näy koko päivänä.

Meitä ei myöskään häirinnyt mennessä ja tullessa hotellilta hotellille kulkeminen ja siten matkanteon hidastuminen; sai kokonaiskuvaa kaupungista ja muiden hotellien sijainnista! Positiivisella asenteella lomailtiin eikä pienistä hermoiltu. Rethymnon on tosi kiva kohde, vanhakaupunki oli ihana ja löysimme monia hyviä ruokapaikkoja vanhastakaupungista sekä satamastakin yhden. Suosittelen Rethymnonia lämpimästi kaikille, myös lapsiperheille.

KAUPUNKIJUHANNUS

JUNE 22, 2008

Kun Kreetan matkamme ja juhannuksen väliin jäi alle viikko, niin päätimme jäädä juhannukseksi kotiin – ensimmäistä kertaa koskaan, väittäisin. Aikoinaan vietimme lähes kaikki juhannukset Eerolassa, sukumme kesäpaikassa, sittemmin purjeveneellä ja niinä vuosina, kun kimppaveneen juhannusviikonloppu ei osunut meille, niin varasimme hyvissä ajoin matkan maailmalle. Mutta, nyt siis jäimme kotiin.

Alkuviikosta riemuitsin jo hillitysti siitä, että juhannusruokien ostaminen ei tuntunut kovin vakavalta asialta ja uutisissa toistettu huoli juhannusliikenteen sujuvuudesta tai edes juhannussäästä ei meitä haitannut! Mitään suunnitelmia kun ei oikeastaan ollut yhdellekään päivälle etukäteen tehtynä.

Aattoiltana teimme pienen kävelyn läheiselle Cafe Merenneidon terassille – ja ehdimme juoda siiderin/oluen puoleenväliin ennen kuin mahtava sadekuuro osui kohdalle. No onneksi terassilla oli iso päivänvarjo, jonka alle mahtui hyvin silloin paikalla ollut kourallinen asiakkaita. Rantaraitin varrella näkyi parikin kokkoa, joita olisi voinut tulla illemmalla katsomaan, mutta alkuillan sade ei innostanut lähtemään myöhemmin uudelleen kokkoja katsastamaan ... kuohuviini, kotisohva ja elokuva tuntui paremmalta vaihtoehdolta.

Lauantaina sateesta ei enää ollut tietoakaan ja teimme pitkän pyöräretken – oli sen verran vähän ihmisiä liikkeellä, että hyvinkin saattoi kuvitella olevansa jossain

kauempanakin Helsingistä. Iltapäivällä innostuimme ajatuksesta lähteä merelle – siis reittiveneellä [Isoon Vasikkasaareen](#)! Sielläkin oli väljää ja rauhallista, tosin kova tuuli tuntui hiukan hankaloittavan veneilijöiden elämää – veneet lännenpuoleisessa laiturissa hyppivät reippaasti. Mutta kesäkahvilat olivat auki ja saaren keskellä olevalla ruohokentällä ihan lämmintä ja suojaisaa. Sunnuntaina kaupungissa oloa saattoi hyödyntää vaikka käymällä kampaajalla läheisessä ostoskeskuksessa ja samalla katsastaa kevyesti juuri alkaneita alennusmyyntejä.

Lenkillä oli kiva käydä kun pesumahdollisuudet kotona olivat tavalliseen tapaan loistavat (vrt. kesämökit) ja juhannuksen kunniaksi näimme sen verran vaivaa kuitenkin ruokailuissakin, että söimme ateriat ulkona, jopa grillasimme yhtenä päivänä. Ja samalla ruokimme siilin, joka aina ilmestyi jostain ruokakupilleen juuri samalla hetkellä kun olimme saaneet oman ruokamme lautaselle!

KREETALLA LUETTUA

JUNE 25, 2008

Kreetan matkan valokuvien viimeistelyn ollessa vielä kesken tässä “välipalana” pieni kirjakatsaus – tuli tuolla Kreetan lomalla luettua sen verran erilaisia kirjoja, että niiden esittely yhdellä kertaa tuntui ovelalta ajatukselta.

Aloitin **Anna Janssonin** kirjalla **Outoja lintuja**. Kiinnostuin siitä, vaikken dekkareista yleensä välitäkään, kun juttu oli sijoitettu Gotlantiin. (Gotlannin kuvauksen osalta kirja lunastikin lupauksiaan, tuli oikeasti siellä joskus vietetty aika mieleen) ja aihekin, lintuinfluenssa, oli kiitettävän ajankohtainen. 9+

Sitten tartuin **Danielle Steelen** kirjaan **Sisters** (in English, tämä laji on “sallittu” vain jos sen voi perusteella kielitaidon ylläpidolla). Ihan sujuvaa tekstiä, joskin tämän kirjailijan kirjoissa joskus alkaa päiväunelmaosasto pursuilla vähän yli – tapahtui ihmisille miten kamalia asioita tahansa, niin seuraavassa kappaleessa viimeistään kaikki on taas paremmin kuin hyvin, kaikilla mukana olevilla. Ja kaikki ovat niin hyviä, rikkaita ja menestyviä. 8-

Keväisen hoitajien lakkouhan jäljiltä **Kaarina Davisin** kirja **Rankka kutsumus** tuntui jossain määrin kiinnostavalta ja antoihan se varmasti ihan realistista kuvaa sairaanhoitajan työstä – ja vuorotyön haasteista pitää yllä normaalia elämää työn rinnalla. Vertailu sairaanhoitajan työ vs. jonkin muu työ jää lukijan vastuulle – tämä kuvaa vain hoitajan näkökulman. Ja ihan muualla alalla työskennelleenä voin todeta, että joutuu sitä muissakin hommissa hoitamaan sen sataa asiaa yhtäikaa ja limittäin ja päällekkäin kun sellainen päivä sattuu ja – ehkä vielä useammin kuin hoitajilla – kyllä ne työt seuraavat kotiin ja iltoihin ja viikonloppuihin. Mutta kieltämättä, vastuuta ihmisten hyvinvoinnista noin suoraan ei ole. Jotenkin jäi kuitenkin ärsyttämään, tämä. 7½

Viimeiseksi jäi matkailukirja **Vaellusvuosi (Francis Mayes)**, jossa reissattiin lähinnä Välimerenmaita siten, että kussakin maassa vuokrattiin asunto ja asetuttiin "oikeasti" vaikka vaan hetkeksi asumaan. Ja ostettiin, syötiin ja valmistettiin paikallisia ruokia. Mitä mihinkin aikaan päivästä ostettiin ja syötiin -osasto oli ei-niin-kulinaristille jokseenkin tappavan tylsää luettavaa. Useimmiten epäonnistuneet asunnon vuokraukset opettivat jotain ehkä tästä turismin lajista, jos vaikka sitä joskus tulevaisuudessa tulisi harrastaneeksi. Myös museokierroskuvaukset olivat enimmäkseen ihan tylsiä. Yllättävää kuitenkin, että syystä tai toisesta "häiritsin" matkaseuraani tämän kirjan lukemisen yhteydessä eniten referoimalla milloin mitäkin siitä lukemaani yksityiskohtaa muille. Vaikka miten kreikkalaisissa ristiäisissä lapsi kastettiin oliiviöljyyn (tämä luettuna juuri kun olimme käyneet oliiviöljytehtaalla!). 6

SATTUMALTA INKOO-PÄIVILLÄ

JUNE 28, 2008

Saimme kutsun Galleria Karaijan lintuaiheisen näyttelyn avajaisiin – ja vaikka emme niihin perjantai-iltana viitsineetkään lähteä, niin ajattelimme, että lauantaina voisi käväistä siellä ja jatkaa sitten lounaalle Tammisaareen, vaikka Knipaniin. Lähdimmekin sitten lauantaina ajelemaan Inkooseen – ja yllätyimme väenpaljoutta: olimme osuneet keskelle Inkoo-päivää! Ehkä voimme nyt siis väittää käyneemme yhdessä kesätapahtumassakin tänä kesänä. Karaijan näyttely oli hienoinen pettymys, vain jotkut Jari Kostetin töistä viehättivät, mutta ei riittävästi, että olisimme niitä kotiseinille halunneet. Kävelimme sitten Inkoossa vielä venesatamaan – markkinahumun läpi – ja kävimme katsastamassa uuden [ostoskeskus Strandin](#). Tämä ei ollut suunnitelmassa, mutta toisin kuin näyttely, tämä oli positiivinen yllätys, kivoja vaate- ja sisustusliikkeitä, ja Alkokin, jossa ei Espoossa perjantaina ollut tullut käytyä. Inkoon venesatama lienee tuon myötä yksi Etelä-Suomen parhaimmilla palveluilla varustettuja vierassatamia! Inkoosta jatkoimme sitten Fagervikin ja Snappertunan kautta kiemurtelevaa tietä pitkin Tammisaareen, mutta Knipanin ruokalista ei meitä sitten kuitenkaan innostanut ja päädyimme, kuten usein ennenkin, lounaalle rannan [Albatrossiin](#) – lämmin kanasalaatti ja Toast Skagen olivat ihan ok! Kotimatalla poikkesimme vielä [Sarfvikin golfkentän](#) ravintolassa kahvilla/teellä – ihan ok sekin ...

KRISTINA REGINA PERUI MUUTAMAN RISTEILYN

JUNE 29, 2008

Pieni uutinen viime viikolta: "M/s Kristina Reginan maanantaina alkanut risteily Helsingistä Islantiin keskeytyi tiistaina äkillisesti, kun laivan toisen pääkoneen kaksi sylinterilinjaa vaurioituivat. Kristina Cruises -yhtiön laiva pysähtyi Visbyn kaupunkiin Gotlannin saarelle."

Miten käy elokuisen Edinburghista Brestiin -risteilyimme ?! Sittemmin uutisissa kerrottiin, että laivan korjaus kestää n. kolme viikkoa, joten sen pitäisi olla kunnossa 15.7. tienoilla, joten ehkä laiva pääsee normaaliin risteilyaikatauluun 23.7. risteilystä Islanti – Skotlanti alkaen ja ensimmäinen Kristina Regina -risteilyimme toteutuu sittenkin.

KUUMAILMAPALLOLENTO – YKSITYISKOHTAISEMMIN

JUNE 30, 2008 PSCHILDT

(Punavalkoisesta kuvasta klikkaamalla näet koko reissun kuvat.)

Muutama vuosi sitten olin työporukan kanssa jonkun projektin päättäjäisiksi menossa kuumailmapallolennolle – mutta säät eivät silloin suosineet ja vaikka retkeä taidettiin yrittää kolmeen otteeseen elo-syyskuussa, niin se ei toteutunut. Jossain vaiheessa myös eräs ystäväpariskuntamme intoutui kertomaan kuumailmapallolennostaan, kuvien kera. Joten, tänä keväänä sitten ajattelin, että nyt! Tällä kertaa kolmas kerta oli se oikea – kaksi retkeä peruuntui, kun tuuli oli yli pallojen tuulirajana käyttämän 5 m/s, mutta kolmannella kerralla iltapäivällä tehty varmistussoitto vahvasti, että illalla lennetään ja saavuimme **Malmin lentokentälle klo 18:30 lähtöön**. (Lähtö tosin venyi yli ½ tuntia, kun ryhmämme jäi odottamaan Nokialta tullutta pariskuntaa, joka oli arvioinut ajoajan Malmille väärin!). Lennon paikan ja suunnan määrää tuuli (ja lentokieltoalueiden kunnioittaminen) ja **lähtöpaikaksemme osui Mäntsälä**, jonne meidät (17 hengen ryhmä) vietiin minibussilla – pallo kulki bussin perässä peräkärryssä. Mäntsälässä pallo levitettiin nurmikentälle ja täytettiin ensin kylmällä ja lopuksi kuumalla ilmalla – ja sitten olikin jo kiire, että kaikki ehtivät kiivetä koriin ennen kuin pallo jo nousi ilmaan. Fyysisesti kuumailmapallolennon haastavin osuus taisikin olla tuo koriin kiipeäminen, reunat ovat korkeita ja vaikka niissä muutama reikä askelmana onkin, niin hiukan notkeutta (tai apua) se vaati. Tilaa korissa on jokaisen seistä ja hiukan kääntyillä, mutta ei sen enempää. Ilta kesäkuun alussa oli hiukan viileä, mutta yläilmoissa kuumailmapallossa ei ollut kylmä – pallo kun liikkuu tuulen mukana, niin pallossa ei tuule – ja kuuman ilman lämmittäminen lämmittää kyllä hiukan korissakin olijoita! **Pallo nousi** yläilmoihin niin **hiljaa ja tasaisesti**, että jotenkin vaan yhtäkkiä olimme ilmassa ja ruohokenttä ja siihen jääneet autot näyttivät pienemmiltä ja pienemmiltä. Pallon lentokorkeutta säädeltiin lämmittämällä pallon sisällä olevaa ilmaa “kaasupolttimoilla” – tai olemalla lämmittämättä. Suunnan määrää kai pitkälti vain tuuli. Lento kesti runsaan tunnin ja **lensimme n. 11 kilometrin matkan**. Lentokorkeus oli ehkä keskimäärin 400 metriä – katso lentodata tarkemmin täältä. Lento oli tasainen ja rauhallinen, kuten lentoon lähtökin, mitä nyt joskus hiukan hirvitti, kun välillä ...
... mentiin alaspäin, että putoammeko me nyt, mutta emme pudonneet!
Maaseutumaisema oli pallostä katsottuna kaunis ja rauhallinen – hiukan enemmän asutusta ja elämää olisi ehkä ollut vielä jännempi katsoa, mutta ei osunut nyt tällä

kertaa lentoreitillemme. Näkyi jollain pellolla kuitenkin jokunen jänis, kettu tai fasaani – kaikista pienistä pisteistä ei ihan ottanut selvää ... Palloja oli ilmassa samalla reitillä useita, ilmeisesti kun sää suosii lentämistä, niin sopivin alue ja reitti on kaikille palloille samana iltana sama.

Laskeutuminen oli hiukan **jännittävämpää kuin nouseminen**, mutta jotenkin pilottimme pystyi kuitenkin “ohjaamaan” pallon kohtaan, jossa kulki tie (jotta pallo saatiin taas koottua perävaunuun) ja jonka vieressä oli pelto, jolloin kun menimme alaspäin ja jo välillä kosketimme maatakin, niin nostamalla palloa hiukan ja pallosta ja vetämällä koria hiukan köydestä (maahan jo hypänneet ihmiset) saimme pallon hienosti tielle, jossa se oli helppo tyhjentää ja pakata. Tien toinen kaista oli kyllä sen aikaa pallon varaamaa ja piti olla tarkkana, ettei kukaan työn touhussa jää auton alle.

Takaisin Malmilla olimme vasta **n. klo 23:30** – vaikka itse lento kesti vain noin sen tunnin, niin pallon saaminen lähtökuntoon ja pakkaaminen takaisin lennon jälkeen vievät oman aikansa. Malmilla meille tarjottiin vielä kuohujuomat lennon kunniaksi ja pieni iltapala, joka siinä vaiheessa jo maistui kaikille. Ennakkoon mainostettu itse leivottu leipä oli oikeasti hyvää.

Joten, monen yrittämisen jälkeen olemme sitten lentäneet kuumailmapallollakin.

Kannattiko? **Aika arvokas kokemus** se oli, **kahdelta hengeltä yli 300 euroa**, mutta kerran elämässä kokemuksena ihan ok. (Mietimme aikoinaan ensimmäistä helikopterilentoakin Australiassa Suuren Valliriutan ylle hetken, kun hinta hiukan hirvitti – mutta kyllä sekin “kannatti”, ehdottomasti.)

(Kuumailmapallolentomme oli siis jo [4.6.](#) – jutun kirjoittaminen vaan venyi hiukan.)

11 KUUKAUTTA GLOBAL CONCEPT OWNERINA NOKIALLA

JULY 1, 2008

Sen jälkeen kun viime elokuun alussa aloitin Nokian Financial Services Platform (FSP) -organisaatiossa Global Concept Ownerina kyseinen organisaatio on jo ehtinyt vaihtaa nimensä muotoon Shared Accounting Services (SAS).

(Nokian ylitason organisaatiossa kuulumme Corporate Development Office -toimintoon).

Kesän kynnyksellä SASissa aikaisemmin erillisenä yksikkönään ollut Solutions-ryhmä (ratkaisujen kehitys) päätettiin hajauttaa Services -ryhmiin: General Accounting, Revenue ja Expenditure. Osana tätä muutosta minäkin vaihdoin taas kerran tehtäviä: Expenditure-alueelle kuuluvan ostolaskujen käsittelyprosessin kehittämisen vaihtuu tänään 1.7. General Accounting -alueelle kuuluvan maksuprosessin kehittämiseen ja nimike Global Concept Ownerista **Accounting Process Owneriksi**. Maksuliikenteen parissahan työskentelin useita vuosia jo SAP-konsulttina, joten ihan mielenkiintoista paneutua tarkemmin kyseiseen prosessiin Nokialla. Ja taitaa se iän myötä olla jossain määrin vaikeaa välttää esimiestehtäviä, joten tulevana syksynä tullevat Nokian prosessit myös tältä osin tutuiksi ...

VIELÄ KERRAN RETHYMNON

JULY 2, 2008

Saimme lopultakin matkan kuvista tehtyä pienen [kuvakokoelman](#).

Ja tässä vielä pieni matkakertomus Kreetan matkastamme – vielä yhteenvetona vaikka vähän bloggasimme [matkalta](#) ja heti [palattuamme](#)kin.

Parin vuoden takaisen [Kap Verden matkan](#) jälkeen nuorin kummilapsemme Petra aina joskus huokaili merkitsevästi, että olisi kiva päästä jonnekin lämpimään – ja tänä vuonna annoimme sitten periksi ja varasimme rantalomaviikon koulujen loputtua.

Kreetalle päädyimme rajoittamalla valinnan kotimaisten matkanjärjestäjien pakettimatkoihin 13-vuotiasta matkalaista ajatellen – mutta toisaalta rajoittuen [TCC-listan](#) kohteisiin, joissa emme olleet vielä käyneet. Sisiliasta ei enää tammikuussa löytynyt helposti huoneistotyyppistä majoitusta ja Madeira tuntui sääoloiltaan liian epävarmalta, aurinkolomaksi. Joten siis Kreikkaan ja Kreetalle. Rethymnoniin, kun rajansa sillä kuitenkin, että miten tyypillistä rantalomaa kestäisimme, tämä tuntui sentään tarjoavan jotain muutakin kuin rannan ja hotellin.

Rethymnon olikin ihan kiva kohde sikäli, että vanha kaupunki tarjosi hiukan autenttisuutta ja hotellistamme ([Bio Hotel Suites](#)) jaksoi kävellä keskusta (toisin kuin jostain tyypillisimmistä rantahotelleista). Vanhan linnoituksen, Fortezzan kävimme katsastamassa yhtenä iltapäivänä ja myös 13-vuotias lumoutui sieltä aukeavista näköaloista. Kreetan luontoa näimme kivasti kävelemällä Milin rotkon ylhäältä alas – tämä tosin vaatii jo melkein seikkailumieltä ja huolellisuutta askelissa, ettei kapealta polulta putoa alas rotkoon – turvakaiteisiin kreikkalaiset eivät pahemmin panostaneet, edes Fortezzalle rannalta menevällä kadulla, miksi sitten jollain polulla keskellä metsää. Vanhassa kaupungissa oli ne tuhat matkamuistomyymälää, joissa kaikissa myytiin samoja tavaroita: pesusieniä, koruja, pyyhkeitä, oliiviöljytuotteita ja helteeseen tarkoitettuja vaatekappaleita. 13-vuotias löysi myös mielestään edullisesti Conversen lenkkarit, mutta ei Rethymnon mikään ostoskaupunki varsinaisesti ole.

Rethymnonin ulkopuolella retkeilimme yhden päivän hotellista edullisesti (mutta ilmeisesti ilman kaskovakuutusta) vuokratulla autolla ja ajoimme saaren poikki etelärannalle Agia Galinaan, jossa oleilimme vähän aikaa rannalla ja söimme lounaan ja sieltä jatkoimme vielä [Matalaan](#) katsomaan kuuluisia (?) hippiluolia. Auto oli onneksi ilmastoitu, sillä etenkin iltapäivällä muuten olikin jo tukalan kuumaa (n. 30 astetta), vaikka oltiin vasta kesäkuun alussa! Toisena päivänä osallistuimme yhdelle matkanjärjestäjän järjestämälle retkelle, joka vei meidät tippukiviluolaan, oliiviöljypuristamoon, keramiikkapajoihin ja Arkadin luostariin. Oliiviöljypuristamo oli minusta näistä mielenkiintoisin kohde – oliivipuut ovat sen verran iso business, että oli mielenkiintoista oppia aiheesta lisää. Talvella Kreetalla olisi kuulemma tarjolla töitä oliivien korjuussa, 40 euron päiväpalkalla, vai miten se oli – täytyy harkita.

Isolla bussilla pienissä kylissä kiertely oli välillä aika haastavaa – ainakin erilaista kuin Suomessa. Automatalla 13-vuotias kommentoikin jossain vaiheessa jyrkkiä vuoristoteitä, että “Vau, ihan kuin automainoksessa!”.

Tarjolla olisi ollut myös museopainotteinen retki Heraklioniin, mutta matka sinne oli sen verran pitkä ja kiinnostus historiaan sen verran vähäinen, että jätimme sen väliin. Kreikkalaisesta ruuasta olemme jo aikaisemmillä Kreikan matkoillamme pitäneet ja niin nytkin – joskin kuumuudessa tuli enimmäkseen nautittua kreikkalaista salaattia ja iltapalana pariinkin otteeseen juustopiiraita. Liharuokia emme tainneet tilata kertaakaan, paitsi 13-vuotias, joka eli enimmäkseen kanafileillä. Rethymnonin rantakadulla oli paras salaattiravintola, jossa koskaan muistaan käyneeni – nimi ei jäänyt mieleen (kun eivät, kuten kovin tyypillistä Kreetalla) hyväksyneet luottokorttimaksua, joten ei tullut kuittia otettua talteen, mutta siinä se on on, rantakadulla keskustan ja Bion välisellä alueella ... isoja salaatteja, tarjolla varmaan 30..40 eri vaihtoehtoa. Hotellilla söimme yhden lounaan ja yhden illallisen (kreikkalainen ilta). Buffet-tyyppisinä nämä ateriat sisälsivät kivasti vaihtoehtoina noin kaikkea – joskin sitten tietysti olivat aika hintava vaihtoehto – mutta 13-vuotiaalle kelpasivat ainakin jälkiruuat sen verran hyvin, että taisimme kyllä saada rahalle vastinettakin! Kotiin ostin jopa kreetalaisen keittokirjan – saa sitten nähdä tuleeko kokeiltua yhtään reseptiä ...

Ilmat suosivat – niin kai sitä tavataan sanoa, kun lämpöä (28-30 astetta joka päivä) ja aurinkoa riittää. Yhtään pisaraa vettä ei tullut. Mutta itse asiassa tuo oli rannalla oleiluun turhankin lämmintä, ainakin niinä päivinä kun ei oikein tuullutkaan. Lenkkeily onnistui parhaiten aamulla vedenrajassa ennen aamiaista. Rannalla ja uima-altaalla viihdyimmekin sitten vähemmän kuin ehkä etukäteen olimme kuvitelleet, korkeintaan muutama tunti päivässä – useimmiten [kirjan](#) kanssa (Pirkko).

Se Kreetasta – ihan mukava matka ja ihan mukava paikka, mutta maabongarin sielulla tuskin palaamme tännekään, paikkojahan maailmassa riittää ... itse asiassa kohta pitääkin jo paneutua joulumatkan ideointiin!

IIRISLAHDEN RANTARAITTI (TAAS) LEHDISTÖSSÄ

[JULY 6, 2008](#)

Länsiväylä kirjoitti aiheesta 2.7. näin:

Espoon kaupunki valittaa Korkeimpaan hallinto-oikeuteen Helsingin hallinto-oikeuden päätöksestä, jolla se on kumonnut kaupunginhallituksen Iirislahden rantaraittia koskevan päätöksen sekä palauttanut rantaraittiasian kaupunginhallituksen käsiteltäväksi. Kaupunki valittaa siis KHO:hon siitä, ettei kaupunginhallitus olisi voinut hallinto-oikeuden mielestä päättää sillasta, kaupungininsinööri Martti Tieaho sanoo. Espoon kaupunki katsoo, että sen päätös rakentaa Iirislahden kohdalle silta vuoden 2009 loppuun mennessä on asemakaavan mukainen ja osa vahvistettua puistosuunnitelmaa, johon ei voi hakea muutosta tämän prosessin yhteydessä. Asemakaavaa voi muuttaa vain määräämällä alue rakennuskieltoon. Ja muutoinakin tarkasti määritellyllä tavalla kaikkia asianomaisia kuulleen, eikä vain eräitä taloyhtiöitä, kaupungininsinööri Martti Tieaho muistuttaa.

Lisäksi hän katsoo, ettei nyt riidellä rantaraitille rakennettavasta sillasta, vaan riita on puhtaasti hallinnollisjuridinen. Iirislahteen rantaraitille rakennettava silta on toteutusta vaille valmis. Sillan rakentamisesta voidaan tehdä päätös vielä tämän suven aikana,

Tieaho sanoo. Sillan rakentamispäätöksestä on myös mahdollista valittaa. Mutta nyt ei ole vielä sen aika, eikä valituksia toivota, vaan rakentavaa keskustelua. Nykyisen suunnitelman mukaan Rantaraitin sillan rakentaminen pääsee alkamaan aikaisintaan lokakuussa. Sillan kustannusarvio on 185000 euroa.

Ja Hufvudstadbladet kertasi rantaraittiin liittyviä kiistoja 6.7. hiukan laajemminkin:

BRO I SEPTEMBER. Om den permanenta bron fortfarande saknas i september då strandmaraton löps kommer försvarets pionjärer att bygga en tillfällig bro över inloppet till den privata båthamnen i Irisviken.

ESBO Bråket om strandpromenaden fortsätter

Oklart när bron ska byggas

Den segslitna dragkampen om hur strandpromenaden ska byggas i Irisviken fortsätter. Nu seglar också nya bråk upp i Notviken och i Bastvik.

– Den 21 september ordnas ett maratonlopp som ska löpas längs strandpromenaden i Irisviken. Om den bro som ska byggas över inloppet till bostadsbolagens privata båthamn inte är färdig kallar vi in försvarsmakten som bygger en tillfällig pontonbro över inloppet till den lilla lagunen, säger stadsingenjör **Martti Tieaho**.

Han bekräftar att det nu igen pågår en administrativt armbrytning mellan staden och de två bostadsbolag som länge motsatt sig utbyggnaden av strandpromenaden. Utbyggnaden av promenadstråket hotar den privata båthamn som husbolagen byggt på ett område som enligt den gällande detaljplanen ska vara stadens parkområde.

Stadsstyrelsen i Esbo har med ett enhälligt beslut ansett att den har rätt att förverkliga en detaljplan som vunnit laga kraft. Då invånarna i bostadsbolagen ville besvara sig mot den tolkningen ansåg stadsstyrelsen att det juridiskt inte går att besvara sig mot just det beslutet.

Men strax före midsommar fick invånarna rätt. Helsingfors förvaltningsdomstol anser att man visst kan lämna in besvär över stadsstyrelsens beslut. Hela ärendet bollades därmed tillbaka till stadsstyrelsen. Resultatet blev att staden i sin tur lämnat in besvär över förvaltningsdomstolens tolkning. Soppan ska nu avgöras i Högsta förvaltningsdomstolen.

Under tiden sitter ingenjörer i Esbo och ritat den bro som ska byggas i Irisviken.

– Då ritningarna är klara ska gatukontorets chef godkänna dem. Därefter är det bara att bygga. Om nu inte den administrativa armbrytningen leder till nya fördröjningar, säger Tieaho.

Några kilometer längre västerut pågår ett liknande bråk. Staden vill fortsätta utbyggnaden av strandpromenaden i Sepetviken som ligger längst inne i Notviken. Där är det tänkt att strandpromenaden ska dras mellan två husbolag. Där har ett par privatpersoner överklagat stadens byggbeslut.

I Bastvik pågår också en strid om hur strandpromenaden ska byggas. Stadens linje är att promenadstråket ska byggas längs stranden medan invånare i de husbolag som bor närmast strandlinjen motsätter sig. Bråket i Bastvik handlar tillslut om hur detaljplanen ska utformas. I Esboviken, längs Bastviksstranden utnyttjas också förekomsten av den utrottningshotade stora nateboken i kampen om hur strandpromenaden ska byggas.

Stadsfullmäktige i Esbo har för snart tjugo år sedan fattat beslut om att staden ska bygga en enhetlig strandpromenad som binder ihop Bastviken med de innersta delarna av Bredviken. När promenadstråket är färdigt handlar det om en enhetlig led för både fotgängare och cyklister. Då leden är färdig är den cirka 40 kilometer lång.

RALF SUNDBERG
09-1253 334, ralf.sundberg@hel.fi

PERENNAPENKKI ENNEN KESÄLOMAA

JULY 10, 2008

Keväällä perennapenkkiin istuttamamme kukat voivat näin heinäkuun alussa hyvin – monivuotisten kasvien joukkoon kylvetyt yksivuotiset kesäkukat liiankin hyvin! Ei olisi uskonut, että pienestä pussillisesta krassin- ja unikonsiemeniä oikeasti tulee tuollainen määrä vihreää – ja osan krasseista olen jo kitkenyt pois, ettei niiden aluskasvillisuudeksi jääneet lemmikit ja poimulehdet kokonaan kuole valon puutteeseen. Mutta etenkin nyt kun unikat ovat jo kukassa ja ensimmäiset krassin kukatkin tuloillaan, niin en ole niitä kuitenkaan tuon rajummin hennonnut poistaakaan – niidenhän piti olla yksivuotisia, joten ensi keväänä voin sitten tästä kesästä oppia ottaen kylvää monivuotisten kasvien väliin kesäkukkia PALJON harkitummin. Taitaa tuo puutarhanhoito vaatia muutaman vuoden harjoittelun, vähintään ...

Ensi viikosta alkaen olemme pari viikkoa lomalla – tämän pätälomavuoden heinäkuun osuus. Alkuperäinen ajatus oli kerrankin viettää hiukan lomaa kotikulmilla, mutta jos kaikki kaavailumme näille parille viikolle toteutuvat, niin eipä taida tälläkään lomalla

jäädä paljoo aikaa puutarhan hoitoon: toistaiseksi idealistalla on kyläreissu Höytiäisellä olevalle kesämökille, purjehdusreissu Saaristomerelle ja päiväretki Tallinnaan.

HÖYTIÄINEN

JULY 14, 2008 1 COMMENT

Ajoimme viikonloppuna n. 900 km nähdäksemme Suomen 15. suurimman järven (no itse asiassa vieraillaksemme ystäviemme kesämökillä saarella kyseisellä järvellä) – ja opimme ihmeellisistä luonnonilmiöistä Suomen luonnossa. Kuten esimerkiksi, että kyseisen järven pinta laski vuonna 1859 lähes 10 metriä parissa viikossa, kun kanavanrakennustyö ei ihan sujunut suunnitelmien mukaan. Myös vuonna 2004 järven poikki kulkeneesta [trombi](#)sta näkyi edelleen jälkiä. Vierailuviikonloppunamme järvellä ja Kuussaarella oli kuitenkin ihan rauhallista ja luonto lauantain sateiden jälkeen vihreimmillään.

ONE THOUGHT ON “HÖYTIÄINEN”

1. **Kamin ukko**

DECEMBER 3, 2008 AT 9:07 PM EDIT

Hieno järvi tuo Höytiäinen. Nyt siitä on tehty laulukin. Kantaesitys oli viime keväänä Kontiolahdella Mieskuoro Kontioisten 40 v juhlakonsertissa.

TAIDEKESKUS SALMELA

JULY 14, 2008

Paluumatkalla viikonloppun mökkireissulta kävimme katsastamassa Taidekeskus Salmelan – vaikka osuimmekin sinne tietysti ruuhkaisimpaan aikaan, kun kyseisenä päivänä siellä oli ollut Juhlaa sanoin ja sävelin –[tilaisuus](#)kin. Mutta, mahduimme sinne mekin. Aika harvat näyttelyn [taiteilijoista](#) puhuttelivat kuitenkin meitä, mutta Aleksander Novoselovin tauluissa muutamat yksityiskohdat olisivat olleet “lintutauluina” ihan hyviä, Anne Hyvösen kuvion viivan oli liikuttavan herkkä ja Tuomo Rosenlundin taulujen huumori oli pääosin hauskaa. Ravintola [Kesäheinä](#) toimi myös yllättävän hyvin, vaikka ihmisiä olikin paljon.

SATAVA – SVINÖ – TAMMO – TRÄSKÖ – KIFSKÄR – TUNHAMN – ÅNSÖREN – GULLKRONA – NAUVO – SATAVA

JULY 22, 2008

(kuvaa klikkaamalla näet lisää kuvia)

Tänäkin kesänä pääsimme sitten kuitenkin purjehtimaan S/Y Meriharakalla (kuten joka kesä vuodesta 1998 alkaen). Tämän kesän uutuudet veneellä olivat Artina 33:n pleksikuvun vaihtuminen tavalliseen sprayhoodiin (nyt sprayhoodin saa pois kun [veneellä kilpaillaan](#), jolloin purjeiden käsittely on helpompaa) ja Eeron liittyminen [Merikarhuihin](#).

Merikarhujäsenyys toi TPS:n neljän saaritukikohdan, kaupallisten satamien ja ystävien kesämökkirantojen lisäksi käyttöömmme ison joukon uusia saaritukikohtia – ja kun purjehduksemme osui ehkä yhdelle heinäkuun ruuhkaisimmista viikoista Saaristomerellä, niin uudet kohteet, joista saa paikan myös myöhemmin illalla ja joissa on vapaita saunavuoroja, olivat tervetulleita! Vierailimme kolmessa kohteessa, jotka kaikki olivat hienoja, Kifskär kaksine satamineen ja kaksine saunoineen kerrassaan upea. Toisaalta näkymän Ånsörenin kallioiltakin olivat mahtavat ... joten ... Yhteistä muutamalle Merikarhusatamalle, joissa kävimme, oli satamaan sisäänajo- ja vaadittava tarkkuus – satamien sisäänajo-ohjeet luettiin yleensä varmuuden vuoksi pariin kertaan ennen kapeisiin ja kivikkoiselta vaikuttaviin salmiin ajamista – mutta toisaalta satamat olivat sitten suojaisia.

Nettikeskusteluissa Merikarhuja on kritisoitu omien satamiensa “mustasukkaisesta” varaamisesta vain jäsenten käyttöön, mutta eiköhän kyse ole pitkälti siitä, että jäsenet ovat yhdessä hankkineet saaritukikohtansa, kuten mökin omistaja mökkirantansa ja saunansa ja eipähän niitäkään anneta yleiseen käyttöön. Ja ainakin sesonkiaikana ja ainakin Saaristomerellä on niin paljon veneitä liikkeellä, että kaupalliset satamat täyttyvät jo alkuiltapäivästä, niin jos pursiseurojen ja Merikarhujen paikkojen vapaampi käyttö sallittaisiin, niin sitten nekin olisivat tietysti täynnä illalla siinä vaiheessa kun viimeinen jäsen haluaisi veneelleen paikan ja miehistölleen saunavuoron. Esimerkiksi Gullkronasta emme ole kai koskaan saaneet saunavuoroa ... ja Nauvossa saimme lauantai-iltana todellakin lähes viimeisen paikan sinne n. klo 19 saavuttuamme.

Helteet eivät purjehdusviikollemme ihan ehtineet, mutta toisaalta tuulet olivat sopivia (6-10 m/s) eikä satanut. Myötä- tai sivutuuliosuuksia olisi voinut olla vähän enemmän ... Maileja kertyi 4 vrk:ssa n. 140.

Poikkesimme matkalla myös taas Anchan ja Robinin kesämökillä Träskössä ja tutustuimme Robinin Itämeren suojeluprojektiin (kaislarannan raivaus) ja Kifskärissä ankkuroidimme Pirkon työkaverin Helenan (OPK:n ajoilta) veneen viereen! Nauvossa taas uudistimme vanhan tuttavuutemme ravintola L'Escalen.

Kiitos Eero mukavasta purjehduskokemuksesta tänäkin kesänä!

KOLMAS MIEHITYSMUSEO

JULY 24, 2008

(pientä kuvaa klikkaamalla näet lisää kuvia)

Vierailtuamme keväällä 2007 Riikan ja Vilnan miehitysmuseoissa jäi uteloittamaan, että onko Tallinnassakin miehitysmuseo – ja onhan siellä sellainen ollut vuodesta 2003 alkaen. Joten päätimme käyttää yhden kesälomapäivän Tallinnassa pistäytymiseen, lähinnä juuri käydäksemme tuossa museossa. [Museo](#) on pieni ja Viron miehityskausien kuvaus perustuu pitkälti videoelokuviin, jotka kävivät läpi eri vaiheita: Neuvostoliiton miehitys 1940-41, Saksan miehitys 1941-33 ja toinen Neuvostoliiton miehitys 1944 – 1991, tämä lähes 50-vuotinen miehitys jaettuna vielä useisiin n. 10 vuoden jaksoihin. Elokuvamateriaalia olisi varmaan ollut yhteensä tarjolla 3 tunnin verran, mutta ihan kaikkea emme katsoneet, mutta monta pientä asiaa kuitenkin opimme/tuli kerrattua. Kuten esimerkiksi, että 1941 kansalaiset odottivat saksalaisten vapauttavan Viron, että neuvostovallan aikana piti puhua venäjää, jos paikalla oli yksikin ei-virolainen ja näimme miten Kekkonen vieraili Tallinnassa Finnairin koneella. Museo on kävelyetäisyydellä Vanhasta kaupungista ja sisäänpääsymaksu ei huimaa (20 EEK) – joten kannattaa käydä sekin katsastamassa Tallinnassa käydessään. Kannattaa myös käydä wc:ssä – sen läheisyyteen on nimittäin sijoitettu isot neuvostovallan aikaiset

patsaat arvoiseensa paikkaan

Museon lisäksi kiertelimme hiukan Vanhassa kaupungissa, löysimme iloksemme nyt myös Virukeskuksesta [Double Coffeen](#), joihin ihastuimme keväällä 2007 [Latviassa](#) ja [Liettuassa](#) – ja hankimme loppukesän siiderit ja viinit edullisesti (joskin kädet kyllä venyivät kantaessamme n. 25 litraa nesteitä laivaan ja laivasta).

KESÄKIRJOJA

JULY 27, 2008

Heinäkuun parin viikon kesälomapätkällämme pääsin vihdoon “ajan tasalle” botswanalaisesta naisdekkarista Precious Ramotswesta kertovassa Alexander McCallSmithin kirjoissa – luin sarjan 9:n kirjan eli Miracle at Speedy Motors. [Ensimmäisen sarjan kirjan](#) luin viime syksynä ja ihastuin sen tarjoamaan pakoon todellisuudesta – aurinkoinen Gaborone on jotain ihan muuta kuin räntäsateinen Suomi ja naisetsivän työt Kalaharin autiomaan laidalla ihan muuta kuin toimistotyö täällä!

Dekkarisarjaa – kuten varmaan 80-prosenttisesti kaiken lukemani, olen lukenut in English. Ihan kaikkia sanoja en lukemistani kirjoista aina tiedä, mutta se ei useimmiten haittaa lauseen ymmärtämistä. Aina joskus kuitenkin joku sana toistuu sen verran usein, että siihen pitää paneutua, ja siis oppia uusia sanoja. Näiden parin lomaviikkojen “saalista” tällä alueella ovat mm. **pocketbook** (am. englannissa pieni hihnaton käsilaukku), **kudos** = kunnia, maine ja verbit **proffer** = tarjota, esittää ja **crouch** = kyykistyä. Hassua miten satunnaisia aukkoja sanavarastoon voikin vielä vuosien jälkeen jäädä!

Suomeksi heinäkuussa lukemistani kirjoista voisin ehkä mainita **Anna-Leena Härkösen Loppuunkäsitelty**, jossa hän kuvaa tuntojaan siskonsa itsemurhaan liittyen. Tuo kirja tarttui matkaan joltain kirjanvaihtomatkalta Tapiolan antikvariaatista – mutta kun, onneksi, omakohtaiset kokemukset aiheesta puuttuvat – niin kirja ei oikein jaksanut innostaa (poislukien lyhyt kuvaus lomasta Kreetalla).

Seuraavaksi taidan tarttua suomenruotsalaiseen kirjallisuuteen **Merete Mazzarellan** kirjan **När vi spelade Afrikas stjärna** -muodossa. Ei niinkään siksi, että teema, isoäitinä oleminen, minua kiinnostaisi, vaan pikemminkin siksi, että olen aikaisemmin lukenut monta muutakin Mazzarellan kirjaa.

KESÄLEFFOJA

AUGUST 3, 2008

Lähes kahden vuoden tauon jälkeen kävimme lauantai-iltana katsomassa Mamma Mia -elokuvan – vaikka näimmekin sen jo maaliskuussa 2006 Tukholmassa näyttämöllä. Meryl Streep -pääosassa kiinnosti riittävästi – ja taisi juuri tällä elokuvalle sen näkeminen isolla kankaalla tehdä oikeutta!

Joitakin muitakin uusia elokuvia toki olemme viimeksi kuluneiden vuosien mittaan katsoneet, mutta DVD:ltä, esimerkiksi kotimaiset Kolmistaan, Sooloilua ja Colorado Avenue. Jenkkileffoista voisi mainita Michael Claytonin, Bucket Listin ja vielä katselujonossa olevan Lions for Lambs. Ja sitten tietysti ihana lasten(?)leffa Ratatouille!

JÄTTIPUTKI

AUGUST 4, 2008

Sunnuntai-kävelyllä näimme Gräsantörmän tienoilla jättiputken (ja sen lähellä, kuten kasvin luonteeseen ilmeisesti kuuluu) useita samanlaisia. Vaikkakin se tulokaslajina ilmeisesti pitäisikin hävittää Suomen luonnosta, emme kuitenkaan ohikulkijan ominaisuudessa ryhtyneet hetimiten mihinkään toimiin ...

EIVÄT OLE NÄMÄ NUORET TAINNEET RUOKKIA SIILEJÄ TAKAPIHALLAAN ...

AUGUST 7, 2008

Ruotsalaisnuorten kamala harrastus: [jalkapalloa siilillä!](#)

KULTTUURIA TAPIOLASSA

AUGUST 10, 2008

Kävimme katsastamassa Emman kesänäyttelyn: Puu veistäjän käsissä. Sen myötä olemmekin tulleet käyneeksi kaikissa Emman tämän vuoden näyttelyissä – taitaakin tuosta Emmasta tulla meille ihan “kotimuseo” ...

Tässä näyttelyssä eniten miellyttivät Kirsi Tapperin työt, Veikko Hirvimäen eläinhahmot ja Heikki W Virolaisen kala, joskin maalatuissa puutöissä puu materiaalina ei enää aina näyttänyt puulta.

Samalla pyöräretkellä kävimme myös [Kino Tapiolan](#) syyskauden avajaiskahveilla – ja tutustumassa vanhan elokuvateatterin konehuoneeseen. Tapiolassa vielä asuessamme pyrimme usein valitsemaan Kino Tapiolan Helsingin elokuvateattereiden sijaan – nyt sen suosioista harvoilla elokuvissa käyntikerroillamme kilpailee myös Kino Omena.

“DIGITAL 10 YEARS AFTER – STILL GOING STRONG”.

AUGUST 13, 2008

Perjantaina juhlitaan Kaapelilla tämän tiimoilta. Työuraani on mahtunut parikin voimakkaan yrityskulttuurin yritystä, Digital Equipment Corporation ja SAP Finland Oy – mutta näistäkin kyllä erityisesti 10 vuotta Digitalilla jäi kyllä aivan erityisesti mieleen, samoin kuin työkaverit noilta vuosilta. [Exdecin](#) puitteissa nämä ihmiset ovat edelleen pitäneet yhteyttä vähintään vuosittain ja nyt kuulemma perjantaina “vuosijuhlaan” on tulossa luokkaa 250 ihmistä!

P.S. Nokiaa en vielä arvioi tässä mielessä – elokuun alussa minulla tuli vasta vuosi täyteen Nokialla – aivan liian lyhyt aika arvioida sitä, että miten Nokiaa työpaikkana arvioin vaikka kymmenen vuoden päästä. Mutta ainakin Nokian joukoissakin on tosi monta exdecia ...

40 VUOTTA SITTEEN

[AUGUST 15, 2008](#)

Tekniikka & Talous -lehden 40 vuotta sitten palsta otsikoi viikonvaihteen numerossaan: Insinööriutiset 17.8.1968 – Turun telakka on ykkönen. Yllättäen löytyi siis “nykynetistä” maininta isästäni, [Erik A. Heinosta](#), joka ei eläessään tainnut nettiin ehtiä – isä kuoli 11 vuotta sitten.

ULKO-HEBRIDEILLÄ

[AUGUST 19, 2008](#)

Risteilylomamme Kristina Reginalla etenee: Edinburgh – Invergordon – Stornoway ... Loch Nessin hirviö ei eilen viitsinyt kuitenkaan näyttäytyä ... Kelit ovat olleet hiukan viileitä ja kosteita, muttei juurikaan ole satanut ja merenkäyntiäkin on toistaiseksi ollut vain yhtenä iltana. Matka jatkuu täältä Londonderryyn ja Dubliniin.

POHJOIS-IRLANNIN, IRLANNIN, SCILLY-SAARTEN JA BRETAGNEN KAUTTA KOTIIN

[AUGUST 24, 2008](#)

Matkamme siis jatkui Ulko-Hebrideiltä Londonderryyn ja sieltä Dubliniin. Matkan kesäisin ja merellisin kohde olivat Scilly-saaret Cornwallista vielä 28 mpk länteen, jossa Kristina Regina ankkuroitui Trescon ja St. Mary's saarien väliin ja venekuljetuksilla pääsimme tutustumaan kumpaankin. Paluulento Brestistä Helsinkiin ei Air Finlandilta mennyt ihan nappiin, lento oli n. 1½ tuntia myöhässä ja meille tarkoitetut ateriat olivat jääneet Brestiin – mutta hetkellistä nälkiintymistä lukuunottamatta pääsimme kuitenkin lauantai-iltana onnellisesti kotiin!

SEINÄMAALAUKSIA INVERGORDONISSA

SEPTEMBER 2, 2008

Pienessä Invergordonin kylässä oli monien rakennusten päätyseinät koristettu värikkäillä maalauksilla: hieno ulkoilmataidenäyttely siis! Kaupungissa aloitettiin maalausten tekeminen vuonna 2002 (Invergordon Off The Wall) kaupunkilaisten elämän piristämiseksi ja ainakin kaupunkikuva piristyi.

(Kristina Reginan retkioppaille ei tästä nähtävyydestä voi pisteitä antaa – bussi kiersi muutaman maalauksen ohi vasta pyydettyäessä, pysähtymättä – mutta onneksi satama oli niin lähellä pienen kaupungin keskustaa, että siellä ehti omatoimisesti kävellen käydä.)

RANTARAITILLA SILTA IIRISLAHDESSA 17-23.9.

SEPTEMBER 7, 2008

Espoon Rantamaraton (21.9.) lähestyy ja ponttoonisillan rakentaminen jo aikaisemmin rakennettujen polunpätkien väliin aloitetaan 17.9. (ja silta puretaan 23.9.).

Rantamaraton osuu [Liikkujan viikolle](#) (16-22.9.), joka päättyy Autottomaan päivään 22.9. Omalta osaltamme tämä Liikkujan viikko tuskin muuttaa normaalia liikkumistamme (useimpina viikkoina 4 kertaa lenkkeilyä, pyöräilyä tai kävelyä – ja kohta taas talvikaudella kuntosalilla käyntiä) – ja jos ei ihan muista syistä 22.9. satu etätyöskentelypäiväksi, niin tuskin siitä tulee autotonkaan. Toki autottomia päiviä meillä on useimpina viikonloppuina (ja joskus viikollakin) vähintään yksi – mutta vaikka Helsingissä viikonloppuna käymme kyllä autolla, kun sellainen on olemassa ja useamman tunninkin pysäköinti keskustassa on edullisempi vaihtoehto kuin 2 hengen edestakainen matka seutulipuilla (arvolipuilla n. 13 euroa).

MATKAKERTOMUS KRISTINA REGINA - RISTEILYLTA EDINBURGHISTA BRESTITIIN

SEPTEMBER 7, 2008 4 COMMENTS

Käytimme tänä kesänä yhden lomaviikon kokeilemalla risteilyä Kristina Reginalla. Muutamatkin ystävämme olivat aikaisemmin olleet laivalla ja heidän kokemuksensa olivat olleet, tietyin varauksin, pääosin ihan positiivisia. Me "löysimme" tämän risteilyn kun keväällä jossain vaiheessa surffasin Euroopan "maita", joissa emme vielä olleet olleet ja tämä risteily tarjosi samalla matkalla niistä kaksi: Skotlannin ja Pohjois-Irlannin.

Matka alkoi **Edinburghista** – tai tarkkaan ottaen Leithistä Edinburgin läheltä. Lensimme laivalle lauantai-iltana, mutta vietimme vielä sunnuntain Edinburghissa. Ja johtuikohan sitten innostuksesta kesäloman taas alkaessa tai oikeasti Edinburghista, niin muistan jossain vaiheessa päivää ajatelleeni, että tämä oli täydellinen lomapäivä, tässä oli kaikkea: nähtävyyksiä (Edinburghin linna), taidetta (kaupungissa sattumalta ollut impressionistien näyttely), hyvää ruokaa (satuimme ranskalaista ruokaa tarjoilevan ravintolan terassille iltapäivän auringonpaisteeseen) ja hiukan shoppailua (cashmir-neule Skotlannista). Laivan lähtökin oli ihan mielenkiintoinen, kun Leithin satama oli sululla merestä erotettu.

Maanantai-aamuna olimmekin sitten jo **Invergordonissa** – ja hetimiten bussissa matkalla Loch Nessille kokeilemaan onneamme Nessie-hirviön näkemisessä, mutta jostain kumman syystä se ei näyttäytynyt ... Invergordonin pienen kaupungin talojen seinämaalaukset sen sijaan näkyivät ja olivat näkemisen arvoisia.

Tiistain vietimme Ulko-Hebrideilla, katsastimme pakolliset nähtävyydet, kivipaadet Callanishissa ja näimme kanervanummiä (kuten Loch Nessin matkallakin) – ja lopulta kiertelimme hetken **Stornowayn** kaupungissa – nauttien mm. oikeasti todella herkullisen lounaan HS-1 -nimisessä kahvilassa.

Keskiviikkona vuorossa oli Pohjois-Irlanti – luontoretkeilykohteena uskomaton Giant's Causeway ja kaupunkina viehättävä muurien ympäröimä **Londonderry** (tai Derry, riippuen puhujan kansallisuudesta ilmeisesti). Kaupungin ympäri kävely muurilla kulkevaa kävelykatua pitkin oli hyvä idea – ja suosittua. Kaupungin verisestä historiasta ei (onneksi) enää muutaman tunnin vierailulla näkynyt kaupunkikuvassa jälkeäkään.

Torstaina **Dublinissa** jätimme kaikki retket väliin – olimmekin olleet kaupungissa jo 2002 Tiian kanssa useamman päivän. Sää suosi – ensimmäisen kerran ajoittain tarkeni t-paidalla ilman villapaitaa ja sadetakkaa. Kiersimme kaupunkia hiukan nostalgiamielessä, etsimme jossain määrin samoja paikkoja, mm. Stephens Green -puisto piti käydä tsekkaamassa tälläkin kertaa ja muistelimme, että Tiian valkoinen takki ostettiin tästä Vero Modasta. Hassua sinänsä, että Dublinissa meillä oli eniten aikaa kierrellä kaupungilla ja kaupoissa – ja kauppiaita oli paljon – mutta Dublinista emme ostaneet mitään, siinä missä jopa pieniltä Scilly-saarelta molemmille tarttui t-paita matkaan!

Perjantaina olimme taas Englannissa – Kristina Regina ankkuroitui **Scilly-saarille** (28 mpk Cornwallista vielä länteen) Trescon ja St Mary -saarten väliin ja venekuljetuksilla pääsimme käymään niistä molemmilla. Venekuljetusten organisointi jätti hiukan toivomisen varaa, mutta [puutarha Trescolla](#) oli näkemisen arvoinen ja St Mary -saaren sataman vilkkaus antoi hyvän kuvan siitä, että täällä ollaan veneiden varassa. Trescolla

kävelimme myös hiukan lähes autioita hiekkarantoja (saarilla ei ole kovin montaa asukasta eikä turistiakaan): ne olisivat kyllä hiljaisuudellaan houkuttelleet pidemmänkin aikaa, mutta risteilyn vauhti ei viipymiselle antanut myöten. Näin etelässä olikin jo sitten niin lämmintä ja aurinkoista, että illalla molemmat olimme kapteenin illalliselle pukeutuessamme myös terveen punaisia väriltämme ...

Risteilymme päättyi Ranskaan, Kristina Regina kiinnittyi laituriin **Brestissä**, mutta meille tarjotui vielä mahdollisuus tutustua Quimperiin (joka meiltä viime vuoden Bretagnen retkellämme jäikin väliin). Kun vielä hylkäsimme järjestetyn retken katedraaliin ja jatkoimme omatoimisesti halliin (syömään galetteja!) ja kiertelemään vanhan kaupungin kujia muodostui aamupäivästä Quimperissä ihan mukava! Paluumatka ei sitten Air Finlandilta mennyt ihan putkeen, mutta siitä jo mainitsinkin aikaisemmin.

Muuten kokonaisarvioita risteilystä Kristina Reginalla:

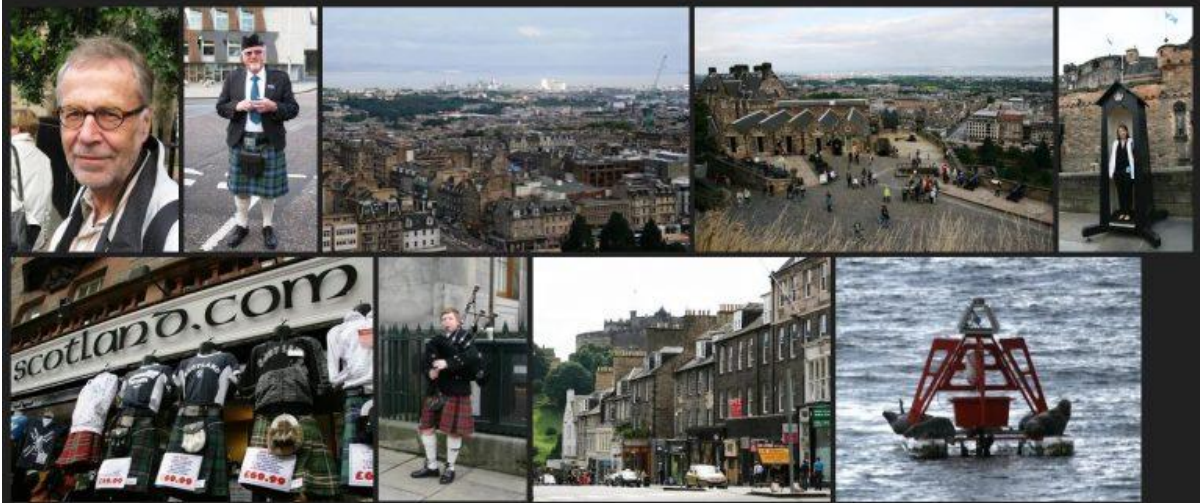
- laiva ja hytti (Kristina-luokka): +
- laivahenkilökunta: +
- ravintolat laivalla: –
- retkivalikoima ja kohteet: +
- retkikuljetusten organisointi: –
- oppaat retkillä: –
- Erkki Toivasen luennot: ++
- lentokuljetukset: – –

Tässä vielä pari hyttikuvaa (Kristina-luokan hytti).

Kristina Regina 2008-08

Stored in Google Photos • Sep 7, 2008 • Public

Kuva-albumissa risteilyn kuvia – klikkaa [tästä](#) tai kuvasta

4 THOUGHTS ON "MATKAKERTOMUS KRISTINA REGINA -RISTEILYLTA EDINBURGHISTA BRESTIIN"

1. **Sini**

[SEPTEMBER 7, 2008 AT 8:38 PM](#)

Edinburghin reissu on meilläkin haaveissa, mutta ei ole vielä saatu aikaiseksi. Se on niin lähellä, mutta kuitenkin aika kaukana.

2. **Mari**

[SEPTEMBER 8, 2008 AT 6:54 AM](#)

Upeita maisemia ja hienoja kuvia!

3. **k**

[NOVEMBER 15, 2017 AT 12:24 AM](#)

Kauanko vielä joutuu odottaa kuvia, kun vieläkin on käsittely vaiheessa.

4. **Pirkko**

[NOVEMBER 19, 2017 AT 7:03 PM](#)

Itse asiassa linkki kuva-albumiin onkin jo aikaa sitten lisätty jutun alkuun – mutta kieltämättä jutun lopunkin olisi voinut siinä kohtaa päivittää

SPORTSTRACKER

[SEPTEMBER 10, 2008 2 COMMENTS](#)

Nokialaisena on hyvä pysyä ajan tasalla myös yhtiön tuotteista. Ja kun viime päivinä Ovi-portaali on ollut lehdissä esillä, niin mainittakoon myös Sportstracker, jolla voi, jos puhelinta muutenkin sattuisi myös sunnuntaikävelyllä (tai lenkillä) mukana kuljettamaan myös tallettaa tiedot kulkemastaan reitistä.

Tässä esimerkkinä viime sunnuntain iltapäiväkävelyämme!

2 THOUGHTS ON "SPORTSTRACKER"

1. **yrjö**

[SEPTEMBER 19, 2008 AT 6:13 PM](#)

Mikä malli on pienin vaadittava tämän toiminnon käyttöön? Toimiiko muilla kuin Nokian puhelimilla?
Syysterveisiä Yrjö

2. **Pirkko**

SEPTEMBER 22, 2008 AT 8:34 AM

Sportstracker -sivuilla (<http://sportstracker.nokia.com/nts/download.do>) on lista tuetuista puhelimista.

Mutta näyttää tämä olevan Nokian hanke ...

HYVÄT VIESTINTÄTAIDOT NETISSÄ VOIVAT TUODA TYÖPAIKAN

SEPTEMBER 14, 2008

Tietokone -lehden Samu Kotilainen kirjoitti 12.9. ihmisten enenevästä läsnäolosta netissä ja sen vaikutuksista työpaikan hakuun. Tällä sivustolla en ole kertonut alkoholin käytöstämme eikä kuvienkaan joukossa taida olla yhtään uskaliaaksi luokiteltavaa – ja työpaikan vaihtokin on onnistunut tämän sivuston olemassaolon aikana kahdesti, joten

... taitaa sitä voida olla netissä läsnä fiksustikin

PALJON MIELIPITEITÄ PYÖRÄILYSTÄ

SEPTEMBER 18, 2008 2 COMMENTS

Lassen tänä kesänä lisääntyneen pyöräilyharrastuksen myötä olemme ehkä erityisen herkkiä huomaamaan pyöräilyyn liittyviä juttuja lehdissä, mutta tämä luettelo Helsingin Sanomien yleisönosastossa viime viikkoina julkaistuista jutuista taitaa kyllä jo oikeasti osoittaa, että aihe kiinnostaa muitakin:

- 1.9. Opasteiden puute kiusaa pyöräilijää
- 3.9. Pyöräilijöiden näkemykset eivät kiinnosta
- 8.9. Juniin enemmän tilaa polkypyöriä varten
- 9.9. Takavalotta pyöräilevälle tulisi antaa sakot
- 11.9. Polkupyöriin valot jo tehtaalla
- 12.9. Liikenteessä pyöräilijät ovat alempaa kastia
- 13.9. Eniten pyöräonnettomuuksia tapahtuu päivällä
- 14.9. Pulkkilanharjun luonto on herkkää
- 15.9. Kaupunkipyörä käyttöön pankkikortilla
- 15.9. Polkupyörille nopeusrajoitus
- 17.9. Pyöräilijöitä ei saa pakottaa kelvottomille väylille
- 18.9. Polkupyöriin tarvitaan räpättimet

(Jätän linkit laittamatta tähän, koska jutut ovat HS:n maksullisella puolella eivätkä siis toimisi ilman HS:n verkkolehden tunnuksia.)

Mielenkiintoisimpia näkökulmia noissa jutuissa ovat mielestäni edustaneet “Liikenteessä pyöräilijät ovat alempaa kastia”, jossa herätellään ihmisiä ajattelemaan mm. sitä, että miksi polkupyörän (tai jalankulkijan) pitää pysähtyä liikennevaloissa ja painaa nappia saadakseen valot vaihtumaan (onhan monella pyöräilijälläkin jalat kiinni polkimissa ja vauhti ihan reipas) – miksei autoja pakoteta pysähtymään? Ja keskustelu tuosta Pulkkilanharjun pyörätiestä, jota ei luonnon takia voida asfaltoida – siinä missä sen vieressä kulkeva autotie on voitu asfaltoida, eikö sitten autotiekin olisi pitänyt jättää sorapintaiseksi? Virkistävän erilaisia näkökulmia, jotka pistävät ainakin hetkeksi miettimään, että miksei!

2 THOUGHTS ON “PALJON MIELIPITEITÄ PYÖRÄILYSTÄ”

1. Saksan kirjeenvaihtaja

SEPTEMBER 23, 2008 AT 11:06 PM

Saksassa on kyllä olo kuin kuninkaalla, kun pyöräilijälle ja jalankulkijalle annetaan aina tietä. Vaikka vain näyttäisi siltä, että haluaa tien yli. Mutta pyörätiet ovat Hampurissa niin surkeita, että ihmetyttää miten ne noilla superkalliilla kapearenkaisilla kilpapyörillään pystyvät niitä menemään. Mikä ihmeen idea on laatoittaa katukivetyksellä nimenomaan se pyörätie tai asfaltoida se niin huonosti, että se on pelkkää muhkuraa koko tie. Mutta niin sitä vaan kaikkeen tottuu. Pyöräily on kivaa!!

2. pyöräilijä

APRIL 28, 2011 AT 12:11 PM

Valokuvia Pulkkilanharjulta, pyöräilykokemuksiani

RANTAMARATON 21.9.2008

SEPTEMBER 21, 2008

Ensimmäinen Rantamaraton on sitten (ainakin kärjen osalta) juostu Espoossa. Me “osallistuimme” maratonille sen verran, että jaettuna lauantaille ja sunnuntaille (linkit edellä Sportstrackerin reittitietoihin) pyöräilimme koko reitin ja kävimme sunnuntaina (osana loppureitin pyöräretkeämme) katsomassa Orionintiellä maratonin lähdön. Ja sitten tietysti seurasimme jossain määrin ison osan iltapäivää rantaraitille Iirislahteen tätä tapahtumaa varten rakennettua siltaa ylittävien juoksijoiden menoa.

HISTORIA – SATUA JA TARINOITA?

SEPTEMBER 24, 2008

Uutisvirrasta ennen Kauhajokea satuin huomaamaan otsikon [Stonehengen mysteeri selvisi](#), jossa todetaan uusimpien paikalla tehtyjen tutkimusten (kun ne vihdoinkin on sallittu!) osoittavan, että alue oli pikemminkin paikka, jossa parantajat ja vaivoihinsa parannusta hakevat kohtasivat, kuin palvontapaikka tai muinainen kalenteri.

Taas yksi esimerkki siitä, että kun turisteja kuljetetaan nähtävyydeltä toiselle ja heille kerrotaan totena kertomuksia siitä, että mikä tämä paikka, mitä täällä on joskus muinoin tapahtunut tai mitä tämän kirkon rakentamisen yhteydessä onkaan sattunut, että kyse on vain saduista ja tarinoista, joita kerrotaan turistien viihdyttämiseksi.

Ensi vuosikymmenellä tai ensi vuosisadalla kerrotaan sitten ehkä toisia satuja ja tarinoita. Omalta osaltani maailmalla liikkeessani painotan mielelläni nykyhetkeä, yritän kokea minkälaista arki olisi tässä paikassa, mitä täällä nykyisin elävät ihmiset tekevät, mitä ruokaa myydään ruokakaupoissa – mitä kohtaa vain kulkemalla ympäriinsä. Ja kun sitten johkaannun, kuitenkin, jollekin turistiretkelle, jossa käydään läpi yksituisikohtaista tarinaa jonkun kirkon rakentamisesta – joka luultavasti on osittain ainakin pelkkää satua – turhaudun ja yritän poistua takaovesta ulos vaikka viereiselle torille tai kauppahalliin!

Taidemuseot ovat asia erikseen – liittyi teoksiin sitten tarinoita tai ei, niin itse teoksen voi havainnoida tässä ja nyt ihan itsekkin – ja pitää tai olla pitämättä siitä, ilman tarinaakin ...

... JOLLAKIN ON SYNTYMÄPÄIVÄ ...

SEPTEMBER 25, 2008

... ja sen kunniaksi kotiimme lensi pienehkön lasilintukokoelman jatkeeksi Anu Penttisen I'm All Bananas -lintu ...

KEVYTTÄ JA KORKEALENTOISEMPAA VIIKONLOPPUNA

SEPTEMBER 29, 2008

Perjantai-iltana kävimme katsastamassa uuden [Flamingon](#), tai tarkemmin sen yökerhon, Flamingo Clubin, kun siellä esiintyi vanha Boney M -yhtye. Yhtyeessä oli, ainakin jossain määrin, jäljellä 70-luvun lopun soundia. Uuden yökerhon toiminta tilaisuuden järjestäjänä sen sijaan ei vakuuttanut – tilaisuuteen myytiin lippuja kuten konserttiin,

mainitsematta missään, että kyse oli seisomapaikoista, sillä pöytä yökerhosta olisi pitänyt osata varata erikseen. Tosin esityksen sitten päästyä vauhtiin sillä ei ollut kovin paljon väliä, sillä pöydistä ei olisi nähnyt mitään – etenkin kun noin puolet yleisöstä tungeksi lavan edessä. Onneksi me olemme molemmat pitkiä ...

Lauantaina kävimme kuuntelemassa [Hannu Vanhasen luennon](#) valokuvakirjojen ja kuvareportaasien luomisprosessista. Ennakkotiedon perusteella kuvittelimme, että luento voisi käsittää amatöörille käyttökelpoisia vinkkejä nykyisin suosiotaan kasvattavien valokuvakirjojen teettämiseen tai meidänkin matkoistamme usein tekemien kuvakertomusten parantamiseen, mutta luento käsittelikin näitä asioita aihepiiristä väitelleen henkilön näkökulmasta – mielenkiintoista, mutta ei sitä, mitä kuvittelimme! Mutta voisihan sitä tietysti harkita tutustumista vaikka luennossa esitellyn valokuvaaja [Martin Parrin](#) tuotantoon, etenkin jos hän tapaa kuvata ”kuten turisti”. Ja kun Ässäkeskukseen olisi mahtunut 140 henkeä ja paikalla oli vain n. 30, niin tarjolla olleita maittavia tuoreita tauolla tarjottuja pullia riitti kaikille jopa kotiin vietäväksi!

JOTAIN IHAN MUUTA

OCTOBER 4, 2008

Nelonen taitaa mainostaa itseään Jotain ihan muuta -iskulauseella, mutta onneksi on Yle Teema, joka ihan oikeasti tarjoaa jotain ihan muuta kuin sinkkuäitejä, maajusseja, pelkokertomia, Big Brotheriä – tai mitä näitä julkkistyrkkyjä ihmisiä tarjoavia tositv-ohjelmia nykyisin onkaan.

Viimeisen vuoden mittaan Teema on esittänyt [Michael Palinin](#) matkailuohjelmista sarjat New Europe, Full Circle ja nyt viimeisimpänä Hemingwayn matkassa.

[New Europe](#) kiersi ison osan niistä Itä-Euroopan maista, jotka meilläkin on vielä kiertämättä – ja saattaa jäädäkin kiertämättä vielä jonkin aikaa, sillä vaikka maabongausta olenkin hiukan harrastanut, niin kaikki niistä eivät vielä ainakaan tunnu lomapäivien arvoisilta. [Full Circle](#) -kiersi maapallon luovasti erilaista reittiä, Beringinsalmelta lähtien Tyynen meren rantoja pitkin ja [Hemingwayn matkassa](#) Palin seurasi kirjailijan elämänvaiheita Michiganissa vietetyistä lapsuuden kesistä Ketchumin hautausmaalle monen eri mantereille sijoittuvien kohteiden kautta.

Hyvä Palin ja hyvä Teema!

TAIDETTA JA KAALIA

OCTOBER 6, 2008

Joitakin kommentteja viikonlopulta. Lauantaina kävimme katsomassa valokuvanäyttelyn [Vedenalainen saaristomeri](#) Amos Andersonilla – ehdottomasti näkemisen arvoinen näyttely, upeita kuvia! Sunnuntain lounasidean poimin tuttavan

blogista, [kaalia ja pekonia](#) – oli helppo tehdä ja lopputulos oli maukas, suikaloidusta suomalaisesta valkokaalistakin valmistettuna.

VOLVO OCEAN RACE STARTTASI

OCTOBER 12, 2008

Veneet lähtivät Alicantesta Espanjasta eilen (11. lokakuuta) suuntana Kapkaupunki ja niiden etenemistä voi seurata [täältä](#) lähes reaaliajassa. Ericsson 3 -venettä, jonka miehistössä on mukana suomalainen Thomas Johansson (Irislahdesta!), [rangaistaan](#) tällä ensimmäisellä legillä kölin alipainon takia – onhan se vakava asia, jos köli, jonka pitäisi painaa n. 7500 kiloa, painaakin vain 7499,3 kiloa ... Muuta tietoa kilpailusta sen kotisivuilta.

Thomas Johanssonin haastattelun Sportmagasinet -ohjelmassa voit katsoa jonkin aikaa vielä Yle Arenan sivuilta, jos meni ohi suorana lähetyksenä (7.10.).

WWW.MERIHARAKKA.NET HUKASSA YLI VUOROKAUDEN!

OCTOBER 14, 2008

Joskus taloushallintoon liittyvät järjestelmät ja operatiiviset järjestelmät näyttävät olevan todella saumattomasti liitettyjä toisiinsa. Emme olleet maksaneet verkkotunnusmaksua (14,40 euroa per vuosi) 13.10. alkaen ja 13.10. aamulla verkkotunnus sitten lakkasi osoittamasta sivuillemme!

Verkkotunnusmaksu oli jäänyt maksamatta, kun emme olleet siitä saaneet minkäänlaista laskua palvelun toimittajalta ([Woima](#)) – eli toimittajan laskutuksessa oli tältä osin jotain pientä häikkää. Toisaalta positiiviselle puolelle voisi todeta, että kun asian tiimoilta toimittajaa lähestyimme, niin ensimmäiset keskustelut aiheesta onnistuivat jo maanantai-iltana ja tilanne korjaantui sitten tiistai-aamuna. Eli palveluntarjoajan väittämä nopeasta ja ystävällisestä asiakaspalvelusta osoittautui nyt(kin) ihan todeksi.

KESÄÄ ENÄÄ KIRJOISSA

OCTOBER 19, 2008 1 COMMENT

Sateisena sunnuntaina ehtii vaikka lukea. Poimin syksyn kirjatarjonnasta jossain vaiheessa kiinnostavan tuntuiset kotimaiset ja ostin niistä muutaman (ja tilasin kirjastosta muutaman, joista en niiden omistamiseen asti innostunut). Vasta hankkimani 3 kirjaa luettuani huomasin, että syystä tai toisesta ne kaikki kertoivat kesästä – ehkä jäin kaipaamaan kesää siinä määrin, että tiedostamattani valitsin tarinoita kesästä! Jaana Taponen kuvaa kirjassaan Väärä varustus kesäistä viikkoa kallioisella saarella. Tina Lundánin kirjassa Ensimmäinen kesä ympäristönä on useamman perheen “kesäkerrostalo” (pieni sellainen), puutarhoja ja niittyjä ja Eeva Nikoskelaisen Itikkakesässä vanha huvila maalla, järven rannalla. Muuten tarinat ovatkin sitten ihan erilaisia – ja ihan eri syistä niistä kiinnostuinkin. Jaana Taponen – ainakin yhteen esikoisteokseen pitää uskaltaa tutustua kaudessa – ja tässä päähenkilön lievän ylipainon kuvaus eri kohdissa, avuttomuus alkeellisissa oloissa saarella ja tutustuminen suomenruotsalaiseen pitivät kesämiljöön lisäksi hyvällä tuulella. Tina Lundánin kirja piti lukea “jatkona” Reko Lundánin tarinalle – ja ehkä hiukan odotusten vastaisesti se osoittautui hyväksi tarinaksi ihan omanaan: piti miettimäni oikeasti, että mitenkähän tuollainen kesämökkimalli voisi toimia ... Eeva Nikoskelaisen kannanotto vanhusten hoitoon taas oli virkistävän erilainen kuvatessaan tietotekniikan mahdollisuuksia siinä ja antaessaan tarinassaan pääosan vanhukselle. Hyvää luettavaa, kuten koko Eeva Nikoskelaisen tuotanto, johan alunperin innostuin sen Turku-liitynnän takia.

(Kirjastosta lainattavien listalle jäivät Päivi Alasalmen Valkoinen nainen, jonka Afrikka-kuvaus oli ok, mutta en pitänyt kirjan lopusta, joka oikeastaan pyyhki koko alun pois. Olli Jalosen 14 solmua Greenwichiin on vielä saamatta, samoin kuin Siri Kolun Metsänpimeä.)

ONE THOUGHT ON “KESÄÄ ENÄÄ KIRJOISSA”

1. Pirkko

OCTOBER 19, 2008 AT 7:38 PM

Muodin lähihistoriasta kiinnostuneena investoin myös tähän syksyn uutuuskirjaan: Palonen Rauni – Dillemuth Mia – Vekkelin Pirkko: Tähdet arkilla, Suomalaisten suosikit paperinukkeina. Paperinukeilla muistan leikkineeni maalla 60-luvulla, mutta eivät tainneet kyllä olla näitä paperinukkeja ne ...

JOULULAHJAKSI VUOHI, LEHMÄ, MARSUJA TAI PUU?

OCTOBER 23, 2008

Ensimmäiset joulukadut on jo kohta koristeltu ja ensimmäiset leluluettelot jaetaan kohta ... mutta jouluku ei, niin tässä muutamia lahjaideoita, jotka eivät täytä vastaanottajan jo ennestään täysiä kaappeja: vuohi, lehmä tai marsuja (syötäväksi!) – tai sademetsään istutettava [puu](#).

Puuta on ilmeisesti mahdollista myös myöhemmin mennä Panamaan tapaamaan (vinkki puun ostoon tuli ystävältä Panamasta) – marsuista en olisi niinkään varma ...

P.S. Taidamme kuitenkin tänäkin vuonna säilyttää jo vuosia käytössä olleen periaattemme – lahjomme vain alle 18-vuotiaita ...

VUODEN LUONTOKUVA 2008

OCTOBER 26, 2008 1 COMMENT

Tämä päivä palautti mieleeni jo viikko sitten julkaistu [vuoden luontokuva](#) – joka ei ollut minulle mieluinen valinta, taidan pitää enemmän perinteisistä luontokuvista, joissa näkyy jotain muuta kuin tummaa asfalttia ja sadetta. Mutta kaipa tuokin sitten luontokuva on – ja [sarjavoittajista](#) toki löytyi perinteisempiäkin kuvia. Jyrsijäharrastajalle erityisesti nuorimpien sarjan voittajan [metsähiirikuva](#) oli mieleinen!

ONE THOUGHT ON “VUODEN LUONTOKUVA 2008”

1. **Jukka**

OCTOBER 29, 2008 AT 5:14 PM

Eipä tosiaankaan ole kummoinen “luontokuva”. Ehkä se sisältää vahvan sanoman?

KULTTUURIKOMMENTTEJA

NOVEMBER 1, 2008

Kahlasin pyhäinpäivänä jotenkuten loppuun Alexander McCall Smithin kirjan *Friends, Lovers, Chocolate*. Kirja tarttui mukaani edullisia kirjaostoksia Intiassa tehdessäni – ajattelin, että kun olin tutustunut Mma Ramotsween niin saattaisin pitää myös saman tekijän muista kirjoista, mutta ehkä hiukan yllättäen tämä ei minua miellyttänyt. Voi tietysti olla, että olisi pitänyt lukea tätä [The Sunday Philosophy Club](#)inkin aloittaen osasta 1 (eikä osasta 2) – mutta jotenkin tämä sivistyneempi versio “naisdekkaria” hukkasi minut konsertteihin tai filosofiaan tai jonnekin. Jatkan Mma Ramotswen parissa, maaliskuussa 2009 ilmestyy [Tea Time for the Traditionally Built](#) ja ensimmäinen elokuvakin sarjasta on kuulemma jo tehty (pitääkin hommata se itselleen!).

Viikko sitten kävimme teatterissa kuuntelemassa Lasse Pöystin monologin [Mies, joka kieltäytyi käyttämästä hissiä](#) – ja sen innoittamana varasimme jo liput seuraavaankin näytelmään, Matkalla Afrikkaan. Vuosien mittaan olen huomannut, että mieluisa esitys innostaa menemään pian toiseen, ja vastaavasti, kun osuu kohdalle joku huono ja tylsä juttu, niin sen jälkeen ei tule varattua lippuja mihinkään muuhunkaan pitkään aikaan! Tietysti vuosien mittaan on myös oppinut paremmin etukäteen arvioimaan mistä tulee pitämään ja mistä ei: nykyaikaan sijoittuneet puhenäytelmät – kyllä, historia ja musiikki-iloittelut – ei.

TÖITÄ

NOVEMBER 6, 2008

Yksityisessä blogissa ei kovin usein voi kertoa paljonkaan töihin liittyvistä asioista – sitä varten kun yrityksellä on viestintäosasto, joka ymmärrettävistä syistä haluaa pitää ohjaket käsisään ... Kun lomien (ja lomamatkojen) väliin kuitenkin jää monen monta viikkoa, jolloin ei juuri muuta tapahdu kuin töitä, niin joitakin pieniä asioita sentään niistä töistäkin.

Kehitystehtävissä kun olen, niin työ tehdään projekteissa. Näihin aikoihin meneillään olevista projekteista voisi ehkä esimerkkinä mainita yhden – Slovakia siirtyy euroon 1.1.2009 ja sen myötä yrityksen kirjanpidon valuutta pitää konvertoida euroihin. Projekteihin liittyy myös näinä kuukausina syksyllä seuraavan vuoden projektien suunnittelu – ensin kootaan kaikki ehdotukset siitä, että mitä alkuvuodesta tehdään, tehdään niistä työmääräarvioita ja sitten tasapainotetaan ehdotusten loppusummaa käytettävissä oleviin resursseihin nähden asettamalla ehdotettuja hankkeita tärkeys- ja kannattavuusjärjestykseen ja päätetään lopulta ottaa työn alle suunnilleen sen verran hankkeita mihin on rahkeet riittävät. Ihan kaikkea ei kuitenkaan voi suunnitella – esimerkiksi yritysostoista johtuvat tarpeet muokata taloushallinnon järjestelmiä on toteutettava kaupan teon rytmissä.

Työnteoksi voitaneen myös laskea muutaman kerran vuodessa järjestettävät tiimipäivät – viimeksi runsas viikko sitten käytimme yhden iltapäivän etsimällä GPS-suunnistuksessa rasteja hämärtyvässä märässä metsässä ... ehdottoman työlästä! (GPS-suunnistus tosin ainakin näin toteutettuna jäi kyllä kauas jälkeen tavallisesta kartalla ja kompassilla suunnistamisesta: kun rastit oli merkitty lähes valkoiselle paperille, oli vaikea arvioida, että miten maastossa kannattaisi kulkea teitä ja polkuja hyödyntäen – tavallisessa suunnistuksessa harvoin valitsee ihan viivasuoran reitin rastilta toiselle. Käytössämme olleet GPS:t näyttivät siis vain suunnan ja etäisyyden, eivät karttaa.) Mutta ihan onnistunut tiimipäivä tuo silti oli, tulihan sen jäljiltä Facebookiin lisää 4 työkaveria

MARKKINOINTI, HINNOITTELU JA LAATU

NOVEMBER 8, 2008 1 COMMENT

Olen onnistuneesti Huuto.net -sivustoa käyttäen myynyt jo useamman vuoden ajan vaatteita, DVD-levyjä ja joskus muitakin tavaroita, jotka syystä tai toisesta haluan laittaa kiertoon. Ja yllättävän hyvin tavarat tapaavat löytää ostajansa – ehkä 10% tarjoamistani tavaroista ei lopultakaan sitten ole mennyt kaupaksi. Onnistuneen kaupanteon edellytykset tällä kauppapaikalla ovat samat kuin muuallakin: Markkinoinnin tueksi

olen kerännyt postituslistalle kaikki henkilöt, jotka ovat joskus minulta jotain ostaneet – ovathan ne vaatteiden osalta siis kokoisiani. Tarjottavan tavaran laadun on oltava kohdallaan, merkkituotteilla on myös jälkimarkkinansa! – ja tavara on parasta tarjota silloin kun on sen sesonki, esimerkiksi kesävaatteet kannattaa tarjota vasta keväällä, vaikka niille karsintaa tekisikin alkusyksyllä.

P.S. Ylläolevat Marimekon lakanat, Antonellen pusero ja Hanwagin vaelluskengät ovat jo löytäneet uudet omistajansa – Romaniaan sijoittuva raju DVD-elokuva [4 kuukautta, 3 viikkoa, 2 päivää](#) odottaa vielä omistajaansa, jos vaikka olisit kiinnostunut!

ONE THOUGHT ON “MARKKINOINTI, HINNOITTELU JA LAATU”

1. **satu**

NOVEMBER 27, 2008 AT 7:48 PM

Jos lakanat ei oo menny kaupaksi, mä olisin super kiinnostunut

NETTI TUO ... (THE NO.1 LADIES' DETECTIVE AGENCY)

NOVEMBER 12, 2008

[Mainitsin](#) jokin aika sitten tämän elokuvan näilläkin sivuilla – ja niinhän se sitten jo löytyi Amazonista ja tuli muutamassa päivässä mukavasti postissa kotiin (kuluineen hintaan 17,45 euroa – ei paha ihan uudesta elokuvasta). Elokuva oli, kuten kirjatkin, mukavan aurinkoinen ja positiivinen katselukokemus, erityisesti marraskuussa. Paljon Afrikkaa ja aloittelevan yrittäjän arkea – ja tietysti luovia ratkaisuja erilaisiin ongelmiin! Jos haluaisit lainata leffan, niin ota yhteyttä, ehkä se järjestyy ... (leffa on englanninkielinen, mutta siinä on myös englanninkieliset tekstit, joka tietysti helpottaa seurantaa, jos epäilet kielitaitosi riittävyttä).

TENNISKYYNÄRPÄÄ – VENYTYKSIÄ JA VOIMISTAVIA HARJOITUKSIA

NOVEMBER 17, 2008 1 COMMENT

Oikea käteni on pariin otteeseen hermostunut liiallisesta työnteosta (lähinnä siis näpyttelystä). Ensimmäisellä kerralla keväällä 2006 vaivaan auttoi hiiren siirtäminen vasempaan käteen, tavallisen hiiren vaihtaminen pallohiireen – ja kesäloma. Kesällä 2008 vaiva sitten uusiutui – vaikka oikea käsi ei ollut hiireen pariin vuoteen koskenutkaan, siis pelkästä naputtamisesta. Tällä kertaa tarvittiin jo voimakas särkylääkekuuri akuutin kivun hoitoon ja sen jälkeen alkuun jopa viikottaisia käyntejä [fysioterapiassa](#), jossa sitten vähitellen fysioterapeutin

tekemien venytysten lisäksi opetettiin ensin venyttäviä ja sitten voimistavia liikkeitä jumiutuneen hermon saamiseksi liikkeelle ja käden lihasten vahvistamiseksi. Toisella kertaa vaiva ilmeni elokuun alussa – nyt 4 kuukautta sen jälkeen käsi on parempi, mutta ei suinkaan kunnossa. Fysioterapia jatkuu edelleen, joskin harvemmin ja yritän saada käsitreenit osaksi päiväohjelmaa, jonkinlaisella menestyksellä. Parhaiten nuo käsitreenit tulee kuitenkin tehtyä kuntosalilla käynnin yhteydessä, venytykset sentään tulee tehtyä muutenkin useimpina päivinä.

Jumppaohjeisiin liittyen olen hiukan naureskellut itsekseni miten niistä jaetaan mustavalkoisia valokopioita – siinä missä netin keskustelupalstoilta löytyy aiheesta runsaasti kysymyksiä ja joitakin vastauksia, niin jostain syystä kunnon kuvallisia ohjeita tuntuu olevan vaikea löytää netistä. Tässä kuitenkin linkkejä (1 2 3) muutamaan kuvasarjaan, joissa näyttäisi olevan hyvin samanlaisia ohjeita mitä olen itse monisteina saanut.

ONE THOUGHT ON “TENNISKYYNÄRPÄÄ – VENYTYKSIÄ JA VOIMISTAVIA HARJOITUKSIA”

1. **Eero**

NOVEMBER 17, 2008 AT 10:04 PM

Tervetuloa joukkoon. Minua lääkäri lohdutti, että yleensä vaiva paranee kahden vuoden sisällä;-)

JOULULUSIKKA

NOVEMBER 25, 2008

Tarjosimme lauantai-iltana ystäväpariskunnalle kolmen ruokalajin illallisen (mikä on harvinaista, sillä ruuanlaitto ei oikein kuulu harrastuksiini) ja valkosuklaavaahdon söimme tanskalaisilla joululusikoilla. Näitä lusikoita, kuten muitakin lapsena saamiani hopeita, tulee arjessa käytettyä kovin harvoin, mutta näin joskus edes. Joululusikka: tanskalaisen Georg Jensenin vuodesta 1910 alkaen vuosittain jouluksi valmistama jälkiruokalusikka – joka vuodelle omanlaisensa. Vanhempani ostivat minulle ensimmäisen syntymävuoteni 1956 ja sen jälkeen pienellä satunnaisuudella useampana vuotena. Jossain vaiheessa, aikuisena, kiinnostuin itsekin näistä lusikoista vähän enemmän, ja päätin, että jatkan näiden keräämistä siten, että panostan jokaiseen vuosikymmeneen (ja samalla lahjoitin jo seuraavalle sukupolvelle joidenkin muiden vuosien lusikoita ja joinakin vuosina sarjassa myös tarjolla olleita jälkiruokahaarukoita). Nyt varsinainen keräilykseni käsittää lusikat vuosilta 1956, 1966, 1976, 1986, 1996 ja 2006. Lusikoita ei (ainakaan vielä vuonna 2006) ole myytävänä Suomessa, mutta Georg Jenseniltä sen voi ostaa suoraan Tanskasta, vuonna 2006 Suomeen asti toimitettuna yhden lusikan hinnaksi muodostui n. 140 euroa.

Koko lusikkasarjaan vuodesta 1910 alkaen voi tutustua [Georg Jensenin -sivuilla](#) (valitse kohta Christmas Spoons) – vuosi 1956 oli luonnollisesti hieno vuosi, mutta myös sodan keskellä vuonna 1943 tehty lusikka on todella kaunis.

MERIHARAKKA -> FACEBOOK

NOVEMBER 29, 2008

(Linkki toisinpäin onkin jo ollut pitempään olemassa, eli tämän sivuston jutut ovat näkyneet myös Facebook -profiilissani.)

KISSABLOGI?

NOVEMBER 30, 2008

Eräs elämästä ulkomaalla bloggaava tuttavani pohti maahan jo melko hyvin kotiuduttuaan, että [blogia](#) tulee kirjoitettu harvemmin ja harvemmin, kun elämän erilaisuus toisessa maassa ei enää herätä ajatuksia niin taajaan kuin ensimmäisinä viikkoina ja kuukausina. Totesi, että nykyisin hänen bloginsa voitaneen luokitella kissablogiksi, siis sellaiseksi blogiksi, jossa ei kerrota mistään ajankohtaisesta aiheesta vaan siitä, mitä bloggaaja tai bloggaajan kissa ovat viime aikoina tehneet.

Tuolla määritelmällä tämäkin blogi voidaan varmaan luokitella kissablogiksi – tosin meillä ei ole kissaa, eikä nykyisin hamsteriakaan.

Lisäksi bloggaajan tekemisistä kertomista on viime aikoina varmaan jossain määrin verottanut [Facebook](#), jotenkin kynnys päivittää yksi lause Facebook -statukseen kuin kirjoittaa jotenkin kokonainen juttu blogiin.

Alan ymmärtää Jaikua ja [Twitteriä](#), niissäkin kun ideana on tarjota vain yksi lause. Vuosien mittaan tämä blogi on ollut välillä prujehdusblogi ja välillä matkailublogi. Prujehdusjutut ovat tainneet enimmäkseen siirtyä purjeveneeseen veljelleni siirtymisen myötä [hänen blogiinsa](#), mutta matkailublogina tämä säilynee jossain määrin edelleen – eipä vaan ole tullut matkailtua sitten elokuun.

Mutta jos nyt sitten kertoisi edes bloggaajan viime aikojen tekemisistä: lauantai-aamun lenkki onnistui kivasti kun polut olivat taas lumettomia (eikä edes satanut), lauantai-iltapäivällä katsastimme Helsingin keskustaa joulukaupparuuhkassa: oudoin havainto oli ehkä, että joissakin kaupoissa oli selvästi jo tarjolla ensimmäiset erät kevään muotia, siis marraskuussa! Keskustan Stockmannilta ostimme lisää kivisukklaita, joita on kiva tarjota vieraille kulhosta, jossa on puolet pikkukuvia ja puolet kivisukklaita. Sunnuntaina virittelimme jouluvaloja, söimme ”pakollisia” jouluruokia 1. adventin kunniaksi ja kuuntelimme uutisista puolisen tusinan kertaa Hoosiannaa Porvoon kirkosta.

ITSENÄISYYSPÄIVÄ

DECEMBER 6, 2008

Teimme itsenäisyyspäivän päiväkävelyn Hietaniemeen, kun emme tänäkään vuonna ole jouluna näissä maisemissa. Haudoilla käynti ei ole kuulunut itsenäisyyspäivän traditioihimme (jos niitä nyt on ollut – tai on, kynttilät olemme tavanneet sytyttää ikkunoille klo 18-19 väliseksi ajaksi), mutta uutisten lause, että päivä alkoi seppelten laskulla sankariristille ja marsakka Mannerheimin muistomerkillä toi asian mieleen. Samoin kuulemani Tuomas Gerdtin haastattelu – kun jutussa toistettiin pariin kertaan hänen olevan 86-vuotias, niin laskeskelin taaksepäin, että isäni olisi myös 86-vuotias tänään, jos vielä eläisi. Siis haudoille, Hietaniemeen (vaikka isäni onkin haudattu Lammille). Mutta riittihän niitä, menneitä sukupolvia, isän äiti ja isä Hietaniemen hautausmaalla ja äidin äiti ja isä ja äiti Helsingin ortodoksisella hautausmaalla.

14 SOLMUA GREENWICHIIN

DECEMBER 7, 2008

Luin tämän vuoden [Finlandiaehdokkaista](#) Olli Jalosen 14 solmua Greenwichiin. Kiinnostuin kirjasta alunperin Hesarin kirjasyksyn parin rivin esittelystä, jossa todettiin, että kirjassa kierretään maapallo 0-pituuspiiriä pitkin ja jäin miettimään, että eihän tuo ole mahdollista! (toisella puolen maapalloahan tuo on 180-pituuspiiri).

Mutta – yllättäen tarinassa tuo on kuitenkin suunnilleen mahdollista.

Sääntöjä on paljon, mutta tärkeimpiä että pituuspiiristä saa poiketa maalla mailin verran (eli “käytävä” on n. 3 km:n levyinen) ja merellä merimailin verran (siis “käytävä” on 20 mpk) – ja että matka on tehtävä Edward Halley (1600-luku) aikaisilla kulkutavoilla, siis ilman moottorivoimaa. Maalla kävellään, napoja ja Saharaa ylitetään ilmalaivoilla ja merellä purjehditaan.

Tarinan yhteneväisyydet Amazing Race -tyyppisiin “tosi-tv” -tarinoin häiritsivät minua alussa, juttu tuntui liian tekemällä tehdyltä, mutta tarinan myötä matkakertomus vei mukanaan. Reitti ja matkustustapa oli oikeasti ainutlaatuinen, erilainen kuin mikään muu maailmanympärysmatka ja jäin aina välillä miettimään, että miksi matkustamme milloin minnekin – olisiko päätös, että seuraava kohde on 0 pituuspiirin ja päiväntasaajan risteyskohta sen huonompi kuin idea lähteä Krakovaan (paitsi että Krakova on toteutettavissa paljon helpommin!). Sääntöjen noudattaminen saa matkalle lähtijät toteamaan, että Ranska on paljon enemmän maaseutua kuin olivat koskaan ajatelleet ja varsinaiset kilpailijat kävelemään Tyynellä merellä vastaan tulevan isomman saaren poikki (samalla kun avustajat, joita ei pituuspiireistä poikkeamisrajoitus koske, purjehtivat veneen toiselle puolelle saarta).

Toki kirjassa on paljon muitakin ulottuvuuksia, matkaan lähtevien ihmisten menneisyys ja heidän väliset suhteensa ja havainto siitä, että “tosi-tv” -aloituksesta huolimatta matkan loppu ei enää mahtuisi mihinkään formaattiin!

Suomen Kuvalehden -juttu kirjasta ja sen tekemisestä kertoo muuten, että kirjailija matkusti tämän kirjan tekemiseksi 90 000 km – aika vaikuttavaa!

ELÄMÄN TÄRKEIN TAPAHTUMA

DECEMBER 12, 2008 2 COMMENTS

Tänään: [Ahtisaari: Nobel elämän tärkein tapahtuma.](#)

Jäin hetken pohtimaan tuota elämän tärkein tapahtuma – paljon pienemmässä mittakaavassa kuin Nobel-palkintojen tasolla. Näin yli 50-vuotiaana elämästä on kuitenkin ihan merkittävä osa jo elettyä, joten kai sitä jo pitäisi osata nimetä jos ei nyt ihan yksittäistä tärkeintä tapahtumaa, niin joitakin tärkeitä kuitenkin.

Vielä hiukan pohdintaa – ja päädyin seuraavaan luetteloon: naimisiin meno, muutama työpaikan vaihto (Orion, Digital Equipment Corporation, SAP), purjevenekimpan muodostuminen veljeni kanssa, isäni kuolema. Tosin useimmista näistä tapahtumista en ehkä juuri niiden tapahtumahetkellä olisi osannut sanoa, että tämä muodostuisi tärkeäksi tapahtumaksi – mutta elämää taaksepäin katsoen nämä (ainakin) ovat olleet sellaisia taitekohtia elämässä, jotka ovat voimakkaasti vaikuttaneet elämään sen jälkeen. Ja melkein tässä järjestyksessä. (Lapsellisilla lasten syntymät olisivat varmaan tällaisen listan alkupäässä, mutta vaikkakin suvun lapset ovat olleet minulle tärkeitä, niin heihin ei, tädillä, kuitenkaan liity ehkä sillä lailla tiettyä yhtä tapahtumaa – ja elämäni tärkeät ihmiset olisi sitten taas eri asia.)

Martti Ahtisaaren nyt elämänsä tärkeimmäksi tapahtumaksi nimeämä tapahtuma on hiukan toisenlainen – jatkumoa hänen elämässään aikaisemmin tapahtuneille asioille, jotka ovat vaikuttaneet monen ihmisen elämään. Onnittelut hänelle!

2 THOUGHTS ON “ELÄMÄN TÄRKEIN TAPAHTUMA”

1. **Eero**

DECEMBER 14, 2008 AT 9:15 AM

Hei,

Aika yllättävää, että listaltasi löytyy merkittävänä tapahtumana yhteinen veneilyjaksoimme vaikka olet käsittäakseni mm. työurallasi aikaansaanut merkittäviä asioita;-)

Kiitos Pirkko

2. **Pirkko**

DECEMBER 14, 2008 AT 3:46 PM

Ajattelin asioita, jotka ovat vaikuttaneet paljon siihen, että minkälaiseksi elämä on muotoutunut ja kesän ja kesälomien (ja välillä muidenkin lomien) vietto n. 15 vuoden ajan merellä ja purjehtien on ollut iso osa elämäämme – ja, enimmäkseen ihan hyvä osa!

GEORG ENGSTRÖM IN MEMORIAM

DECEMBER 14, 2008 3 COMMENTS

Luin lehdestä, että taiteilija [Georg Engeström](#) on kuollut 87-vuotiaana Espoossa.

Olohuoneen seinällämme on Georg Engeströmin nuorta koivikkoa esittävä työ. Aikoinaan tosin toivoin, että siinä olisi joku Juhani Linnovaaran sammakkohahmoa esittävä työ. Engeströmin koivikko päätyi meille nimittäin siten, että isäni oli aikoinaan sitä mieltä, että silloin uudessa kodissamme pitää olla ainakin yksi oikea taulu (muut “taulumme” olivat silloin pääasiassa kehystettyjä julisteita tai

painokuvia) ja vaikkakin teoriassa saimme valita taulun itse, niin loppuäänestyksessä tämä sovinnaisempi koivikko voitti minun ehdotukseni isäni ja Lassen äänin. (Samalla voittavalla äänestystuloksella ensimmäinen asuntomme oli hiukan ennen tämän taulun hankintaa ostettu Pohjois-Tapiolasta eikä Laajalahdesta.)

Sekä asunnon, että taulun hankinta tapahtui vuonna 1977. Vuonna 1978 Juhani Linnovaara valittiin vuoden taiteilijaksi – joten taloudellisessa mielessä minä olin “oikeassa” ja isäni ja puolisoni “väärässä” ... Mutta ihan hyvä taulu tuo Engeströminkin taulu on. Vaikka noita etualalla olevia risuja kukaan ei olekaan viitsinyt siivota pois, vielääkään.

3 THOUGHTS ON “GEORG ENGSTRÖM IN MEMORIAM”

1. **Anni**

DECEMBER 29, 2008 AT 9:03 PM

On mukava lukea, että teillä on vaarini taulu seinällänne. Toivottavasti taulu löytää paikkansa jatkossakin kotinne seinältä.

2. **Noora**

JANUARY 11, 2009 AT 4:27 PM

On tosiaan mukavaa, että vaarimme taulu on kotinne seinällä. Jos kuitenkin jostain syystä haluatte siitä joskus luopua, toivoisin, että ottaisitte yhteyttä minuun. Olen kiinnostunut keräämään vaarini tauluja. Oikein mukavaa alkanutta vuotta teille.

3. **Pirkko**

JANUARY 11, 2009 AT 7:13 PM

Minun puolestani mukava, että olette käyneet lukemassa blogiani. Emme kuitenkaan näiltä näkymin ole taulussa luopumassa, kuten nettijutusta saatoitte lukea sillä kuitenkin on meillekin “ensimmäisenä oikeana taulunamme” ihan merkittävä tunnearvo.

JOULUKIRJE

DECEMBER 17, 2008 2 COMMENTS

Rauhallista Joulun Aikaa ja Onnellista Vuotta 2009 kaikille ystävillemme (ja muillekin tätä blogia ehkä seuraaville)!

(Klikkaa kuvaa – lähetä sähköinen Unicef-joulukortti)

Ja tässä perinteiseen tapaan katsaus kuluneeseen vuoteemme:

Työrintamalla ei (juuri) mitään uutta, Pirkolla tosin ostolaskuprosessin kehittäminen Nokialla vaihtui maksuliikenneprosessien kehittämiseen ja työpiste Keilaniemestä Valimoon. Valimoon muuton vastapainoksi Pirkko on työskennellyt aikaisempaa enemmän myös etänä – mitä ylellisyyttä, muutama päivä viikosta ilman työmatkaruuhkia (mutta myös ilman työpaikkalounasta!). Lasse jatkoi edelleen Ericssonilla vaikka kyselyt siitä, että oletko vielä mukana työelämässä ovatkin ehkä hiukan lisääntyneet.

Kotona Iirislahdessa uutena asiana voisi mainita pienen panostuksen puutarhaamme – istutimme keväällä [perennapenkin](#) eteläpihallemme ja seurasimme sitten kesän mittaan mielenkiinnolla erilaisten kasvien hentoa (tai joidenkin lajien osalta) aivan liian reipasta menestymistä – suojasimme istutuksia keväällä viimeisiltä pakkasilta, kastelimme ja harvensimme. Keväällä sitten näemme, että missä määrin monivuotisiksi tarkoitetut perennat lähtevät kasvuun vielä ensi kesänäkin! [Rantaraitin siltaa](#) Iirislahdessa ei vielä tänä vuonna näkynyt – viimeisin tieto on, että se rakennettaisiin alkuvuoden aikana siten, että se valmistuisi kesäksi. Mutta Espoon ensimmäinen Rantamaraton juosti jo sillalla Iirislahdessa, armeijan tilaisuutta varten rakentamaa tilapäistä siltaa pitkin. Matkailuharrastustamme olemme myös edelleen jatkaneet – vaikka se ekologista jalanjälkeämme kasvattaakin. Kevättalvella kävimme Krakovassa ja Tukholmassa, kesällä Petran kanssa Kreetalla, Tallinnan risteilyllä ja ensimmäistä kertaa Kristina Regina -risteilyllä mm. Skotlannissa ja Pohjois-Irlannissa. Joulun vietämme Firenzessä ja tarkoitus on myös “maabongata” San Marino. (Linkit matkakertomuksiin löydät sivun oikeasta laidasta otsikon Matkat -alta.)

Muitakin vanhoja harrastuksiamme olemme jatkaneet tavalliseen tapaan: kesällä purjehdimme [S/Y Meriharakalla](#) vajaan viikon Saaristomerellä, liikunnan vuoksi olemme lenkkeilleet ja käyneet läheisellä kuntosalilla ja erityisesti Lasse on pyöräillyt tätä kesänä ja vielä alkusyksystäkin paljon uudella cyclocross -pyörällään.

Teatterissa tulee käytyä harvaksen ja joissakin konserteissa – tänä vuonna kävimme perinteisen joulukonsertin sijaan kuuntelemassa Finlandia-talolla Manhattan Transferia. Teatteriesityksistä [Zambesi](#) ja [Mies, joka kieltäytyi käyttämästä hissiä](#) saivat meiltä eniten pisteitä kuluneena vuonna. Myös Emma-museo Tapiolassa on saanut meistä melko vakituksia kävijöitä. Pirkko on edelleen myös onnistunut lukemaan kirjoja melkein yhden per viikko tahtiin – käytännössä kuitenkin siten, että lomaviikkoina tulee luettua monta kirjaa ja kotona kuluu välillä kuukausikin yhden kirjan parissa. Jos pari suosikkia kuluneelta vuodelta mainitsisi, niin Robin Cookin Foreign Body Intia-

kytkentöineen vuosi sitten tehdyn Intian matkan jälkeen oli hyvä ja uutena tuttavuutena Carmen Reidin The Personal Shopper ja Late Night Shopping – kevyttä mutta tiukasti ajassa olevaa tekstiä.

Lasse kiinnostui tänä vuonna radioamatööritoimintaan liittyen APRS:stä (Automaattinen Paikan Raportointi Systeemi) siinä määrin, että hankki omankin [lähettimen](#). Ja tietysti myös kotitietokonekannan ylläpito vie osan hänen ajastaan.

Suvun nuorison osalta Facebook ja Mese ovat osoittautunut hyviksi tavoiksi pysyä edes jollain tasolla selvillä heidän kuulumisistaan. Veljentyttäreni [Tiia](#) pitää nykyisin hyvää huolta Turun asunnostamme – ja teki jopa sinne kesällä pintaremontin ystäviensä avustuksella ja kampaajaopinnoissaan hyvin edistynyt sisarentyttäreni Satu on jo muutaman kerran leikannut niin Pirkon kuin Lassen hiukset, vaikka pikkusisko Petra viistoilikin, että miten te uskallatte.

(Tuossa alussa mainitun Unicefin lisäksi kansainväliseen auttamiseen voisin suositella myös [Kiva](#)-järjestöä, jonka kautta tavallinen vaikka suomalainen voi osallistua tavallisen vaikka ghanalaisen yrityksen rahoittamiseen. Olen vuoden mittaan ollut mukana muutamassa mikrolainassa – ja toistaiseksi ei ole edes tullut luottotappioita!)

2 THOUGHTS ON “JOULUKIRJE”

1. [Saksan kirjeenvaihtaja](#)

[DECEMBER 20, 2008 AT 11:24 AM](#)

Innostuinpa sitten heti lainaamaan rahaa azerbaidžanilaiselle farmarille. Kiitos joulusanomista!

2. [Pirkko](#)

[DECEMBER 20, 2008 AT 11:41 AM](#)

Kiva jos innostuit Kivasta – itse olen toistaiseksi lainoittanut naisyrittäjiä Ghanassa ja Paraguayssa.

JOULUAATTONA FIRENZESSÄ

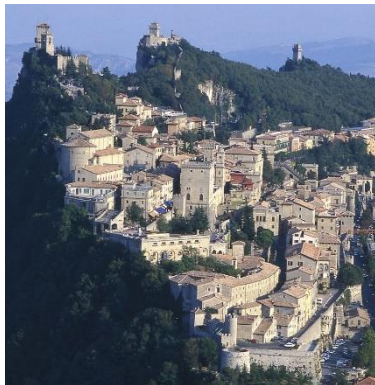
[DECEMBER 24, 2008](#)

Kierreltyämme Firenzeä jo muutaman päivän ajan – ja käytyämme jo eilen Pisassa katsastamassa vinon tornin – päätimme käyttää jouluaaton Firenzen taideaarteisiin tutustumalla ja kävimme aamupäivällä Galleria degli Uffizissa ja iltapäivällä vielä Galleria dell’Accademiassa katsastamassa NE työt, jotka Firenzessä pitää nähdä, siis [Michelangelon](#) Davidin ja [Botticellin](#) Venuksen syntymän.

MUUTTUNEIDEN YKSITYISKOHTIEN JOULUMATKA

DECEMBER 28, 2008

Joulumatkamme Firenzeen ja San Marinoon onnistui ihan mukavasti – vaikkakin tällä matkalla monta asiaa muuttui alkuperäisestä suunnitelmasta.

Pari päivää ennen lähtöä kuulimme, että Meridiana oli peruuttanut sunnuntain iltalennon Firenzeen ja lähtömme Amsterdamin kautta Firenzeen oli aikaistunut klo 6:15 lähdeksi alkuperäisestä n. klo 14:00 lähdöstä. Ok ... inhottavaa lähteä noin aikaisin, mutta toisaalta saammehan

sitten ½ päivää lisää Firenzessä. (Mainittakoon muuten, että matkan 4 lennosta 3 oli ihan aikataulussa ja neljäskin vain (?)tunnin myöhässä.)

Hotellihuoneeseen (Brunelleschi) melkein jo kotiuduttuamme Lasse huomasi, ettei täällä mitään nettiyhteyttä ole, vaikka hotellissa sellainen pitikin olla – ja kun asiaa selvittelimme respan kanssa, niin opimme, että kannattaa mainita toiveesta internet-yhteydestä huonetta varatessa, yhteyttä ei ole välttämättä kaikissa huoneissa. No, huoneen vaihto onnistui ja saimme joulunpyhiksi myös nettiyhteyden.

Firenzessä ollessamme saimme tiedon, että San Marinosta varaamamme hotelli onkin syystä tai toisesta jouluna kiinni ja matkatoimisto (SMT) etsii meille uutta hotellia. No, uusi hotelli löytyi ([Rosa](#)) ja vaihto taisikin olla hyvä juttu, uusi hotelli oli luultavasti San Marinon korkeimmalla paikalla oleva hotelli – ja sillä oli autopaikkoja, eli vuokra-autollemme löytyi ahtaassa kaupungissa parkkipaikka.

Auton olimme varanneet [Auto Europe](#) lta – erityisesti siksi, että pientä automaattivaihteista autoa ei sitä kysellessämme tuntunut isoilta vuokraamoilta löytyvän, emmekä halunneet isoa autoa (emmekä maksaa ison auton hintaa). Kun Tapaninpäivänä yritimme auton sitten Firenzen lentokentältä noutaa, niin Auto European toimisto oli kiinni ja vasta Hertzin ystävällisellä avulla saimme heidän keskusvaraamoonsa yhteyden (800-numero) ja kun sitten totesivat, että kas, toimisto tosiaan on kiinni, eikä autoa siis ole (vaikka voucherissamme nouto-aika oli vahvistettu Tapaninpäivän aamuun) niin saivat meille sitten neuvoteltua auton Avikselta. Loppu hyvin, kaikki hyvin – varsinkin jos vielä palauttavat alkuperäisen varauksen rahat, kuten lupasivat. Aviksen autovuokrauksen maksoimme itse luottokortilla. Vähän hassua, että nyt pieni automaatti (Nissan Note) löytyi, vaikka kun sitä kuukausia aikaisemmin yritimme varata, sellaista ei ollut ...

Muutoksista huolimatta – ja ehkä jopa niiden ansiosta – matkamme oli ihan onnistunut. Säätkin suosivat, Firenzessä oli aurinkoista ja n. 8-10 astetta lämmintä ja San Marinossa saimme sitten osamme valkeasta joulusta – lunta oli ylhäällä talojen katoilla enemmän kuin Espoossa.

Lisää matkasta ja kuvia matkasta kunhan ehdimme matkan kuvasatoa purkamaan ...